

உ
கணபதி துறைய

திருச்சிற்றப்பலய

சிதம்பரம்-ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிக்ர

திருவாய ட லர்நருளிய

திருவருட்பாவின் நிரதிசயாநந்தத் திரட

இது

சனனை, பெரம்பூர் ராசுராபடி சாஷியடிகி

ஸ்ரீமான் மா. சீதாராம் நாயுடு அவாகள்

வேண்டு டே ளளின்படி

சாதுக்களால் திரட்டபபட்டு

வ்யாசர்பாடி ஆநந்தாஸ்ரமம்

ஸ்ரீ மூர்த்தி சுவாமிகளால்,

செனனை,

சிலரகசியம் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916.

price As. 3.]

[விலை 3]

௪ நுவநுடபிரகாசவள்ளலாரா

உ

கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவருட்பா. நிரதிசயாநந்தத் திரட்டு.

சித்திவிநாயகர் துதி.

உள்ளமு முயிருமுணர்ச்சியு முடம்பு முறுபொருள் யாவுகின் றனக்கே
கள்ளமுங் கரிசு நினைந்திடா து கவிககமுலிணை நினைந்து நின் சருணை
வெள்ளமுண் டிரவு பகலறி யாதவீட்டினி லிருந்துநின் னேனும்
விள்ளலில் லாமற் கலப் பனோ சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே.

நாகமுங் கடந்து நிறைந்துநின் மயமே நானென வறிந்து நான் றானும்
பேதமுங் கடங்க் மௌனராச சியத்தைப் பேசையேன் பிடிப்ப தெந்
[நாளோ.

வேதமுஞ் சமய வாதமும் விடுத்தோ ரிதயமு மேழை யேன் சிரமும்
வேதமுந் தாங்கும்பாதனே சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுரனே.

சச்சிதா நந்த வடிவநம் வடிவந் சருமதிட் டானமற் றிரண்டும்
பொய்ச்சிதா பாசக கற்பனை யிவற்றைப் போக்கியங் கவவடி வாசி
யச்சிதாகார போதமு மதன்மே லாநந் போதமும் விடுத்தல்
மெய்ச்சிதாம் வீடென் றுரைத்தனோ சித்தி விநாயக விக்கினேச் சுர
[னே.

ஒன்றல விரண்டு மலவிரண் டொன்றோ டிருவல வருவல வுவட்ட
நன்றல நன்றல்லா கலவிந்துநாதமு மலவிவையனைத்தும்

பொன்றலென்றறிந்துட் புரத்தினுமகண்டபூணமாஞ் சிவமொன்றே
வென்றலென் றறிநீயென்றனை சித்திவிநாயக விக்கினேச்சரானே.

கானலீர்விழைந்த மானெனவுலகக் கட்டினைநட் டிழன்றலையு
மீனவஞ்சக நெஞ்சுகப்பிலையேனை யேன்றுகொண்டருளு நாளுளதோ
வ்ருனமொன்றில்லா வுத்தமருளத்தே யோங்குசீர்ப் பிரணவவொளியே
வேனவில்கரத்தோர்க் கினியவா சித்திவிநாயக விக்கினேச்சரானே.

திருவடிப் புநழ்ச்சி.

முற்றிருபத்தெட்டடியான் மிகுத்துவந்த
கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

பரசிவஞ் சின்மயம் பூணஞ் சிவபோக பாக்கியம் பரமநிதியம்
பரசுகந் தன்மயஞ் சச்சிதானந்தமெயப் பரமவே காந்த நிலயம்
பரமஞா னம்பரம சத்துவ மகத்துவம் பரமகை வல்ய நிமலம்
பரமதத் துவநிரதி சயநிட்களம்புத பெளநிகாடார நிபுணம்
பவபந்த நிக்ரக வினோக சகனஞ்சிற் பரம்பராநந்த சொருபம்
பரிசயா திகஞ்சு யஞ்சதோ உயம்வரம் பரமார்த்த முக்தமௌனம்
படனவே தாந்தாந்த மாகமாந் தாந்தநிரு பாதிகம் பரமசாந்தம்
பரநாத தத்துவாந் தஞ்சகச தரிசனம் பகிரங்க மந்தரவகம்
பரவியோ மம்பரம ஜோதிமயம் விபுலம் பரம்பர மனந்தமசலம்
பரமலோ காதிக்க சித்தியசாம பிராசசியம் பரபரம் பரமருக்ஷம்
பராபர மநாமய நிராதர மகோசரம் பரமர்த் திரமவிசித்திரம்
பராமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடணம் பரசுகோ தயமக்ஷயம்
பரிபவ விமோசனம் குணரகிதம் விசுவம்பநிர்நுவ பரோபரீணம்
பஞ்சகித் தியசுரத கர்சதது வந்தற்ப ரஞ்சிதம் பரவிலாசம்
பகர்சபா வம்புனிந் மதுலமது லிதமம்ப ராம்பர நிராலம்பனம்

பரவுசா ஷாந்தார நிர்வயவங் கற்பனாதித நிருவிகாரம்
 பரதுரிய வதுபவங் குருதுரிய ப மம் பகம்பகா தீதவிமலம்
 பரமகரு ணும்பரந் தற்பதங் கனசொற் பதாதீத மின்பவடிவம்
 பரோக்ஷா ஞாதீத மபரோக்ஷ ஞாணனு பவவிலாசப் பிரகாசம்
 பாவனா தீகங்கு ணாதீத முபசாந்த பதமகா மெளனரூபம்
 பரமபோ தம்போத ரகிதசகி தஞ்சம்ப வா தீத மப்பிரமேயம்
 பகரணந் தானந்த மமலமுசி தஞ்சிற்ப தஞ்சதா னந்தசாரம
 பரையாதி கிரணாக சாங்கசென பாங்கவம் பாகாரநிருவிகற்பம்
 பரககா ரம்பம்ப ரம்பிரம விதம்ப ராந்த புரணபோகம்
 பரிமிதா தீதம்ப ரோதயம் பரகிதம் பரபரீணம் பரார்தம்
 பரமார்ப்பு தம்பரம சேதனம் பசுபாச பாவனம் பரமமோக்ஷம்
 பரமானு குணநவா தீதஞ்சி தாகாச பாஸ்கரம் பரமபோகம்
 பரிபாக வேதனவ ரோதயா னந்தபு பாலனம் பரமயோகம்
 பரமசாத் தியவதீ தாந்த போக்கியம் பரிகதம் பரிவேத்தியம்
 பரகேவ லாதவிதா நந்தானு பவசத்த பாதாக்ர சூத்தபலிதம்
 பரமசுத் தாத்விதா நந்தவனு பூதிகம் பரிபூத சிற்குணந்தம்
 பரம சித்தாந்தநிக மாந்தசம ரசசுத்தப ரமானு பவவிலாசம். (வ)

தரமிக்குஞ் சர்வசா திட்டான சக்தியஞ் சர்வவா னந்தபோகம்
 சார்ந்தசர் வாநார சர்வமங் களசர்வ சக்திதர மென்றளவிலாச்
 சகுணநிர்க் குணமுறு சலட்சண விலட்சணத் தன்மைபல வாகநாடித்
 தம்மைநிகர் மறையெலா மின்னுமன விடநின்ற சங்கர னநாதியாதி
 சாமகீ தப்பிரியன் மணிகண்ட சீகண்ட சகிகண்ட சாமகண்ட
 சயசய வெனுந்தொண்ட ரிதயமலர் மேவிய சடாமகுடன் மதனாகன
 சந்திரசே கரணிப வாகனன் கங்கா தரன்குல பாணியிறைவன் [ன்
 தலரிமுத லுமாபதி புராந்ரகன் பசுபதி சயம்புமா தேவனமலன்
 தாண்டவன் தலைமலை பூண்டவன் றொழுமன்பர் தங்களுந் கருளா
 ண்டவன்

தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வடநிசைச சைலமெனு மொரு
[வில்லவன்
தக்ஷண மூர்த்தியருண் மூர்த்திபுண் ணியமூர்ச்சி தகுமட்ட மூர்த்தி
[யானேன்
தலைமைபெறு கணநாய கன்குழக னழகன்மெம்ச் சாமிநந்தேவதேவன்
சம்புவே தண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான் றுணு முக் சண்களு
[டையான்
சுதூரன் கடாசல வுரிப்போர்வை யான்செந் கழற்கரத் தேந்தின்
[றேன்
சர்வகா ரணன்விறற் காலகாலன் சர்வ சம்பிரமன் சர்வேச்சரன்
சுனைகொள்பா மேச்சரன் சிவபிரா னெம்பிரான் தம்பிரான் செம்
[பொற்பதம்
தகவுபெறு நிட்டேத நிட்கம்ப மாம்பரா சத்திவடிவ வாம் பொற்பதம்
தக்கநிட் காடிநயசம் வேதநாங்கசித் சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
சாற்றரிய விச்சை ஞானங்கிரியை யென்னு முச்சத்திவடிவாம் பொற்
[பதம்
தடையிலா நிர்விடய சிற்ருண சிவாநந்த சத்திவடிவாம் பொற்பதம்
தருவினே, மோகினியை மாணையசை விக்குமொரு சத்திவடிவாம்
[பொற்பதம்
தாழ்விலீ சானமுதன் மூர்த்திவரையைஞ் சத்திதஞ்சந்தியாம் பொற்
[பதம்
சலிகற்ப ந்ருவிகற் பம்பெறு மனந்தமா சத்திசுந்தாம் பொற்பதம்
தடநிருப வலிவர்த்த சாமர்த்திய திருவருட் சத்தியுருவாம் பொற்பதம்
தவாதசாந் தப்பதந் துவாதசாந் தப்பதந் தருமிணை மலர்ப்பூம் பதம்
சகலர்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலரிதய சாக்ஷியா கியபூம்பதம்
தணிவிலா வணுபக்ஷ சம்புபக்ஷங் களிற்சமரச முறும் பூம்பதம்
தருபாஞ் சூக்குமந் தூலமிவை நிலவிய தமக்குருவி ராம்பூம்பதம்
சரவசர வபரிமிக விலிதவான் மப்பகுதி தாங்குந் திருப்பூம்பதம்

தண்டபிண் டாண்டவகி லாண்டபிர மாண்டந் தடிக்கவறு னும்பும் [பகம்
தத்வராக் விசககசி ருட்டிதிநி சங்கார சகலகர் நுருபும்பகம்
சகசமல விருளகல நின்.லகச யம்பரகா சஞ்ஞலவு நற்பும்பகம். (2)

மரபுறு மராதீத வெளிநடுவி லாந்த மாநடன மிடுபும்பதம்
மன்னும்வினை யொப்புமல பரிபாகம் வாய்க்கமா மாயையை மிதிக்கும் [பதம்
மலிபிறவி மறவீனமுந்த முயிர் தமையருளின் மருவுறவெடுக்கும் [பதம்
வளநர் த வீரதாண் டவமு-ற் பஞ்சக மகிழ்ந்திட வியற்றும் பதம்
வல்லமுய லகன்மீதி னூன்றிய திருப்பதம் வளந்தரத் தூக்கும்பதம்
வல்லிளையெ லாந்தவிர்த் தழியாத சுதநிலை வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
மறைதுநித் தும்பத மறைச்சிலம் பொளிர்ந்த மறைப்பாது கைச்செம் [பதம்
மறைமுடி மணிப்பது மறைசுருமெட் டாப்பத மறைப்பரி யுகைக்கும் [பதம்
மறையவ னுளங்கொண்ட பகமயித கோடியா மறையவர் சிரஞ்சுழ் [பதம்
மறையவன் சிரசிகா மணியெனும் பதமலர்கொண் மறையவன் வாழ்த் [பதம்
மறையவன் செயவுலக மாக்கின்ற வதிகார வாழ்கையிற் தருளும்பகம்
மறையவன் கனவினுங் காணாத பதமந் மறையவன் பரவும்பதம்
மால்விடை யிவர்த்திடு மலர்ப்பகந் தெய்வொடு மாலுநச் சிக்கும்பதம்
மால்பர வி நாதொறும் வணங்குபத மிக்கதிரு மால்விழியி லகரும்பதம்
மாறேட ின்றபக மேரானந் தககோடி மாற்றலை யலக்கற்பதம்
மாண்முடிப் பதநெடிய மாலுளப் பதமந்த மாலுமறி வரிதாம்பதம்
மால்கொளவ தாரங்கன் பகதினும் வழிபட்டு வாய்மைபெற நிற்கும் [பகம்

மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் தடிமையின் வதிந்திட வளிக்கும்
[பதம்]

வரையுறு முருந்தி ரர்கள் புகழ்பரம் பலகோடி வயவருத்திரர்க்குழ்பதம்
வாய்ந்திடு முருத்திரற் கியல்கொண்முத் தொழில்செய்யும் வண்மைதந்
[கருளும்பதம்]

வானவிந் திரராதி யெண்டிசைக் காவலாகண் மாதவத் திறனும்பதம்
மதியிரவி யாதிசுர ரசுரரற் கர்வான வாசிகள் வழுத்தும்பதம்
மணியுரகர் கருடர்சாந் தருவாவிஞ் செயர்சித் தர் மாமுனிவ ரேர்தும்
[பதம்]

மாநிருக் கர் பைசாசர் கிம்புருடர் யகூர்கள் மதி துவார மேற்கும்பதம்
மன்னுகின் னரர்ப்புதர் வித்தியா தரர்போகர் மற்றையர்கள் பற்றும்
[பதம்]

வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவசுண் 3 டலைவர்கண் மனக்கோயில் வா
[மும்பதம்]
மாதேவி யெங்கண்மலை மங்கையென் னம்மைமென் மலர்க்கையால்
[வருடும்பதம்]

மறலியை யுரைத்தருள் சுழற்பத மரக்களை மலைத்தீ யூடர்க் தும்பதம்
வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை யெஞ்சலற விஞ்சுதிறன் மஞ்சற விளங்கும்
[பதம்]
வந்தனைசெய் புத்தியவர் தந்துயர் பவிர்த்திடவுண் மந்தணந விற்றும்
[பதம்]

மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ் வீறியிட மாறிநட மாடும்பதம்
மறக்கருணை யுந்தனி யறக்கருணை யுந்தந்து வாழ்விக்கு மொண்மைப்
[பதம். (54)]

இரவுதும் பகலடிய ரிருமருங் கினுமுறுவு வரெனவயங் கியசீர்ப்பதம்
எம்பந்த மறவெமது சம்பந்த வள்ளன்மொழி யிடன்மண மணக்கும்
[பதம்]

சுவரச ரெம்முடைய நாவரசர் சொற்படுக லிசைபரி மளிக்கும்பதம்
ஏவலார் புதழெமது நாவலா றுரர்புக லிசைநிருப் பாட்டுப்பதம்

ஏதலூர் தங்காத வாத்தலூர் ரெங்கோலி னின்சொன்மணி யணியும்பதம்
 எல்லாரு மணிமாட நல்லூரி னைப்பர்முடி யிடைவைகி யருண்மென்
 [பதம்
 எடுமேலெ னத்தொண்டர் முடிமேன் மறுத்திடவு மிடைவலிந் தே
 [மும்பதம்
 எழில்பறவை யிசையவா ஞர்மறுகி னாருள்கொண்டி ராமமுது முல
 [மும்பதம்
 இன்னரு ண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைநெ று மிரக்கநடை கொன்
 [மும்பதம்
 இளைப்புற லறிந்கன்பர் பொதுரோ றருந்தமு னிருந்நபி னடைதந்
 [பதம்
 எறிவிறகு விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொரு மியங்கிய விரக்கப்பதம்
 இருவைகையங்கரையின் மண்படப் பத்தாலெ ழூர் டுவிலை யாடு ம்பதம்
 எங்கேமெய் மன்பருள ரங்கே நெல், ர வெழுத்தருளும் வண்மைப்பதம்
 எவ்வண்ணம் மேண்டுநி னு மவ்வண்ண மன்றே யிரங்கியிற் றருளும்
 [பதம்
 என்போன்ற வர்க்குமிது பொன்போன்ற கருணைதந் துதயத் திருக்கு
 [மும்பதம்
 என்னுயிரை மண்பத மென்னுயிர்க் குயிராயிலங்குசெம் பதுமப்பதம்
 என்னறிவெ ளும்பதமெனறிவினுக் கறிவா யிருந்தசெவ கமலப்பதம்
 என்னன்பெ ளும்பதமெ னன்பிற் ற வித்தா யிசைந் தகோகனகப்பதம்
 என்றவு மெனும்பதமென் மெய்த் தவப் பயனு யியைந்தசெஞ் சலசப்
 [பதம்
 என்னிருகண் மணியான பமென்கண் மணிசுருந் தினியநல் விருந்
 [மும்பதம்
 என்செல்வ மாம்பதமென் மெய்ச்செல்வ வருவாபெ ணுந்தாம ரைப்
 [மும்பதம்
 என்பெரிய வாழ்வா னபதமென்களிப்பா மிரும்பதமென்னிதியாம்பதம்
 என்றந்தை தாயெனு மிணைப்பதமெ னுறவா மியற்பதமென் னட்பாம்
 [பதம்

என்குருவெ னும்பதமெ னீட்டதெய்வப்பத மெனதுகுல தெய்வப்
 [பதம்
 என்பொறிக னுக்கெலா நல்விடய மாம்பதமெ னெழுமையும் விடாப்
 [பொற்பதம்
 என்குறையெ லாந்தவீர்த் பாட்கொண்ட பதமெனக் கெய்ப்பில்வைப்
 [பாகும்பதம்
 எல்லார்க்கு நல்லபத மெல்லாஞ்செய் வல்லபத மிணையிலாத் துணை
 [யாம்பதம்
 எழுமனமு டைந்துடைந் துருகிறெகிழ் பத்தர்கட் கின்னமுத மாகும்
 [பதம்
 எண்ணிறிற் பாலினு நெய்யொடு சருக்கரை யிசைந்தென வினிக்
 [கும்பதம்
 ஏற்றமுக் கனிபாகு கன்னல்கற் கண்டுதே னென்னமது ரீக்கும்பதம்
 எங்கள்பத மெங்கள்பத மென்றுசம யத்தேவ ரிசைவழிக் கிறுந்பதம்
 ஈறிலாப் பதமெலாந் தருகிருப் பதமழிவி லின்புகவு கின்றபதமே. (க)

மஹாதேவமாலே.

கருணைநிறைத் தகம்புறமுந் துளம்பிவழிந் துயிர்க்கெல்லாந் களை
 கணுகித், தெருணிநிறைந்த விற்பநிலை வளர்க்கின்ற சண்ணுடையோய்
 சிதையா ஞானப், பொருணிநிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற மலர்
 வாயோய் பொய்ய னேன்றன், மருணிநிறைந்த மனக்கருங்கற் பாதை
 யுமுட் கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

உலகநிலை முழுதாகி பாங்காங் குள்ள வுயிராகி யுயிர்க்குயிரா
 மொளிதா னகிக், கலகநிலை யறியாத காட்சி யாகிக் கதியாகி மெய்ஞ்
 ஞானக் கண்ண னாகி, யிலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமாகாச வியல்பாகி
 யிணையொன்று மில்லா தாகி, யலகிலறி வானந்தமாகிச் சச்சி தானந்த
 மயமாகி யமர்ந்த தேவே.

உலகமெலார் தனிரிறைந்த வண்மையாகி யோகியற்கும் மறுப
வத்தி னுவுப்பா யென்றுங், கலகமுற வுபசாந்த நிலைய தாகிக் களங்கம
ற்ற வருண்ணாணக் காட்சி யாகி, விலகலுற நிபிடவானந்த மாகி மீதா
னத் தொளிற்கின்ற விளக்க மாகி, யிலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமா யன்ப
ரிதயமலர் மீதிருந்த விற்பத் தேவே. (2)

வித்தாகி முனையாகி வினாவ தாகி வினேவிக்கும் பொருளாகி
மேலு மாகிக், கொட்பாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ ளுக்கி குறைவாகி
விறைவாகிக் குறைவி லாது, சத்தாகிச் சித்தாகி யிற்பமாகிச் சதாநி
லையா யெவ்வுயிர்க்குஞ் சாசுதி யாகி, முததாகி மாணிக்க மாகி, மெய்வ
முழுவயிர்த் தனிமணியாய் முனேந்தி தேவே. (3)

வேதாந்த நிலமாகிச் சித்தாந்த மாகி, மெய்யாகிச் சமரசத்தின்
விவேகமாகி, நாநந்த வெளியாகி முக மாய்ந்தி னவொகி நவநிலைக்கு
கண்ணா தாகி, மூதாண்ட கோடியெல்லாந் தாங்கி வின்ற முல்லாகி
மனதீத முத்தி யாகி, வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையா நென்று
மெனவியோ மத்தினிடை வயங்குத் தேவே. (4)

கோன்றுதுவி தாத்துவித மாய்வி சிட்டாந் துவிதமாய் கேவ
லாத் துவித மாகிச், சான்றசுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுதந்திரமாய்த் சமர
சாந் துவிதமுமாய்த் தன்னையன்றி, யூன்றுநிலை கேடுறென்று மிலதா
யென்று முள்ளதாய் நிரதிகசய வணர்வா யெல்லா, மீன்றருளுந் தாயா
கித் தகையாகி யெழிற்குருவாய்த் தெய்வமதா யிலங்குந் தேவே. (5)

பரமாகிச் சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப் பரமார்த்த நிலையாகிப் புகுந்
தின் மேலாந், சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியா யான்ம சிற்சத்தி
பாய்ப்பரையின் செம்மையாகித், திரமாகித் தற்போத நிவர்ந்தியாகிச்
சிவமாகிச் சிவாநுபவச் செல்வ மாகி, யரமாகி யானந்த போத மாகி
யானந்தா தீதமதா யமர்ந்த தேவே. (6)

இந்தியமாய்க் கரணசி யனைத்து மாகி யியன்புருட னாய்க்கால
பரமு மாகிப், பங்குமற்ற வியோமமாய்ப் பரமா யப்பாற் பரம்பரமாய்
விசுவமுண்ட பான்மை யாகி, வர்க்குப சாந்தமாய் மெளன மாகி
மகாமௌன நிலையாகி உபங்கா நின்ற, வந்தமினொரும ப மாய்ப்பதற்
பதமா யொன்று மசிபதமா யதீதமா யமர்ந்த தேவே (7)

நின்மயமா யென்மயமா யொன்றுங் காட்டா நிராமயமாய் நிருவி
கற்ப நிலையாய் மேலாக, நன்மயமாய் தற்பரமாய் விமலமாகித் துட்
தமாயச் சொருபமாய்ச் சகச மாகிச், சினமபமாய்ச் சிற்பரமா யசல மா
கிச் சிறிதொலி மாய் சண்ட சிவமாயெங்கு, மன்மயமாய் வாசகா தீத
மாகி மனஞ்சே மாயமர்ந்த மெளனத் தேவே. (8)

அளவிற்ப், நெடுககாலஞ் சித்தாயோக ரறிஞர்மல ரயன்முதலோ
ரனையே தேவ, களவிறந்துங் கரணங் யிரந்துஞ் செயயுங் கடுந்தவங்
தங் காண்பரிசாக் கடவுளாகி, யுளவிறந், வெம்போல்வா ருள்ளத்
துள்ளே யுகின்ற தென்னமுத ளூரலாகிப், பிளவிறந்து பிண்டா
ண்ட முழுதந் பாடாடப் பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரிய
தேவே. (9)

வாயாகி வாயிற்ப், மெளனமாகி மதமாகி மங்கடங்க் வாய்மை
யாகிக், சாயாகிப் பழமொசித் தருவாய் மற்றைக் கருவிகர னுருகின்
சுலப்பாய்ப் பெற்ற, வாயாகித் தன்னை மாய்ப் பிள்ளை யாகித் தானாகி
நானாகிச் சகல மாகி, யோயாத சந்திரமலா முடையாகி யொன்று
கிப் பலவாகி யோங்குந் தேவே. (10)

அண்டங்கள் பலவாகி யவற்றின் மேலு மளவாகி யளவாத
வதீத மாகிப், பிண்டங்க ளனந்தவகை யாகிப் பிண்டம் பிறங்குகின்ற
பொருளாகிப் பேதற் போற்றும், பண்டங்கள் பலவாகி யிவற்றைக்
காக்கும் பதியாகி யானந்தம் பழுதுஞ் சாந்தங், கொண்டெங்கு நிழல்
பரப்பித் தழைந்த ஞானக் கொழுங்கடவுட் டருவாகிக் குலவுந் தேவே.

பொன்னுகி மணியாகிப் போக மாகிப் புறமாகி யகமாகிப் புணிக்
மாகி, மன்னுகி மலையாகித் கடலு மாகி மகியாகி ரவியாகி மற்ற மாகி,
முன்னுகிப் பின்னுகி நடுவு மாகி முழுதாகி நாதமுற முழங்கி யெவகு,
மின்னுகிப் பரவியின்ப வெள்ளந் தேக்க வியன்குருணப் பொழிமுகி
லாய் விளவகுந் தேவே. (12)

அரிதாகி யரியகிலு மரிய தாகி யநாசிதா பாகிபா யருள தாகிப்,
பெரிதாகிப் பெரியகிலும் பெரிய காகிப் பேரமர பாபேச மாம்பி நிற
ங்கா நின்ற, கரிதாகி வெளிநாசித் கலைக ளாகிக் கலைகடந்த பொருளா
கிக் கருணை சிறந்த, பெரிதான வெளிநடுவி லருளாம் வண்ணமச் செழு
ந்கிரணச சுடராகி : சிகழ்ந் தேவே. (13)

உருவாகி யுருவினின்று னருவ மாகி யுருவக்கி லுருவாகி யுரு
வுள் ளொன்ற, யருவாகி யுருவினின்று னருவ மாகி யுருவக்கி லரு
வாகி யருவுள் ளொன்றாயித், (ருவாகிச் சதுசுவகிற் குணத்த தாகிக்
குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற, மருவாகி மலராகி வல்லி
யாகி மகசூதுவமா யனுக்கவமாய் வயங்குந் தேவே (14)

சசலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த மாகிச சராசரமா யல்லவாய்த்
தானே ானா, பசலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமை யாகி யவையனைத்து
மணுகாக வசலமாகி, யிகலுறத் துணையாகிச் சீனிய தாகி யெண்கு
ணமா யெண்குணதமும் மிறையா பென்று, முகலிலாக் தண்ணருள்
கொண் டியிரை யெல்லா மூட்டிவளர் : திடுங்குருணே யோவாத் கே
வே. (15)

வாசகமாய் வாச்சியமாய் நடுவா யந்த வாசகவாச் சியங்கடந்த
மௌன மாகித், தேசகமா யிருளகமா யிரண்டிங் காட்டாச சித்தக
மாய் வித்தகமாயச் சிறிதும் பகர, பாசமுறாப் பதியாகிப் பசவுமாகிப்
பாசநிலை யாகியொன்றும் பகரா தாகி, நாசமீலா வெளியாகி யொளி
நானுகி நாதாந்த முடிவினட நவிறற்கு கேவே (16)

சகமாகிச் சீவனா யீசனாகிச் சதுமுகனாய்த் திருமாலா யான்றா
னாகி, மகமாயை முதலாய்கூட டத்தனாகி வான்பிரம மாகியல்லா வழி
க்கு மாகி, யீசமாகிப் பரமாகிச் சமய கோடி யெத்தனையு மாகியவை
யெட்டா வான்கற், பகமாகிப் பரமாகிப் பரம மாகிப் பராபரமாய்ப் பர
ம்பரமாய்ப் பதியுந் தேவே. (17)

விதியாகி யரியாகிக் கிரீசனாகி விளங்குமகேச் சரனாகி விமல
மான, நிதியாகுந் சகாசிவனாய் விந்து வாகி நிகழ்நாய் மாய்ப்பசையாய்
விமலா னந்தப், பதியாகும் பரிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப் பக்கமி
ரண் டாயிரண்டும் பகரா சாகிக, கதியாகி டாலிறந்த கதிக ளெல்லாய்
கடந்துவின்று நிறைந்தபெருங் கருணைத் தேவே. (18)

மானாகி மோகினியாய் விந்து வாகி மற்றவைபாற் காணாது வான
மாகி, நானாகி நானல்லனாகி நானே நாளுதும் பதமாகி நான்ருன்
கண்ட, தானாகித் தானல்லனாகி தானே தானாகும் பரமாகிச் சகச
ஞான, வானாகி வானெயில் வயங்கு கின்றமௌனநிலை யாகியெங்கும்
வளருந் தேவே. (19)

மந்திரமாய்ப் பரமாகி வன்ன மாகி வனர்கலையாப்த் சத்துவமாய்ப்
பவன மாகிச், சந்திரனா யீசநிரனா யிரவி யாகித் சானவராய் வானவ
ராய்த் தயங்கா நின்ற, தந்திரமா யிவைபொன்று மல்ல வாகித் சானா
கித் தனதாகி தானான் காட்டா, வந்திரமா யப்பாலா யதற்கப் பாலா
யப்பாலுக் கப்பாலா யமர்ந்த தேவே (20)

மலைமேலுங் கடனமேலு மலரின் மேலும் வாழ்கின்ற மூவுரு
வின் வயங்குங் கோவே, நிலைமேலு நெறிமேலு நிறுத்துகின்ற நெடுந்
சுவத்தோர் நிரைமேலு நிகழ்த்தும் வேதா, கலைமேலு மெம்போல்வா
ருளத்தின் மேலுங் கண்மேலுந் தோண்மேலுங் கருத்தின் மேலுந்,
லைமேலு முயிர்மேலு முணாவின்மேலுந் சகுமன்பின் மேலும்வளர்
தாண்மெய்த் தேவே. (21)

பொற்குன்றே யகம்புறமும் பொலிந்து நின்ற பூரணமே யார
ணத்துட் பொருளே யென்றுங், கற்கின்றோர்க் கினியகவைக் கரும்
பே தான கற்பகமே கற்பகத்தின் கனியே வாய்மைச், சொற்குன்றா
நாவகத்துண் மாறா வின்பந் தோற்றுகின்ற கிருவுருட்சீர் சோதியே
விண், னிற்கினற சுடரேயச சுடருள் னோங்கு நீனொளியே யவ்வொ
ளிக் கு ணிறைந்த தேவே. (22)

தேசவிரிக் திருளகற்றி யென்று மோங்கித் திகழ்கின்ற செழுங்
கதிரே செறிந்த வாழ்க்கை, மாசவிரிக் திடுமன்திற்பயிலாத் தெய்வ
மணிவிளக்கே யானந்த வாழ்வே யெங்குங், காசவிரித் திடுமொளி
போற் கலந்து நின்ற காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற, தூசவி
ரித் துடுக்கின்றோர் சும்மை நீங்காச சுகமயமே யருட் கருணை துலங்
குந் தேவே. (23)

கோவையெண குணகுகுன்றே குன்றா ஞானக் கொழுந்தேனே
செழும்பாகே குளிரந்த மோனக், கோவெமெய் யறிவின்ப மயமே
யென்றன் கண்ணேமும் கண்கொண்ட கரும்பே வானத், தேவையச
தேவுக்குந் தெளிய வொண்ணாச தெய்வமே வாடாமற் திகழ்சிற்போ
தப், பூவையப் பூவிலுறு மணமே யெங்கும் பூரணமாய் நிறைந் தருளும்
புனிதத் தேவே. (24)

வானேயவ வானுலவுங் காற்றே காற்றின் வருநெருப்பே நெருப்
புறுநீர் வடிவே நிரிந், றுனையும் புலியேயப் புவியிற் றவகுந் தாபரட்சி
சங்கமமே சாற்று சின்று, ளுனேநல் லுயிரேயுள் ளொளியே யுள்ள
துணர்வேயவ வுணர்வுகலந் தூறு கின்ற, றேனேமுக் கனியேசெங்க
கரும்பே பாகின் நீஞ்சுவையே சுவையினை நுந் திரண்ட தேவே. 25

விண்ணேவிண் ணுருவேவிண் முதலே விண்ணுள் வெளியே
யவ வெளிவிளங்கு வெளியே யென்றன், கண்ணேகண் மணியேகண்
னொளியேகண் ணுட் கலந்துநின்ற கதிரேயக கதிரின் வித்தே, தண்

ணைதண் மதியேயம் மதியிற் புத்த தண்ணமுதே பண்ணமுத சார
மே சொற், பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமேபண்ணின் பயனே
மெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவுந் தேவே. (26)

மானேயத் துவருளதே மலந்த செந்தா மரைமலரின் வயங்கு
கின்ற மணியே ஞானப், புணைமெய்ப் பொருளேயற் புதமே மோ
னப் புத்தமுதே யானந்தம் பொலிந், பொற்பே, யானைபெண் ணுரு
வமே யலியே யொன்று மல்லாத பேரொளியே யனைத்தும் நாங்குந்,
தூணேசிறு சுதமேயச் சுதமேற் பொங்குஞ் சொருபானந் தக்கடலே
சோதித் தேவே. (27)

புதமே யவைதோன்றிப் புதுந்நொடுவதும் புகலிடமே யிடம்புரி
ந்த பொருளே போற்றும், வேதமே வேதத்தின் வினாவேவேத வியன்
முடிவே யம்முடிவின் விளங்குங் கோவே, நாமே நாதாந், நடமே
பந்த நடத்தினையுண் ணடத்துகின்ற நடமே ஞான, போதமே போத
மெலாங் கடந்து நின்ற புண்ணமே யோகியருட் பொலிந்த தேவே. 28

ஞாலமே ஞாலமெலாம் விளங்க வைத்த, நாயகமே கற்பமுத ன
விலா நின்ற, காலமே காலமெலாங் கடந்த ஞானக கதியேமெய்க் கதி
யளிக்குங் கடவுளே சிறு, கோலமே குணமேயுட் குறியேகோலங்
குணங்குறிகள் கடந்துநின்ற குருவே யன்பர், சீலமே மாலறியா மனந்
திறு கண்ட செம்பொருளே யுமப்பதரு செழிகுந் தேவே. (29)

தத்துவமே தத்துவா தீதமே சிறு சுயம்புவே யெங்குநிறை சாக்ஷி
யே மெய்ச், சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனா மெய்ப் தந்தருளும்
பெருவாழ்வாஞ் சாமியே யெஞ், சிங், ன்வே தெளிவிக்கு மொளியே சுந்
றந் தெவிட்டாந் தென்னாளுதே தேசனே யென்றஞ், சுந், தெளி திறம்
பாதா ரறிவிற றேய்க்க சுயப்பொருளே மெஞ்ஞானந் துவங்குந்
தேவே. (30)

யோகமே யோகத்தின் பயனை யோகத தொருமுதலே யோக
சிஞ்ஞெகருந் தூய, போகமே போகத்தின் பொலிவே போகம் புரிந்த
ருளும் புண்ணியமே புனித ஞான, யாகமே யாகத்தின் விளைவே யா
கப் பிறையைய விறைபுரியு மின்பே யன்பா, மோகமே மோகமெ
லா மழித்து விற்று மோனமே மீமானத்தின் முளைத்த தேவே. (31)

காட்சியே காண்பதுவே ஞேப மேபுட் கண்ணுடையார் கண்ணி
றைந்த களிப்பே யோகது, மாட்சியே யுண்ணமயறி வின்பமென்ன
வயங்குதின்ற வாழ்வேமா மௌனக காணி, யாட்சியே யாட்சியெயு
மரசே சுபத வறியேமெய யன்பேடுகள னமுதேநல்ல, குட்சியே
குட்சியெலாங் கடந்த மின்ற தூரியமே தூரியமுதச் சோதித் தேவே.

மறைமுடிகுப் பொறுத்தமுது மணியே ஞான வாரிதியே யன்
பாடம மனதே நின்ற, ஞறைமுடிகுங் குணகதனறே குன்ற
மோனக கோமானமே தூயசிவக கொழுந்தே வெள்ளைப் பிறைமுடிக
கும் பெருமானே னாவ மலைப் பெமமானே செங்கமலப் பிரானே
யிந்த, விறைமுடிகு முவாகட்கு மேலாய் நின்ற விறையேயிவ வுருவு
மன்றி யிருந்த தேவே. (32)

கோடகன்ற யோகாமனக குகையில் வாழுவ தருவேசன் முக
ங்கொண்ட கோவே வஞ்ச, வந்தகன்ற ஞானியாதம மாயி லாறும
வாணமுடே யானாத மழையே மாயை, வேதகன்ற முகநாகளை விழு
ங்குஞான வே மெய்யின்ப வீராந்த நெஞ்சிற், நீசகன்ற மெய
யடியா சமசுதுவாயுத்த செலவகீம பெ டுமிலாச சாமத தேவே.

அருளருவி வழிபடுவதிற லொழுக வேபது மான, தனிமலை
யே யமல லேசப், பொருளாவ பிறைசுவந்தின் மேலுயிரங்கிப்
பொலிவி ஏற டரம்பொருளே புரண மாசி, யிருந் திருபிரகாச மய
மாருதத் வேதாபதப் பெருவெளிகு ளிருந் தவாழ்வே, பொருளாவ

முளமுழுதுங் கலாது கொண்டு திதிகிக்கு செழுந்தேனே தேவ
தேவே. (35)

அளவையெல்லாங் கடந்துமனங் கடந்து மறறை யறிவையெல்லாங்
கடந்துகடங் கமல போக, நுளவையெல்லாங் கடந்துங் கடந்துமேலே
பொன்னுகடந் திரண்டுகடா துணராச சூழ்ச்சி, களவையெல்லாங் கடந்
கண்ட பிண்ட மெல்லாங் கடந்து நிறை வானசக்க கடலே யனபா,
வளநடைபெலா மிருளதற்ற மொளியே மோன வாழுவையென னுயிர
ககுபிராய வதியுந் தேவே (36)

வனபுகலந் தரியா மனதேதோ தங்கண் மனங்கலந்து மகிகல
ந்து உபங்கா ின்ற, வெனபுகலந் தூன்கலந்து புன்களோங் மிதி
ரிய மவைகலந்துள் றியங்குகின்ற, வனபுகலந் தறிவுகலந் துயிரைம
புத மானமாவது கலந்து கலா சண்ணிர தூறி, யினபுகலந் தருள்கலந்
துதரு மயிப பொங்கி யெழுந் கருணைப பெருக்காதே யினபத் தேவே

சண்ணமுத் மரிஞ்ஞாநச கிரணம வீசத் தடம்பொழிற்பு மணம
வீசத் தென்றல வீச, வெண்ணமுதப் பளிககுநிலா முற்றத் தேயின
னிசைவீசத் தண்பனிர்ரெடு, துவீசப், பெண்ணமுத் மனைடவாவிண
ணமுத் மூட்டப் பெறுகின்ற சுகமனைத தும பிறபட் டோடக, கண
ணமுத் துடம்புயிமற்ற றனைது மின்பங் கலந்துகொள்க தருங்கரு
ணைக கடவுட டேவே. (38)

சுழியா, வருட்கருணைப பெருக்கே யெனதுங் தூண்டாச மனீ
விளங்கின சோதி பேவா, நொழியாது கதிராபாபுரு சட்டை யனபாக
கோவாந் வினபருளு மொனறே விண்ணோ, விழியாது மொழியா
லு மனத்தி னாலும் விழை நருமெயர் சுவததாலும் விளம்பு மெந்ந,
வழியாலுங் கண்டுகொன்ற கரிதாயச சுகத் மெனனவெளி யூழருந்து
வயங்குந் தேவே. (39)

சொல்லொழிப பொருளொழிபக காண மெல்லாரு சோர
தொழிய வுணாவொழியா துனக்கா ரின்ற, வல்லொழிப பகலொழிப
நடுவே நின்ற வான ச வர்பவமே யதீத ராழுவே, செல்லொழிப
பதாகொளவா போல வினப நிறைவொழிபக குலற உணாம நெரி
யோடு நெஞ்சு, கல்லொழிய மெய் படிப ரிபமெல்லாங் கலஞ்கல
நதினிககின்றதருண தேவே

(40)

அலைகடலும் புவிவாயும் அனல்கா னீரு மகதமு மறையகி
லாண்டம யாவும், சிலசுலையா வண்ணமுந் தெரியி னூடு ஓரை
ரையா று ரியுமிட கிழம வண்ண, சிலசுலையாத் தவருசெய
திரோடு செவ்வ நெரிநீ ட பிபருட டலக வுணையும்,
மலைவறவீற நிநகருந் தரசே முகரி வ நிதருணயே விழித்தருண்
யுண மணிபாக தேவே

(41)

வாமபழுத தெரியேமெய தெரியி லன்ப வாமமு ர பெரு
வாழுவே வானோ கவகா, சிரமபழுத பகப்பொருளே யறிவானநக
சிவமபழு வகபவமே சாகா சாடு பரம பழுதந் நடத்தரசே
கருணை யெனவெய பழமபழுத வான நடுவே பரம ஞான, சிரமப
ழுதத யோகியாகம் போக நுள்ளே னினமபழுதநக கனிநகவருட
செலவ தேவே

(42)

அண்டமெல்லா கண்ணாகக் கொளினுங் காண்டம கண்ணுநீ
யுங் கூடாவென துனநக வேரம், விண்டலறி யோலமிடபிப புலமப
மோன வெளிகுளுவெளி யாயநிறைதது விளவது மொணறே, கண்ட
வடிவாயகண்ட மயமா யெங்குங் கலந்தது னற பெருங்கருணைக் கடவு
ளையெஞ், சண்டவினைத் தொடக்கதரசின மயதனைக் காட்டுஞ் சந
குருவே சிவருருவே சாதக தேவே

(43)

பேதமுற மெய்ப்போத வடிவ மாகிப பெருங்கருணை நிறமபழு
ததுச சாந்தம பொங்கிச, சீதமிருந் தருன்கனிநது கனிநதுமாறுச சின

மயமாய் நின்மலமே மணந்து நீங்கா, வாடாவோ டியன்மௌனச்
சுவைமேன் மேற்கொண் டானந்த ரசமொழுக்கி யன்பா லென்றுஞ்,
சேதமுறு வறிஞருளந் திந்தித் தோங்குஞ் செழும்புனிதக் கொழுங்
களியே தேவ தேவே. (44)

உடல்குளிர வுயிர்தழைக்க வுணர்ச்சி யோங்க வுளங்கனிய மெய்
யன்ப ருள்ளத் தூடே,கடலனைய பேரின்பந் துளுந் நானுங் கருணை
மலர்த் தேன்பொழியுங் கடவுட் காவே, விடவரிய வெம்போல்வா
ரிதயந் கோலும் வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருத்தே வேதந், தொடல
ரிய வெளிமுழுதும் பரவிஞானச் சோதி விரிக் தொளிர்கின்ற சோ
தித் தேவே. (45)

கிரியைநெறியகற்றிமறை முடிவினின்று கேளாமற் கேட்கின்ற
கேள்வி யேசொற், கரியவரை விடுத்துநவ நிலைக்கு மேலே காணாமற்
காண்கின்ற காட்சி யேயுள், ளரியநிலை யொன்றிரண்டி னடுகிவோ சற்று
மறியாம லறிகின்ற வறிவே யென்று, முரியசகா நிலைநின்ற வுணர்ச்சி
மேலோ ருன்னும லுன்னுகின்ற வொளியாந் தேவே (46)

சொற்போதற் கரும்பெரிய மறைக ணுடித் தொடர்ந்து தொட
ர்ந் தயர்ந்தினைத்துத் துளங்கி யேங்கிப், பிற்போத விரைந்தன்ப ருள
த்தே சென்ற பெருங்கருணைப் பெருவாழ்வே பெயரா தென்றுந், தற்
போத வொழிவிளிடை நிறைந்து பொங்கித் ததும்பியழிந் தோங்கி
யெல்லாந் தானே பாசிச், சிற்போதத் தகம்புறமுங் கோத்து நின்ற
சிவானந்தப் பெருக்கேமெய்ச் செல்வந் தேவே. (47)

பொங்குபல சமயமெனுந் ததிக எல்லாம் புதுந் துகலந் திடநிறை
வாய்ப் பொங்கி யோங்குந், கங்குகரை காணாக் கடலே யெங்குங் கண்
ணாகக் காண்கின்ற குகியே யன்பர், நங்கநிழல் பரப்பியமற் சோடை
யெல்லாந் தணிக்கின்ற தருவேபுந் தடமே ஞானச், செங்குமுத மல
ரவரு மதியே யெல்லாஞ் செய்யவல்ல கடவுளே தேவ தேவே. (48)

வான்காண மறைகாண மலரோன் காணன் மால்காண னுருத்
திரனு மதித்துக் காண, னான்காண விடத்தனைக் காண்பே மென்று
நல்லோர்க ணவின்கின்ற நலமே வேட்கை, யான்காண வுளக்கமல
மலர்த்தா ின்ற வான்சுடரே யானந்த மயமே யின்ற, வான்காண
விளவகன்ற யலமந் தேவகு மன்பர்தமைந் கலந்துகொளு மமலத்
தேவே. (49)

மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தி லேறிக் கேள்வி மீதேறித் தெளிந்திச்
சைவநித லேறி, யஞ்ஞான மற்றபடி யேறி யுண்மை யறிந்தபடி நிலை
பேறியதுநா னென்னுங், கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்றவெல்லாங்
கடந்தேறி மொளனவியற் கதியி லேறி, மெஞ்ஞான மறுதெளிந்தோர்
கண்டுங் காணே மென்கின்ற வதுபவமே யின்பத் தேவே. (50)

பற்றறியா முத்தர்தமை யெல்லாம் வாழைப் பழம்போல விழுங்
குகின்ற பரமே மாசு, பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக் காட்டும்
பெருமானே யானந்தப் பேற்றின் வாழ்வே, யுற்றறியா தின்னுமின்னு
மறைக ளெல்லா மோலமிட்டுத் தேடநின்ற வொன்றே யொன்றுங்,
உற்றறியாப் பேதையேன் றனக்கு யின்பவ கனிந்தளித்த வருட்கடலே
கருணைத் தேவே. (51)

மெய்யுணர்ந்த வாதுநர் மலையைச் சுத்த வெளியாக்கிக் கலந்து
கொண்ட வெளியே முற்றும், பொய்யுணர்ந்த வெமைப்போல்வார்
தமக்கு மின்பம் புரிந்ருளுங் கருணைவெள்ளப் பொற்பேயன்பர்,
கையுறைந்து வளர்நெல்லிக் கனியே யுள்ளங் கரைந்து கரைந் துருக
வவர் கருத்தி ளாடே, யுய்யநெறி யொளிகாட்டி வெளியு முள்ளு
மோங்குகின்ற ஈபஞ்சுடரே வுண்மைத் தேவே. (52)

ஒலிவடிவு நிறஞ்சுவைக ணற்ற மூற்ற முறுபொழில்கள் பய
ன்பலவே னுளவா யெவகு, மலிவகையா யெவவகையு மொன்று
யொன்று மாட்டாதா யெல்லாமும் வல்ல தாகிச், சலிவகையில் லாத

20)

இராமலிங்க தவாமிகள் திருவருட்பா

முதற் பொருளே யெல்லாங் தன்மயமாய விளங்குகின்ற தனியே
யாண்பெண், ணலிவகையல லாடவகை கடந்தி னின்ற வருட்சிவமே
சிவபோகத் தமையே தேவே. (53)

பேராய ண்டாடகன பலவும் பிண்ட பேதங்கன பற்பலவும் பிண்
டாண்ட தனின், வாராய பலபொருளுங் கடவு மண்ணு மலையளவுங்
கடலளவு மணலும் வாணு, மாராய வான்மீனு மணுவு மறறை யுள்ள
ளவு மளங்கிடலா மோகோ வுனை, யாராஹ மளப்பரிதென றனந்த
வே மறைநகர்க்க வந்தூர மாது தேவே. (54)

தற்பகன பலகோடி செல்லா தீய கனலினடு டுச்சியின மேற்
காலையுன்றிட், பொற்பறமெய யுணவின்றி யறகக் கினறிப புலா
தெலுமப புலப்படவைம பொறியை யோம்பி, நிற்பவருக் கொளிசுந்
மறைக் கொளிசுந் யோக நீணமுனிவாக கொளிசு மராக கொளிசு
மேலாடு, சிற்பகந்திற் சினமயமாய திறைத் தூரனக் திருவாள் ருட்
கவந்த தேவ தேவே (55)

மட்டகனற ஸ்ரீமுகால மன சால வாககான மசிரிடினும் புலம
பிடினும் வாராடு னதே, கட்டகனற மெய்யறிவேரா கரண நீக்கிக்
கலையகற்றிக் கருவியெலாங் கழற்றி மாயை, விட்டகனறு கருமமல
போதம யாவும் விடு தொழிந்ததச சகசமல வீக்க நீக்கிச, சுட்டகனறு
நிற்கவவர் சமமை முறையு குழிந்து கலா சிடுஞ்சிவமே தூரியத்
தேவே. (56)

உருநான்கு மருநான்கு நடுவே ரின்ற வருவருவ மொன்று மிவை
யுடன்மே லுற்ற, பொருநான்கு மிவைகடத் தவொன்றுமாயவ வொன்
றினடு வாய்நடுவுள் ளொன்றாய நின்றே, யிருநான்கு மமைந்தவரை
நான்கி னோடு மெண்ணன்கின் மேலிருத்த மிறையே மாயைக், கரு
நான்கும் பொருணன்குக் காட்டு முக்கட் கடவுளே கடவுள்கள் கரு
துந் தேவே. (57)

பாவகுளநாற் கொரிதுமெனந் துணிந்து கோடிப் பழமறைக டனி
கதனியே பாடிப் பாடி, யீங்குளதென் றுங்குளசென் றோடி போடி
யிளைத்துலோடித் தொடர்ந்துதொடர்ந் தெட்டிந் தோலும், வாங்குபர
வெளிமுழுந் நீண்டு நீண்டு மறைத் துமறைத் தொழிக்கின்ற மணியே
பெய்துந், சீதகுதபர மானந்த வெள்ளமேசச் சி மானந்த வருட்சிவமே
சேவ தேவே. (58)

எழுத்தறிந்த தமையுணர்ந்த யோக ருள்ளத் தியலறிவாந் தருவி
ளிலன் பெனுமோ ருச்சி, பழு தளிந்து மெளனநலுஞ் சுவைமேற்
பொங்கிப் பகம்பொருத்த வனுபவிக்கும் பழமே மாயைக், கழுத்தாந்து
கருமமலத் தலையை வீசுவ கருந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணை காட்
டி, விழு துணையா மமந்தருளும் பொருளே மோன வெளியினி
றை யானந் தவினோவாந் தேவே. (59)

உருத்திரநா ரணப்பிரமர் விண்ணோர் வேக்க ருறுகருடர் காங்க
ருவரிடர்க்குந் புரர், மருத்துவர்போ கியர்சித்தர் முனிவர் மற்றை வான
வர்கண் முதலோர்தம் மணத்தாற் றேடிக், கருக பழிந்து தனித் தனியே
சென்று வேதங் கலைவினவ மற்றையயுவ காணை மென்று, வருத்த
முற்றங் கவரோடு புலம்ப நின்ற வஞ்சகவெளி யேயின்பமயமாந் தேவே.

பாயிரமா மறைபனந்த மனந்த மின்னும் பார்த்துந் து காண்டு
மெனப் பல்கான் மேலி, யாயிரமா யிரமுகங்க ளாலும் பன்ன ளளந்
தளந்தோ ரணத்துணை பு மளவு காண, டேயிரங்கி யழுதுசிவ சிவமென்
றேந்திந் திரும்பவருட் பரவெளிவாழ் சிவமே யின்ற, தாயிரங்கி வளர்ப்
பதுபோ லெம்போல் வாரைத் தண்ணருளால் வளர்த்தெ ன் றுந் தாங்
குந் தேவே. (61)

அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனி லண்ட மிக்கடுக்கா யமைந்தவுள
வறிவோ மாங்கே, யுந்துறும்பல் பிண்டநில யறிவோஞ்சிவ னுற்ற

நிலை யறிவோமற் றனைத்து நாட்டு, மெந்தைநின் தருள்வீளையாட்
டந்தோ வாநோ வெள்ளளவு மறிந்திலோ மென்னே யென்று, முந்
தனந்த மறைகளெல்லாம் வழத்த நின்ற முழுமுதலே யன்பர்குறை
முடிக்குந் தேவே. (62)

தோன்றுபா சாக் கிரமுந கண்டோ மந்தச் சொப்பனமுந கண்
டோமேற் சுழு பசி கண்டோ, மான்றபா துரியநிலை கண்டோ மப்பா
லதுகண்டோ மப்பாலா மதுவுங் கண்டோ, மேன்றவுப சாந் நிலை கண்
டோ மப்பா லிருந்தநீனைக் காண்கிலோ மென்னே யென்று, சான்ற
வுப னிடங்களுளாம் வழத்த நின்ற தன்மயமே சின்மயமே சகசத்
தேவே. (63)

பரிகிரக நிலைமுழுதந் தொடர்ந்தோ மேலெப் பாவிந்து நிலை
யனைததும் பார்த்தோம் பாச, மெரிக்குமியற் பராத நிலைக்கண் மெல்ல
வெய்தினோ மப்பாலு மெட்டிப் போனோ, தெரிககரிய வெளிமுன்
றுந் தெரிந்தோ மென்கூர் சிவமேகின் சின்மயமோ சிறிதுந் தேரோ,
தரிக்கரிதென் றுகமங்க ளெல்லாம் போற்றத் தனிநின்ற பரம்பொ
ருளே சாந்தக் தேவே. (64)

மணக்குமலர்த் தேனுண்ட வண்டே போல வளர்பரமா னந்த
முண்டு மகிழ்ந்தோ ரெல்லா, மிணக்கமுறக் கல்துகலந் ததீத மாதற்
கியற்கைநிலை யாதுததா னெமமாற் கூறுந், கணக்குவழக் கனைத
தினையுந் கடந்த சந்தோ காண்பரிந்து கெவாக்குமெனக் கலைக்
ளெல்லாம், பிணக்கறநின் றோலமிடங் னித்து நின்ற பெரும்பதமே
மதாதீதப் பெரிய தேவே. (65)

பொதுவென்றும் பொதுவினடம் புரியா நின்ற பூரணசிற
சிவமென்றும் போதா னந்த, மதுவென்றும் பிரமமென்றும் பரம
மென்றும் வகுக்கின்றோர் வகுத்திக வதுகா னென்று, மிதுவென
றுஞ் சுட்டவொணு ததனற் சம்மா விரும்பதுவே துணிவெனக்

கொண்டிருக்கின் றோரை, விதுவென்ற தண்ணீரியாற் கலந்து
கொண்டு விளங்குகின்ற பெருவெளியே விமலத் தேவே. (66)

அருமறையா கமங்கண்முத னடுவீ நெல்லா மமைந்தமைந்து
மற்றவைக் கு மப்பா லாகிக், நுமறைக்க வுரிர்கடொ ளுங் கலந்துமே
விக் கலவாமற் பண் னறியுங் கடந்து ஞானத், கிருமணிமன் றகத்தி
ன்ப வருவா யென்றி ன் கிகழ்கருணை நடம்பரியுஞ் சிவமே மோனப்,
பெருமலையே பரமவின்ப நிலையே முக்கட் பெருமானே யெத்திறத்
தும் பெரிய தேவே. (67)

என்னுயிரீ யென்னுயிரீக்கோ ருயிரு நீயென் னின்னுயிரீத்தத்
துணைவரீ யென்னை யின்ற, வன்னைரீ யென்னுடைய வப்பளீயென்
னரும்பொரு டீ யென்னிதயாக் கண்பு நீயென் னன்னெறிநீ யெனக்
குரிய வுறவு நீயென் னற்குருநீ யெனைக்கலந்த நட்பு நீயென், றன்னு
டைய வாழ்வுமரீ யென்னைக் காகநுந் தலைவனீ கண்மூன்று தழைத்த
தேவே. (68)

நானாகி ந ஈனல்லதொன்று மில்லாத் தன்மயனா பெய்வெவைக்
குந் தலைவனாகி, வானாகி வளியனலாய் நீரு மாகி மலர்தலைய வுலகாகி
மற்று மாகித், னேனாகித் தேனினனுஞ் சுடைய தாகித் திஞ்சுவையின்
பயனாகித் தேடு கின்ற, நானாகி டென்னிறையாய் நின்றோய் றின்னை
நாயடியே னெவ்வாறு நவிறு மாறே. (69)

ஆனேறும் பெருமானே யரசே யென்ற னுருயிருக் கொருது
ணையே யமுதே கொன்றைத், தேனேறு மலர்ச்சடையெஞ் சிவனே
தில்லைச் செழுஞ்சுடரோ யானந்தத் தெய்வ மேயென், னானேறு
முயிர்க்குணிகற யொளியே யெல்லா முடையானே நின்னடிச்சீ
ருன்னி யன்பர், வானேறு கின்றாரா னொருவன் பாவி மண்ணேறி
மயக்கேறி வருந்துற் றேனே. (70)

செஞ்சடையெம் பெருமானே சிறுமா னேற்ற செழுங்கமலக்
கரத்தவனே சிவனே சூழ்ந்து, மஞ்சடையு மதிற்றில்ல மணியே
யொற்றி வளர்மருந்தே யென்னுடைய வாழ்வே வேட்கை, யஞ்சு
டைய வஞ்சியர்மா லடைய வஞ்ச மடையநெடுந் துயரடைய வகன்ற
பாவி, நெஞ்சடைய நினைசியோ நினைதி யேன்மெய்த் நெறியுடையார்
நெஞ்சமர்ந்த நீதா னன்றே. (71)

அன்னையிலும் பெரிபுனித கருணை யுட்டு மாமமுதே யென்னு
றவே யரசே யிந்த, மன்னுலகி லடியேனை யென்னே துன்ப விலையி
லகப் படவியற்றி மறைந் தாயந்தோ, பொன்னைமழிகு திடுகின்றோர்
மருங்கே சூழ்ந்து போனகழும் பொய்யுறவும் பொருந்த லாற்றே,
னென்னையுடைய கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ வென்செய்வே
னென்செய்வே னென்செய் வேனே. (72)

படித்தேன்பொய் யுலகியனா லெந்தாய் நீயே படிப்பித்தாய் மன்றி
யுமப் படிப்பி லிசை, யொடித்தேனா னெடுக்கேனா கொடிப்பித்
தாய்பின் னுன்னடியே துணையெனநா னுறுதியாகப், பிடித்தேன்
மற்றதுவுநீ பிடிப்பித் தாயிப் பேசையே னின்னருளைப் பெற்றோர்
போல, நடித்தேனெம் பெருமானீ னொன்று நானே நடித்தேனா
வல்லதாநீ நடிப்பித் தாயோ (73)

மத்தேறி யலைதயாபோல் வஞ்ச வாழ்க்கை மயலேறி விருப்பேறி
மதத்து னோடு, பித்தேறி யுழல்கின்ற மனத்தா லந்தோ பேயேறி நலி
கின்ற பேசை யானேன், வித்தேறி வினாவேறி மகிழ்கின் றோர்
போன் மேலேறி யன்பரொலா மவினங்கு கின்ற, ரொத்தேறி யுயி ரு
யிராய் நிறைந்த வெங்க ளுடையானே யிதுதகுமோ வுணர்கி லேனே

மதியணிந்த முடிககளியே மணயே பெல்லாம் வல்லவருட்
குருவேகின் மலர்த்தாள் வாழ்த்திக், கதியணிந்தா ரன்பரொலா மடியே
னென்றுங் கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கி யந்தோ, பொதியு

ணிந்து திரிபு தழுவி மேறு போலப் பொய்யுலகிற் பொய்சமத்து புல
ம்பா நன்றேன், துரியனிகை நின்னருளென் தனக்கு முண்டோ
விறந்தெனிலிப் பாயியேன் சொலவ சென்னே. (75)

என்னரசே யென்னுயிரே யென்னை யின்ற வென்றயே யென்
குருவே பெளியே ஸிங்கே, தன்னரசே செவ்வறியெங்கு முழுவா
நின்ற சஞ்சலநெடு சந்தராலே தயங்கி யநோரா, மின்னரசே பெண்
ணமுடே யென்று மாறா வெய்யகிழைநீதா துழி சுண் விழுவே யெண்
னாக, கொன்னரைசேர் கிழககுருடன் கோட்டிபால் வீணை குப்புறு
கின் றேன்மயல்ற் கொடிய னேனே. (76)

அல்லிலவகு செழுஞ்சுடரா யடியா ருள்ள தமர்ந்தருளுஞ் சிவ
குருவே யடியே ஸிங்கே யில்லிலவகு மடந்தைபென்றே யெந்நாய்
தவிருப்புலிலகி கிளையொழி து மென்னே பின்னு, மல்லிலவகு மாந்
தையாசம மாசை யென்னும் வல்லிலவகு புண்டலேசோ மயங்கி நின்
றேன், புல்லிலவகு மிதுசெய்யா வோகோ விராப புலநாயேன் பிழை
பொறுககிற் புதிதே யன்றே. (77)

வன்கொடுமை மலர்க்கு யடியார் தம்மை வாழ்வித்தக குருவே
தின் மலர்த்தா னெண்ண, முன்கொடுசென் நிமெடியேன் தன்னை
யிந்த மூடமன மிவவுலக முயற்சி நாடிப், பிள்கொடுசென் தலைத்தி
முக்குதந்தோ நாயேன் பேய்பிடித்த பித்தனைப்போற் பித்தற் நின்றே
னென்கொடுமை யென்பாவ மெந்தா யெந்தா யென்னுரைப்பெனெங்
குருவே மென்செய வேனே, (78)

உய்குவித்து மெய்யடியார் தம்மை யெல்லா முன்மைதிலே பெற
வருளு முடையா யிங்கே, மைகுவித்த நெடுங்கண்ணார் மயக்கி லாழ்ந்து
வருந்துகின்றே னல்லாலுன் மலர்த்தா னெண்ணிக, கைகுவித்துக
கண்களிலீர் பொழிந்து நானோர் கணமேனும் கருதிப்பினக கலந்த

துண்டோ, செய்குவித்துக் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ திரு
வுளத்தை யறியேனென் செய்து வேனே. (71)

அருள்வெளியி லானந்த வடிவி னானின் றுகுகின்ற பெருவாழ்வே
யரசேயித்த, மருள்விலையி லகப்பட்ட மனத்தா லந்தோ மதிகலங்கி
மெய்த் திலைக்கோர் வழிகா ணையிருணெறியிற் கோலிழந்த குருட்டு
மன்போ லெண்ணுதெல லாமெண்ணி யேங்கி யேய்சி, யுருள்சகடக்
கால்போலுஞ் சுழலா நின்றே னுய்யும்வகை யறியேனென வொதிய
னேனே. (80)

கற்றவனோ தனக்குமுண வளிக்கு முன்றன் கருணைநிலை தனையறி
யேன் கடையே னிங்கே, யெற்றவனை யெறும்பேபோற் றிரிந்து
நாளுமியே துதின நருள்காணு தெந்தா யந்தோ,பெற்றவனாக் காணு
பிள்ளை போலப் பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையை நோக்கி, யிற்
றவனாக் கேள்விடல்போல் விசிறி யேல்யா னென்செய்வே னென
குதுவே னென்சொல் வேனே. (81)

அடிமைசெயப் புகுந்திடுமெம் போல்வார் குற்ற மாயிரமும் பொ
றுத்தருளு மரசே நாயேன், கொடுமைசெயு மனத்தாலே வருந்தி யந்
தோ குரங்கின்கை மாலையெனக் குலையா நின்றேன், கடுமைசெயப்
பிறர்துணிந்தா லடிமை தன்னைக் கண்டிருத்த லழகன்றே கருணைக்
கெந்தாய், செடிமைபுளப் பாதகனே னென்செய் வேனின் திருவு
ளத்தை யறிந்திலென் றிகைக்கின் றேனே. (82)

கூட்பா - மெயநெறியோ ருளத்தே யென்றுங் குறையாக வின்
பளிககுங் குருவே யாசைத், தாம்பாலே யாப்புண்டு வருந்தி நாயேன்
றையலார் மையலெனுஞ் சலகி யாழ்ந்து, வோம்பாம லுவர்நீருண்
யெய்கு கின்றே னுன்னடிய ரக்கரைமே லுவந்து நின்றே, தீம்பாலுஞ்
சர்க்கரையுந் தேனு நெய்யுந் தேக்குகின்றா ரிதுதகுமோ தேவ தேவே.

வெள்ளமணி சடைக்கனியே மூவராகி விரிந்தருளு மொரு தனியே விழுவ னேனைநக, கள்ள மனக் குரங்காட்டு மாட்ட மெல்லாங் கண்டிருந்து மிரங்கிலையேற் கவலை யாலே, யுள்ளமெலிந் துழல்கின்ற சிறியேன் பின்ன ரும்பும்வகை யெவ்வகையீ துண்ணுந் டோறும், பொள்ளொமெய் வியர்க்கவுளம் படைக்கச் சோபம் பொங்கிவழி கின்றது நான் பொறுக்கி லேனை.

(84)

எனையறியாப் பருவந்தே யாண்டு கொண்ட வென்னரசே யென்னருவெ யிறையே யின்று, மனையறியாப் பிழைகுதுது மகிழ்நன் போல மதிபறியேன் செய்பிழையை மனத்துட் கொண்டே, தனையறியாமுகத்தவர்போ லிருந்தா யென்றாய் நடங்கருணைப் பெருங்கடந்தய தருமோ சண்டா, யனையறியாச் சிறுமுழவி யாகி யிங்கே யடிநாயே னரற்றுக்கின்றே னதோ வந்தோ.

(85)

தீவினைநல் வினையெனும்பன் கயிற்றா லிந்தக் சீவர்களை யாட்டுகின்ற தேவே நாயே, னேவினை நேர் கண்மடவார் மையற்பேயா விடருழந்துஞ் சலிப்பின்றி யென்னே பின்னு, நாவினையென் பால்வருந்திக் கரண்டு கின்ற நாய்க்குநகை தோன்ற நின்று நயக்கின் றேனா, னைவினைவிட் டெருதுகறற் றிடுவான் செல்லு மறிவிவிக்கு மறிவிவிபே னுன வாறே.

(86)

எம்பெருமா னின்விளையாட் டென்சொல் கேளு னேதுமறி யாச்சிறியே னெனைநகா னிங்கே, செம்புனலாற் துழைக்கவுலாற் கூர்சூழ் பொருளைச் சிறுவீட்டி லிருட்டறையிற் சிறைசெய் தந்தோ, கம்பமுறப் பசித் துழலுங் கொளுந வந்தக் கரணமுதற் பொறிபுலப் பேய் கூர்ந்து சூழ்ந்த, வம்பியற்றற் காமாதி யரட்ட ரெல்லா மடிபிடித்து வருத்தவென்றோ வளர்த்தா யெந்தாய்.

(87)

ஆம்பரத்தே யானந்த வடிவா லென்று மாடுகின்ற மாமனையே யரசே நாயே, னிம்பரத்த மெனுமூலக நடையி லந்தோ விடருழந்தேன்

பன்னெறியி லெனையிழுத்தே, பம்பரத்தி னுடியிலைப் படுத்து மிந்தப்
பாவிமன மெனக்ருவயப் படுவ னில்லை, கொம்பரற்ற விளங்கொடி
போற் றளர்ந்தே மெனனைக் குறிககொளளக் கருதுதியோ குறித்தி
டாயோ. (88)

கண்ணுடைய துதற்கரும்பே மன்றி லாடுங் காரணகா ரியங்கட
ந் கடவுளேநின், தண்ணுடைய மலரடிக்கோர் சிறிது மன்பு சார்ந்
தேறே செம்மரம்போற் தணிந்த நெஞ்சேன், பெண்ணுடைய மய
லாலே ஈழல்கின் றேனென் பேதைமையை யென்புகல்வேன் பேய
னேனைப், புண்ணுடைய புழுவிருமபும் புள்ளொன்கேறே புலைவிழை
ந்து நிலைவெறுத்தேன் புலைய மீனனே. (89)

பொண்ணுடையா ரிடம்புகவோ வவர்கட் கேற்கப் பொய்மொழி
கள் புகன்றிடவோ பொதுபோ லிந்தக், கொண்ணுடையா வுடல்பருக்
கப் பசிக்குச் சோறு கொடுக்கவோ குளிர்காடை கொளவோ வஞ்ச,
மின்னிடையார் முடைச்சீறுநீர்க் குழிக்கணந்தோ வீழ்க்கிடவோதா
ழ்ந்தினே, து விழிக்கவோயா, மெண்ணுடையா யெண்ணுடையா யெ
ன்னை யிங்கேயெடுத்துவளர்த் தனையறியே மென்னொல் வேனே. 90

வருகணந்து வாழ்ந்திடுமோ விழுமோ விர்த மலங்கடென் றறி
ஞரெலாம் வருந்தக் கேட்டு, வருகனைத்துக் கொளப்பெண்பே யெங்
கே மேட்டுக் கடைநுதிடவெண் சோறெங்கே யாடை யெங்கே, யிரு
கணுக்கு வியப்பெங்கே வசதியான விடவெங்கே யென்னுதிரிந் துளை
த்தே னல்லா, லொருகணந்து முனைந்னைந்த துண்டோ வென்னை
யுடையானே யெவ்வகைநா னுய்யு மாறே. (91)

பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசை பொங்கிப் புலிவடையிற்
பற்பலகாற் போந்து போந்து, மென்மலையோ நிதிமலையோ மென்று
தேடி நிலைகுலைந்த சன்றியுனை நினைந்து நேடி, மென்மலையோ மாம

ணியோ மருநதோ வென்று வழததியே யிலலையிடுங் கஞ்சக் கஞ்சக,
கண்மலையோ விரும்போசெம் மரமோ பறைக கருங்கலலோ பராய
முருட்டுக கட்டை யேயோ (92)

தமையமந்த ருளமுத முண்டு கேசுதந் தகையுடைபார் திருக்
கூட்டஞ் சாரகா நாயேன், வெம்மையெலாத கவிராதுமனது குளிரக
கேள்வி விருந்தருநகி மெய்யறிவாம் வீட்டி லென்றுஞ், செம்மையெ
லாத சுருமெளன வரீனமேற் கொண்டு செறியிரவு பகலொன்றாக
தெரியா வண்ண, மிம்மையிலே பொருமைபிழைவ சாணாசுபக விர்ப
நிலை யடைவேவே வேழை பேசின- (93)

அடியனேன் பிழையிடு தாம பொறுந் தாட் கொண்ட வருட்க
டலே மனநேருது மரட்சியிரா, கொடியனை ந செய்பிழைபைச்
திருவுள ளாதே கொளருநியோ கொண்டுலவ குறிப்ப துண்டோ,
பெடியனே முதற்கடவுட் சமுதக டோருந் தெய்வியழக ளாயிரமும்
பொறுசது மாயை, பொடி மழைந் பிறைபெருங் கருண் வள்ள லென
மறைக னோதுவசிங் குண கதா னன்கிற- (94)

கண்மயங்கும் பேரிருட்டுங் கருகுற போதிந் கருகந்றியாச சிறு
வரீனையோ கடுங்கா னசதே, யுண்மயக்கங் கொளவிடு டேக பொருவன்
பின்போ மொருதாய்போன் மாயையிரு னோடும் போதின, மண்ம
யக்கம் பெறுமலிடயக சாட்டி லுத்தோ மதியிலேன் மாழாது மயங்க
நீசான், வண்மையுறந் தியகியின்பி னெண்ணைவிட்டே மறைந்தனையே
பரமே நின்வண்மை யெனனே. (95)

நற்றாயும் பிழைகுறிகக கண்டோ மிந் நாளிலிடே மற்றவா
யாந் நாடார் வீணே, பற்றாயு மகாதமைநாம பற்றேம பற்றிந் பற்றாத
பற்றுடையா பற்றி யுள்ளே, யுற்றயுஞ் சிவபெருமான் கருணை
யொன்றே யுறுபிழைக னெததுணையும் பொறுப்ப தென்னன்,
பொற்றானே விரும்பியது மன்று ளாடும் பொருளையென் பிழைய
னேத்தும் பொறுக்க வன்றே. (96)

எண்ணியநம் மெண்ணெமலா முடிப்பான் மன்று னெம்பெருமா
 னென்றுமகிழ்ந்திது மாந் திங்கே, நண்ணியமற் றையர்தம்மை யுருமை
 பேசி நன்குமகி யாதிருந் நாயினேனை, தண்ணியநல் லருட்கடலே
 மன்றி லின்பத் தாண்டவஞ்செய் கின்றபெருந் தகையே யெங்கள்,
 புண்ணியனே பிழைகுறித்து விடுத்தி யாயிற் பொய்யனே னெங்குந்
 நென் புரிவே னந்தோ. (97)

அன்புதிரு வுளங்கோயி லாகக் கொண்டே யற்புச்சிற் சபை
 யோங்கு மரசே யிவகு, வன்பரிடைச் சிறியேனே மயங்கவைத்து மறைந்
 தனையே யானந்த வடிவோய் நினை, துன்பவடி வுடைப்பிறிற் பிரி
 த்து மேலோர் துரியவடி வினனென்று சொன்ன வெல்லா, மின்ப
 வடி வடைந்தன்றே யெந்தா யந்தோ வென்னாவென் சொல்கேனீவ
 வேழை யேனே. (98)

புற்றோங்கு மரவமெல்லாம் பணியாக கொண்டு பொன்மேனி
 தனிலனிந்த பொருளே மாயை, யுற்றோங்கு வஞ்சமனக் கள்வனேனை
 யுளங்கொண்டு பணிகொள்வ துனக்கே யொசுரு, மற்றோங்கு மவ
 ரெல்லாம் பெருமை வேண்டும் வன்மனத்த ரெனவேண்டார் வள்ள
 லெநான், சுற்றோங்கு மறிவறியேன் பலவாச் சொல்லுங் கருத்தறியே
 னெனக்கருளச் சுருது வாயே. (99)

அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றி லாநி மானந்தப் பெருவாழ்
 வே யன்புளோர் கந், பெருளுடைய வுளமுழுதுங் கோயில் கொண்ட
 சிவமேமெய் பறிவுருவாந் பெய்வமேயிம், மருளுடைய மனப்பேதை
 நாயினேன்செய் வன்பிழையையச் சிந்தி, னு மதித்தி யாயி, லிருளு
 டைய பவசகடல்விட் டேறே னெனவே. யேற்றுவதற் கெண்ணுக
 வென் னின்பது தேவே. (100)

சிவநேச வெண்பா.

பேரறிவாற் கண்டும் பெரியோ ரறிபாரேல்
யாரறிவார் யானே வறிகிற்பேன் — சீர்கொள்
வெளிவாய் வெளிக்குள் வெளியா யொளிக்கு
ளொளியாகி நின்ற வுனை. (101)

பூகமெங்கே மற்றைப் புலனெங்கே பல்லுயிரின்
பேதமெங்கே யண்டமெனும் பேரெங்கே — நாதமெங்கே
மண்வடிவ மெங்கே மறையெங்கே வான் பொருண்
பொன்வடிவங் கொள்ளாத போது. (102)

உப்பிருந்த வோடோ வொதியோ வுலாப்பிணமோ
வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சுமையோ — செப்பறியேன்
கண்ணப்ப ருக்குக் கனியினையாய் நிற்பணியா
துண்ணப் பருக்கு முடம்பு. (103)

சொல்லுகின்ற வுன்றாயிரைச் சோர்வுற் றிடக்குளிர்த்து
கொல்லுகின்ற நஞ்சிற் கொடிதன்றோ — கொல்லுமன்றா
செம்மானின் றாட்கமல மெண்ணுது பாழ்வயிற்றிற்
சும்மா வடைக்கின்ற சோறு. (104)

சோர்படைத்துச் சோரென்றாற் றெண்டைவிக்கிக் கொண்முந்
மார்படைத்துச் சாவுகிணு மாநன்றே — சீர்படைசுக
வெண்ணுவா தெண்ணு நிறைவாநின் றானோ மதா
துண்ணுவா ருண்ணு மிடத்து. (105)

திருவந்ண் முறைபீடு.

சேல்வைக்குங்கண் ணுமைபாசாநின்சித்தந்திருவருளென்
பால்வைக்குமேலிடரெல்லாமெனைவிட்டப்பாண்டக்கக்
கால்வைக்குமேநற்சுவாழ்வென்மீதினிற்றகண்வைக்குமே
மால்வைக்குமாயைகண்மண்வைக்குமேதங்கள்வாய்குணிலே. (106)

நான்செய்க புண்ணியமியாடே ஸாசிவாயநமவெனவே
ஒன்செய்தநாவைக்கொண்டோடிப்பெற்றேனெனையொப்பவரார்
வான்செய்கநான்முகத்தோணுந்திருநெடுமாலுமற்றைத்
தேன்செய்ததற்பகடே. உணுநதேவருஞ்செய்யாநீடு. (107)

ஊர்கருவார் எல்லஒண்டருவாருடையுந்ருவார்
பார், தருவாருமுற்கேர்கருவார்பொன்பணந்ருவார்
சோர், தருவாருள்ளறிவுகெடாமற்சொப்பதற்கிங்
கார், தருவாருமமையார் தருபாகனையன்றிருந்நேச. (108)

மணிகொண்டகண்டனைவாய்த்தார்பார்வாய்த்தெருமண் ணுண்டவாய்
பிணிகொண்டவாய்விடப்பிச்சுண்டவாய்வரும்பேச்சற்றவாய்,
துணிகொண்டவாயனற்குண்டவாய்மலஞ்சோர்க்குழிவாய்
குணிகொண்டவுப்பிலிக்கழுண்டவாயெனக்கூறுபவே. (109)

நயப்படுமோர்நின்னருளெனக்கின்றெனிறுப்பமனமென்
வயப்படுமோதுயர்மண்படுமோநல்லவாழ்வையென்னுற்
செயப்படுமோருணஞ்சீர்படுமோபவஞ்சேச்சற்றும்
பயப்படுமோமலம்பாழ்படுமோவெம்பசுபகிலைய. (110)

எல்லாமுடையவிறையவெனநினையேத்துகின்ற
நல்லார்மமக்கொருநாளே ணும்புசையந்தியற்றிச்
சொல்லாலவர்புகழ்சொல்லாதிவ்வண்ணந்துயர்வதற்கென்
கல்லாமையென்றும்நறில்லாமையொன்றிருகாரணமே. (111)

பதியேசரணம்பரமேசரணம்பரம்பரமாந் -

திதியேசரணஞ்சிவமேசரணஞ்சிவமுணர்ந்தோர்

கதியேசரணமென்கண்ணேசரணமுக்கட்கருண

நிதியேசரணஞ்சரணமென்பான்மெய்க்நிலையருளே. (112)

கான்போலிருண்டவிவஞ்சகவாழ்க்கையிற்கன்னெஞ்சமே

மான்போற்குதித்துக்கொண்டோடேலமுதமதிவினங்கும்

வான்போற்குளிர்த், சிவானந்தவாழ்க்கையின்வாழ்வுறச்செந்

தேன்போலினிக்குஞ்சிவாயநமவெனச்சிந்தைசெய்யே. (113)

சிவசங்கராசிவயோகாசிவகதிச்சீரளிக்ஞ

சிவசம்புவேசிவலோகாசிவானந்தச்செல்வந்ஞ

சிவசந்தராசிவபோகாசிவாகமச்செந்நெறிசொல்

சிவபுங்கவாசிவஞானிகள்வாழ்த்துஞ்சிவகுடுவே (114)

வடிவுடை மாணிக்கமலை.

சீரறிவாய்த்திருவொற்றிப்பரமசிவத்தைநினைப்

போரறிவாயவவறிவாம்வெளிக்கப்புறத்துநின்றாய்

யாரறிவார்நின்னைநாயேனறிவதழகுடைத்தே

வாரெறிபூண்முலையானேவடிவுடைமாணிக்கமே. (115)

ஆசையுள்ளாரயன்மாலாதிதேவர்கன்யாருநின்றட

பூசையுள்ளாரெனிலெங்கேயுலகர்செய்பூசைகொள்வார்

தேசையுள்ளாரொற்றியுருடையாரிடஞ்சேர்மயிலே

மாசையுள்ளார்புகழ்மானேவடிவுடைமாணிக்கமே. (116)

எழுதாவெழி லுயிர்ச்சி, திரமேயின்னினைப்பயனே

தொழுநாடுமன்பர்தமுட்களிப்பேசிற்சுகக்கடலே

செழுவார்மலர்ப்பொழிலொற்றியெம்மான்றன்றிருத்துணையே

வழுவாமறையின்பொருளேவடிவுடைமாணிக்கமே. (117)

சேலேர்விழியருட்டேனையடியருட்டித்திக்குஞ்செம்
பாலேமதுரச்செம்பாகேசொல்வதப்பனுவன்முடி
மேலேலினங்குமலினகேபருளொற்றிவித்தகளுர்
மாலேகொளுமெழின்மானேவடிவுடைமாணிக்கமே. (118)

கருவேதனையறவென்னெஞ்சகத்திற்களிப்பொடொற்றிக்
குருவேயெனுநின்கணவனுநீயுவதுலவுமந்தத
திருவேயருள்செந்திருவேமுதற்பணிசெய்யத் தந்
மருவேமருவுமலரேவடிவுடைமாணிக்கமே. (119)

எண்ணியவெண்ணவளொல்லாமபலிகவெனக்குனருள்
பண்ணியவுள்ளவகொளுள்ளும்புறம்பும்பரிமளிக்கும்
புண்ணியமல்லிகைப்போதேரெழிலொற்றிப்புரணர்பான்
மண்ணியபச்சைமணியேவடிவுடைமாணிக்கமே (120)

பத்தர்தம்முள்ளதிருக்கோயின்மேவும்பரம்பரையே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானவொளிப்பிழம்பேசிற்ககநந்தமே
நிசுத்தின்சொசொலவெற்கருள்வாயொற்றிநின்மலருண்
மத்தர்தம்வாமமயிலேவடிவுடைமாணிக்கமே. (121)

புண்ணிய விளக்கம்.

உற்றவிடத்திலுசுவாமிகருடைபொர்வைத்தவெப்பத்தின்க
கற்றமணத்திற்புகழ்மருணைக்கணியைவிடைமேற்காட்டுவிக்கு
மற்றமடைந்தொருச்செய்துநென்மேலான்கண்டாய்
குற்றமகற்றித்திறலானகுளவாயநமவென்றிடுத்தே. (122)

பாடற்குளியவாகுகளிசூழம்பலுஞ்சோம்பரிந்களிக்குவ
கூடற்குளியவடியபுரங்கூட்டமளிசுருகதுண்டவளிகரு
மாடற்குளியெந்நுதையஞ்செலென்மேலான்கண்டாய்
கூடற்குளியசீரளிகருஞ்சுவாமநமவென்றிடுத்தே. (123)

முந்நாமை விளங்கும்.

பொன்னு மவாழ்க்கையை நிலைபாடு தரிசுநீன கேட்புல பங்கையாப
முடிநிறிபாறியி, வென்னு மவீழ்ந்துமுன் மடலை நையலிடுதல் கெயழில
கொள்ளொற்றி பூர்த்திகென்னுடனபோரது, ௪ ன்று கீழ்பலாச்சுயிற்று
நிபபா ௩ "தொண்டாநங்கனாசையைபெறஞ்றி, பொன்னுமோஞ்சிவ
சுணமுக்கியவோமோஞ்சிவாப வென்னு ன்றுநி மன்னே (12௧)

வா துசெப மமடவா தமைவியைழா ரப மறிவத் துனைவாவெனவ
 னைம்கசி, சிலதுசெடவையோவேழைந்யகோவெழி வகொளொற்றி பூ
 கசென்னு டனபோநது, போதுவைகியநான முகண்மகவான புணரிவை
 சியபு மகாக்கொழுந், னேதுமோஞ்சிவசண்முகசிவவோமோஞ்சிவாய
 வென நுன னுகி மனனே (125)

அவலக் தமுநகல்

காயமெதபதா எட்டெனதரிசியை எகலவகினைமெருருகளைகந்து
மில்வேன, சேபநனனெறியணி தெனககாடக தெயவநன்னருடடி
றஞ்சிநிதன — பீபன நா பின்னடியவருடனகூடி ரவொழுமுடிசெபவ
பிதசுகமெனவகூணியேன, பீபனெனநனைபா எட்டு வொருசிகழு
மொதறிழா சியாகமாமண்பே

(126)

தட்டிப் பெருகும்

[illegible]

(127)

சின்னதநின்றசிவாகந்தச்செல்வமே
 பெய்நையேயெயமையாட்கொண்டபெய்வமே
 தந்தையேவலிதாயத் தலைவநீ
 கந்தைசுற்றுகணக்கதுவென்கொலோ. (128)

வேலைகொண்டலிட்டுண்டகண்டனே
 மாலைகொண்டவளர்வல்லிகேசனே
 பாலைகொண்டபராபரநீபழஞ்
 சேலைகொண்டதுறமிதுவென்கொலோ. (129)

பன்னுவார்க்கருளும்பரமேட்டியே
 மன்னுமாமணியேவல்லிகேசனே
 வுன்னையிங்குடுத்தியகந்தையைத்
 துன்னுவாரிலையோபரஞ்சோதியே. (130)

கடுத்ததும்பியகண்டவகண்டனே
 மடுத்தநற்புகழ்வாள்வல்லிகேசநீ
 தொடுத்தகந்தையைக்கித்தூணிந்தொன்றை
 புடுத்துவாரிலையோவிவ்வுலகிலே. (131)

ஆலடுத்தவரும்பொருளேதிரு
 மாலடுத்தமகிழ்வல்லிகேசநீ
 பாலடுத்தபழங்கந்தையைவிடத்
 தோலுடுப்துவேமிகத் தூய்மையே. (132)

துன்னுமாமருந்தேசுடரேயருண்
 மன்னுமாணிக்கமேவல்லிகேசரே
 துன்கந்தையைச்சுற்றிநிற்பீரென
 லென்னநீரெமக்கீயும்பரிசுதே. (132)

மாசில்சோதிமணிவிளக்கேமறை
வாசிமேவிவரும்வல்லிகேசநீர்
தூசில்கந்தையைசசுற்றியையோபர
கேசபோலிருந்தீரென்கொல்செய்வனே. (133)

தேருநற்றவர்கிந்தையெனுங்கலஞ்
சாருநற்பொருளாம்வலி நாயகீர்
பாருமற்றிப்பழங்கந்தைசாத்தினீர்
யாருமற்றவரோசொலுமையரே. (134)

மெல்லி நாயவிரைமலர்ப்பாதனே
வல்லிதாயமருவியநாதனே
புல்லிதாயவிக்கந்தையெப்போர்க்கினுந்
கல்லிதாயருஞ்சங்கரைகின்றதே. (135)

அபாதவிண்ணப்பம்.

கட்டினேன்பாபக்கொடுஞ்சுமையெடுப்பேன்கடும்பிழைகருதிடே
நின்னை, விட்டிலேயோயோகைவிடற்கிவனேவேறுநான்யாதுசெய்வே
னே, சுட்டிலாப்பொருளேசுகப்பெருங்கடலே தூய்க்திருவொற்றி யூர்த்
துணையே, தட்டிலாக்குணத்தோர்புகழ்செயுங்குகனைத்தந்தருடருந்த
யாநிதியே. (136)

அறிவரும் பெருமை.

என்னையின்னவனுக்கொண்டுநின்கருணையென்னுநன் னீரினாலா
ட்டி, யன்னையப்பனுமாய்ப்பரிவுகொண்டாண்டவண்ணலேநண்ணரும்
பொருளே, வுன்னருந்நெய்யவநாயகமணியேயொற்றி யூர்மேவுமென்னு
றவே, நன்னர்செய்கின்றோயென்செய்வேனிதற்குநன்குகைம்மாறு
நாயேனே. (137)

பெருத்தறிபெருமான் மாலை

சிறைமயாசிதசியங்குசினநாடே பனை

முந்நைவினைமொலை துனையாகழற்காளா காசே

நினைசயமுபொயானிசுடிவைசுதலைரியோ

மெநநைசீகொன்றநியெழுநசுநியுமபெருமானே (138)

நன்னெறிசேசரையா கரைநாடிடவுரீன்புகழின

சென்னெறிபைபசேசாநிடவுஞ்செயசாயுனககுனககு

முன்னநியெனபினன்னியேயநமடனேனநைமயநிக

மகனன்னநிவேயேயபிவெழுநசுநியுமபெருமானே (139)

பூமாநுநமெண்ணெனபொன்னருளப்பண்ணியாக

டாநாநசுநைநடிபூதநாபிநருநாபொநாந

காமநசுநாமெனநகாநுநநிபண்ணபூ

யோமாநசுநவெருநநிபெழுநசுநியுமபெருமானே (140)

நீசுமலமொபடிநாசேசெமிலாபபொயயடிபே

பூநிலாநெருநசுநசுநெருடகலசலசபவாயே

நாசெமிலாநானபநசுநகநமநநிமநபநசே

நேசுநசுநசுநெருநநிபெழுநசுநியுமபெருமானே (141)

வெங்கொளிகுளேளபொன்னநிபொயபெருமபிமன

மகநெருநிநாசுநைநையெழுநசுநவாடுசினநே

நிபெங்கொளிகுளேருசமுண்டவென்னருமையப்பந

யெங்கொளிகுளேருசமுண்டவென்னருமையப்பந (142)

திருப்புகழ் விவாதம்.

மாறுபு, அத்வைதவெண்ணஞ்சிறந்த விருத்திமயகந்தீகிடவரு துவைபன்
 டெரு, வேறுபு, கருவெண்ணுயிர்க் குயிரேயாவுமாகிநின்றிவகியபொருளே,
 கீறுபு, வெள்ளிநிலைந், துவைவெண்ணருப்பேபரிசுரியானநக்கருற்றல்வலு
 ற்வை, செறுபு, தவெசங்காமரைமுடகந்திசுழுமொற்றிபூர்ச்சிவபெருமா
 டென.

(143)

திருச்சுரநாதி. வெய்யநிறம்.

அன்புடனின்ப மபு டுட்பா நிநாயையற 4 கன்னியேனின் னடி
கை, யார் : தகாளு 1 டன் 1 டு கண்ணிரண்டி டேயுள் டுன் டேறின் டேத்
டோ டுட்கு டுட்பா டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு
கா டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு
யி, டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு
டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு டுட்கு
(14b)

$$2b' = \alpha \mu \eta' + \beta \eta.$$

சிறந்தது நாக துயில் நான் சுமாரின் மீதுன்சில மீனின் விடயமே சாரத் தலைன்
 நீக குணமுடைமையன், வா துர்ன்னா தகநாட்டு மயமென் றவ்வஞ்ஞொரு
 சுவமன் வசவின்றுதுலைய, மயன்னை நுன்னுநுன்னுடெனிலுப் பேவனில்
 லெய்யன்னினுநென லெய்யுந் திடமல், யகலொ ளிதந் - 5) கூற்றியுறா ம்செயம்
 பலத்தினைன்றால் தய்யமுநீக.

(145)

[illegible]

திருவடிச் சரண்புகல்.

ஓடலெங்க ணுநமக்கென்ன குறைகா ணுற்றநற் றுணையொன் றுமி
ல்லார்போல், வாடனெஞ்சமேவருதியென் னுடனெமகிழ்ந்துநாமிருவ
ருஞ்சென் றுமகிழ்வாய், கூடனேர்கிருவொற்றி பூரகத்துக்கோயின்மே
விநங்குமுழுதானத், தாடனந்தருமதருட்செவ்வத்தந்தையா ரடிச்சர
ண்புகலாமே. (147)

உடுக்கவேண்டிமுன் னுடையிழந்தார்போ லுள்ளவா குமென் றுன்
னிடாதென்ப, மடுக்கவேண்டிமுன் வாழ்விழந்தாயேவாழ்வேண்டிவ
வருதியென் னுடனே, யடுக்கவேண்டின் றழுதழுதே உத்தியருந்தவ
தினரழிவுறப்பதத்தைத், தடுக்கவேண்டுநல்லொற்றி பூர்ச்செவ்வத்தந்
தையா ரடிச்சரண்புகலாமே. (148)

சிவாநந்தப் பத்து.

இச்சையுண்டெனக்குன்றி ருமலர்த் தானெய்தும்வண்ணமிங்கெ
ன்செயவல்லேன், கொச்சைநெஞ்சமென்குறிப்பினில்லாதுகுறிப்பினி
ன்றதும்திப்பினிவவுலகிற், பிச்சையுண்டெனிற்பிச்சரிற்சீரும்பேயரு
ண்மனைநயெனவுணழ்த்தேன், செச்சைமேனியெந்திருவொற்றியா
சேதில்லையோக்கியசிவாநந்தத்தேனே. (149)

தவத்திறம் போற்றல்.

உள்ளும்புறமுநிறைந்தடியாருள்ளமதுரித் தூறுகின்ற
தெள்ளுமமுதாஞ்சிவபெருமான் றியாகப்பெருமான் திருமுகத்தைத்
கள்ளந்தவிர்க்குமொற்றியிற் போய்க்கண்டேன்பசியைக்கண்டிலனே
யெள்ளலிகந்தேனம்மாநானென்ன தவந்தான்செய்தேனே (150)

துன் ஹஞ்சோமசுந் தூரஞர் தூயமதுரைநகரளித்த
சென்னர் பெருமான் சிவபெருமான் நியாகப்பெருமான் நிருவழகைப்
பன்னுமொற்றிநகர் தன்னிற்பார் கதேன் வினேபோம்வழிபார்த்த
வெண்ணைமறந்தே னம்மாநானென்ன சுவந்தான் செப்தேதேனா. (151)

சிநாமணி மாலை.

அலையோய்கடலிற் சிவயோகமேவியவந்தணந்தந்
நிலையோர்சிறி துமறியேனெனக்குன்னிமலவருண்
மலையோங்குவாழ்க்கையும்வாய்கருங்கொலேபொன்மலைபன்கின்ற
சிலையோய்வைத்தியநா தாவமரர்சிகாமணியே. (152)

எதிர்கொட்பத்து.

ஆனந்தககூத்தனையம்பலகாணையற்புத்தே தனையெம்மாதிரி
னேத், தேனந் திகொன்றையஞ்செஞ்சடையானே சமசங்கண்விடைய
லையெங்கண்மணியை, மோனநத்தாரபெறுந்கானந்தத்தானேமுத்த
னேமுத்தியின்வித்தனேமுக்கை, யீனந்தக்காதேனையென்றுகொண்
டானையின்றையிரவிலெதிர்த்துகொள்வேனே. (153)

அடுதசுவர்க்கெல்லாமருள்புரிவானையம்பலக்கூத்தனையெம்பெரு
மானேய், தடுத்தெமையாண்டுகொண்டபளித்தானேச்சங்கரன்றன்
னையென்றந்தையத்தாயைக், கடுத்ததும்பும்மணிகண்டக்துறானேக்
கண்ணுதலானையெங்கண்ணகலானே, யெடுத்தனேத்துன்பமவிட்டே
றவைத்தானையின்றையிரவிலெதிர்த்துகொள்வேனே. (154)

வளங்கொளுந்நிலைப்பொன்மன்றுடையானேவானவர்சென்னி
யின்மாணிக்கந்தனேய்க்களங்கமிலாதகருத்துடையானேககற்பனைமுற்
றுங்கடந்துநின்றனே, யுளங்கொளுமென்றுணியிந்தனையானேயுண
மையெல்லாமுடையவன்றன்னை, யினம்பினைருடியசெஞ்சடையா
னையின்றையிரவிலெதிர்த்துகொள்வேனே. (155)

கேஞ்சோடு கேர்தல்.

அண்கொள்கோவணைக் கந்தையேகமக்கிங்கடு, தவாடையென்றறி
மடமெடுப்பே, கண்ணொண்மாமணிமேலுண்கண்டவுட்கண் ணுண்மா
மணிக்கண்டுகைகண்டாம், பி ரிசொள்வன்பவர்க்குமெவண் ணீழே,
பெருமைதாந்தமாயிடுங்கொளிமன்றிற், திணிகொள்தாந்தரசிவசிவ
மெவன் னெசன் னவாழ், மெவெய்மொழிலாழீம.

(156)

ஆர் ணுமொவனமே, கின் தையேயாவேழைநெஞ்சமேயிடுதமங்
குந்தான, முந்தானாம்பிற்புதுன்றைகதையுரைமுண்ணிலென்குலமு
யுதுகின் தனகா, ணெண்ணை நீயென்கருது, துணையுடையெவன்சொழை
ற்றிலுபு பிறிதென்கருமபாசுவின், மன் ணுநம்முடைவள்ளிலகினை
தான்மந் துநாம்பிறவாவகைவருமே

(157)

பிற்த் முண்ணிலெவென்குபி ரியாயா யுபெருந்தாடக்
குந்நே, பிறந்தாலிழைக்கினைவிழுதுபுன்றேயிருந்தசேடத்தினி, த
னைமொய், மற்தாவிட்டகைநெஞ்சமேநான்மசியலாயுகமற்றிலை
ணெனியெயன், மற்தாநாம்பெருஞ்சுக்கினையடைபுச்சொல்லுமெண்
ணீடுநாநாடிநன்றே

(158)

கன் னெவெய், கந்தாடன்பெவாபெயன்வெநெஞ்சமேவெல்லியவண்
ன, மின் னெவெய்நீநாடியென்பாபெயின் திருநகரநாளோநின் திலோ,
யொன் னெகண்மன்ககர்மு கன்முணியோருக்கவந்தகணஞ்சித்தெனந்
தந்த, தன் னெமுண்ணேரெடந்தனாநிறியகந்தமுண்ணேரெயகன்றனரன்
தே

(159)

தூய்நெஞ்சமேசுமம்பெறவேண்டிற்சொல்லுமாமதுவெசால்லவ
ன்றாந், தாயமராமாநகாண்டெரிந்தலையுநகன்வரைவரைக்கைவிடுத்த
ன்மேற்பாபயாணவப்பகைகெடமுருக்கிப்பகலிராவினாப்பாங்கரினின்
தே, யாயவாணந்க்குடத் துடைப்பரமாகாயசோதிக்கண்டமுருகலாணியே,

கெஞ்சறைகூடம்.

நிருவிஞ்ஞுகன் ஸகப்படைபெறு வான் நிருக கண் சாத்தியதிருமலர்
பாத் தார், நருவிநின் றெயம்போப்பவர் கூம்மைக்காக்களிப்ப டீசகடென
னக்கொண்டா, நருவிநின் றவாருவெனநின் றோரோற்றி யூரிடையுற்ற
னவர்க்கு, மருவிநின் றநண் மணங்கொளுமலர் பட்டமாலேகூட்டு துவரு
தியென்மனேன் (161)

குளங்கொள்சண்மீனார் துநமேன் சயிணா நுண்மென் றையதைச
கொண்டருள்புரிவே, குளங்கொனன்பர் நுண்மை கட்டுருப்போரோற்
றியூரிடம்பற்றியபுரிசா, களங்கொள்கண்ட லேண்டிடொகநகாநர்
கல்லை மிலெனை ககண்டவரவர் மும், களங்கொள்கோலிற் தந்நருமெழு
க்கிடெயாம்பாபு சீயுடன் வருதியென்ம னலே. (162)

கெஞ்சைக் கைற்றம்

சென்று வஞ்சைத் தம்புறங்கடையின் றுசைக்க கெவண் றுமென்றி
ளிலாநெஞ்சே, யொன்றுமஞ்சலேயென் னுடன் டட்டிபொற்றி யுந்
றுவருதியேலகருமன் றுண்மேலிபவன் னாலர்மகிழ்ந்து வாழ்கின்ற ரவா
மலரடிவணங்கி, நன்றலேவண் டுயயாறையு ம்காங்கி கல்குழைவெனனை கம்
புகியகவே. (163)

மறப்பிலாநிலையோகம் டீவண் டிசிலும் மழுத நுமொருவாழ்வே
ண்மகிணு, மிறப்பிலாந் துந்நிருக்கவே ண்மகிணுமியா எகவண்டி னு
மீதுவ ணுணச்சே, பிறப்பிலானெ ககந்பரசிக மொருமான்பி துதென் னு
நீபெயர்ந்திடெஞ்சே, வார்பிலாந்நுட் கடலவனமார் கப்பாழ்மொற்றி
யின்வருதியென் னுடன் (164)

சென்று புதுமகழிவெ டுநுண்னை மேடெவன் உசமலெவென்
னெஞ்சே, யின்றரைக்கண் மொதுகேற்கே டாடாநியலகொனொற்றி யு

க்கென்னுடன்வருதி, யன் றுவானவருயிர் பெறநஞ்சமருந்திநின்றவெம்
மண்ணலாரிடத்தே, நின் றுவேண்டியயாவையுமுனக்குநிச முவாங்கிரா
னீகுவனன்றே. (165)

நெஞ்சறிவுறா

என்னதன் றுகாண் வாழ்க்கையுட்சார்ந்தவின்பதுன்பங்களிருவி
னேப்பயனான், மன்னுமும்மலமடஞ்செறிமனனேவாழ்தியோவிங்குவ
ல்வினேக்கிடமா, யுன்னநல்லமுதாஞ்சிவபெருமானுற்றுவாழ்ந்திடமொ
ற்றியூர்க்கின்றே, யின்னலற்றிடச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்
பழியில்லையென்மீதே. (166)

துன்பவாழ்வினேச்சுகமெனமனனேனகுழ்ந்துமாயையுளாழ்ந்துநி
ற்கின்றாய், வன்பதாகியநீயுமென்னுடனேவருகியோவன்றிநிறியோ
வறியே, னென்பதாகியவுருவுடைப்பெருமாளெருவன்வாழ்கின்ற
வொற்றியூர்க்கின்றே, யின்பவாழ்வுறச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பி
னேன்பழியில்லையென்மீதே. (167)

ஆட்டுகின்றதேநகாகவம்பலத்துளாகிகின்றதேசுவடிமலற்றினையாய்
வாட்டுகின்றனேவல்வினேமனனேவாழ்ந்துசீசுகமாயிருகண்டாய், கூட்
டுகின்றநம்பாசிவன்மகிழ்விற்சுவமொற்றியூர்க்கோயில்சூழ்ந்தின்ப, மீ
ட்டுகின்றதந்தேககின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே.

வஞ்சவாழ்க்கையைவிடுத்தனரீயேவாசிக்கொண்டிங் தவாழ்ந்திரும
னனே, நஞ்சமாயினுமுண் தவைதீதானுனுமங்கதைநயப்பதுநன்றே,
தஞ்சமென்றவர்க்கருடரும்பெருமான் தவகுமொற்றியூர்த்தலத்தினுச
கின்றே, பெஞ்சலின்றிநான்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியி
ல்லையென்மீதே. (169)

உண்மையோதினுமோர்ந்திலைமனனேயுப்பிலிக்குவந்துண்ணுகின்
ன்றவர்போல், வெண்மைவாழ்க்கையினுகர்வினைவிரும்பிவெளுக்கின்
றாயுனைவெறுப்பதிலென்னே, தண்மைமேவியசடையுடைப்பெருமா
ன்சார்ந்தவொற்றியந்தலத்தினுக்கின்றே, யெண்மைநீங்கிடச்செல்கின்
றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீதே. (170)

நீடுமைம்பொறிநெறிநடந்துலகநெறியிற்கூடிநீனைப்பொடுமறப்பு,
நாடுமொய்யிற்கிடந்துழைக்கின்றாய்நன் னுநின்செயனின்நிடுமனனே,
யாடுமம்பலக்கூத்தனம்பெருமானமர்ந்தவொற்றியூராலயத்தின்தே,
யீடுநீங்கிடச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்லையென்மீ
[தே (171)

கூறுமோர்கணத்தெண்ணுதுநினைவுகோடிகோடியாய்க்கொண்ட
தைமறந்து, மாறுமாயையான்மயங்கியமனனேவருகியன்றெனினிற்
றியிவ்வளவி, லாறுமேவியவேனியெம்பெருமானமர்ந்தவொற்றியூரால
யமதன்பா, லீறிலின்புறச்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியி
ல்லையென்மீதே. (172)

யாதுகண்டனையதனிடத்தெல்லாமனைகின்றயவமாகநிற்கீந்த,
போதுபோக்கினையேயினிமனனேபோதிபோதிநீபோம்வழியெல்லாங்
கோதுநீக்கிநல்லருடரும்பெருமான்குலவுமொற்றியூர்க்கோயிலுக்கின்
றே, டியதமோடநான்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பினேன்பழியில்ல
யென்மீதே. (173)

விச்சைவேண்டினைவினையுடைமனனேமேலோடப்பட்டவேதனை
யறியாய், துச்சைநீபடுந்துயருனக்கல்லாற்சொல்லிற்றந்தந்சுகம்பலிசுதி
டுமோ, பிச்சையெம்மொருமானெனநினையேற்பிறங்குமொற்றியம்பெரு
ந்தகையவன்பா, விச்சைகொண்டநான்செல்கின்றேனுனக்குமியம்பி
னேன்பழியில்லையென்மீதே- (174)

தூக்கமுற்றிடுஞ்சோம்புடைமனனேனெசொல்வகுன்னையோர்சூக
மிதுவென்றே, யாககமுற்றுகான்வாழநீநாகிலாழநேநதிநிமன்னுகண்
டறிகா, ணீக்கமுற்றிடாநின்மலனமாநதநிகழுமொற்றியூநியமததிற்த்
கின்றே, யேக்கமுற்றிடச்செல்கின்றேனுணக துமியம்பினென்பழியில
லையென்மீதே. (175)

நாளைநிலைசல்.

கருங்கணஞ்சுழுக்கியுமிவவுடலங்கருதுமிக்கணமிருத்ததுதான்
வருங்கணமேதாயமுடியுமீமாவையோவஞ்சனென்னெசெயவல்லென்
பெருங்கணஞ்சுழுவடவனநாநாடுமபிக்சனேயுந்மதவததோ
மருங்கணவற்றின்தரகாடுவெணுஞ்சொலவான்புதுமொற்றியூர்வாழ்வே
மடிகுதுநீர்மேலெழு, துணுகிடவேமைவடிக்கெடுகருநாபோல
நொடிகுதேனமறையுமுடம்பினவளாககெநாநானெருநதுமலலாற்
படிகுதேனெனநாநாபிலுறகின்றேன்பாவினென்றனகருந்புரியாய்
வடிகுதுதமிழ்சொண்டன்பருகருருமவளளலையொற்றியூர்வாழ்
வே (177)

கண்டனின்றுலகமழி, ரககண்டுங்கண்ணிலாபேற்றிடநதுழைகதுங்
குணசரினிற்கொடியேனரனகதுவினைருடானகூடுவெனவவணமறி
[வேன]

பனதாநபொலியுமோமபரையாரதபரமனேபிரமன்மாலறியா
வணபதிருநின்றமரணநகசுடமீரவளளலையொற்றியூர்வாழ்வே. 178

புன்டிநிலைசல்.

பொன்ருளைசெயோடும்புலை, சியாசமபேராரை
பன்னாசைமனநெகெர்மமன்முளைப்பற்றியுடக
யுந்ருளைசொலாட்டெயென்றெற்றியப்பாநானமபிபுன
மன்னாருபபொன்மேனிலெண்ணெற்றிநப்பாரேனே. (179)

சுள்ளுண்டநாய்ப்பாற்கெடுகாமெயுள்ளமுண்டு
துள்ளுண்டெடுஞ்சதுக்கடகிப்பன்பார்கட
முள்ளுண்டெடுகளமுடிபெயாற்றியப்பாவுன்றனைரான்
மெயுள்ளுண்டககிவிடைமீதற்குணேடுகு
(180)

புண்ணியமோபோ துறபுரிந் தநியாப்பொயயவனே
 னெண்ணியதோரெண்ணமிடரின் நிழற்றியிட
 வுண்ணிலவுவுல்லெனையேயொத்தியிப்பாவுன் னுடைய
 உண்ணெல்லவுநா மரைப்பொற் றுண்ணமுடியி நகை நா ஈகோழிநா (181)

ചേർത്തു.

தன்னை மறிநின்றபழுதெவண்ணிலாவே ஒரு
நகிராட்சொல்லெய்ணமெவண்ணிலாவே (182)

நாதமுடிமேலிருந்து வெண்ணிலாம்பை - அங்குத
நாளுமவர்பேயுண்டுதினமீறாந் வெண்ணிலாம்பை (183)

[illegible]

இராப்பகைய் பலாவிட, சேரெண்ணல் லாடே - ஈரணு ம
நிருத கடுவெண்ணியாடுகென றேறெண்ணல் லாடே (185)

பஞ்சநிதாமாயிதைஃ (1) உண்மையிலேயே - ஈராயு
 சிவமயம் பரமசிவமே (மேலுள்ள) உண்மை

ശ്രീമാന ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉത്തരവ് 651 ന്റെ അനുസരിച്ച്
 ശ്രീമാന ജി.എ.എ.സി. (ജി.എ.എ.സി.)-യുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ (1977)

ஆதாமியா மலிங்ஸ் வெண்பா - 1998
 ஸ்ரீராமபுரம் ஸ்ரீராமபுரம் ஸ்ரீராமபுரம் (1998)

அந்தரங்கசேவைசெய்யவெண்ணிலாவே - யெங்க
ஔய்யர்வருவாரோசொல்லாய்வெண்ணிலாவே. (183)

வேகமுடிமேலிருந்தவெண்ணிலாவே - மல
வேதையுளவேதுசொல்லாய்வெண்ணிலாவே. (190)

குண்டலிப்பால்நின்றிலங்கும்வெண்ணிலாவே - அந்த
குண்டலிப்பால்வேங்குகின்றேறன்வேண்ணிலாவே. (191)

ஆதியந்தமென்றுரைத்தார்வெண்ணிலாவே - அந்த
ஆதியந்தமாவதென்னவெண்ணிலாவே. (192)

வித்திலாமலேவினோந்தவெண்ணிலாவே - நீதான்
வினோந்தவண்ணமேதுசொல்லாய்வெண்ணிலாவே (193)

முப்பொருளுமொன்றதென்பார்வெண்ணிலாவே - அந்த
மூன்றுமொன்றாய்முடிந்ததென்னவெண்ணிலாவே. (194)

நானதுவாய்நிற்கும்வண்ணம்வெண்ணிலாவே - ஒரு
நூனநெறிசொல்லுகண்டாய்வெண்ணிலாவே. (195)

நூனமயமாய்விளங்கும்வெண்ணிலாவே - என்னை
நானறியச்சொல்லுகண்டாய்வெண்ணிலாவே. (196)

வாசிவாசியென்றுரைத்தார்வெண்ணிலாவே - அந்த
வாசியென்னப்பேசுகண்டாய்வெண்ணிலாவே. (197)

ஐந்தலைப்பாம்பாட்டுகின்றார்வெண்ணிலாவே - அவர்
அம்பலத்தினின்றென்னவெண்ணிலாவே. (198)

ஒரேமுத்திலைந்துண்டென்பார்வெண்ணிலாவே - அது
ஊமையெழுந்தாவதென்னவெண்ணிலாவே. (199)

அம்பலத்திலாகுகின்றார்வெண்ணிலாவே - அவர்
ஆகுகின்றவண்ணமென்னவெண்ணிலாவே (200)

அக்கா திலாகினின்றாவண்ணிலாவே - அவர்
ஆடும்வகையெப்படியோவண்ணிலாவே.

(201)

வேட்கைந் கொந்து - தலைமகள் பாங்கியோடு கூறல்.

என்னுயிரிற் றலத் துலங்கினிக்குள் தபெருமானென்னிறைவன்
பொதுவினிடமியற் றுடடாஜன், றன்னையறியாப்பருவத்தேன்னை
மணம்புரிந்நான் றனைபறிந் தபருவத்தேயெனையறியவிரும்பான், பின்
னையன்றிமுன்னுமொருபிழைபுரிந்தேனிஃலபெண்பரிசாபங்காணல்
பெருந்தகைத் தமழகோ, கன்னலென்றற்றைச்சின் தகண்க் தமுண்
டோவவன றன்கண்க்கறிந்துமலிடுவோனோகண்டாபன்றோழி. 202

சின்மய மாம்பொதுவினி லேதன்மயமாப்பின் றுதிருநடந்தெய்ப்பெ
ருவகருணைச்செல்வநடராஜன், னென்மயநானறியாத மனம்பருவந்தனி
லெய்யெனையமணம்புரிந்தனனீடுகல்லாருமறியா, ரின்மயமில்லாதவர்
போலின் றுமணந் தருளானிறையளவும்பிழை புரிந்தேனிஃலபவனி
யங், கன்மயமோவன் றுகனவகுகனிமாமேயென்னுங்கண்க்கறிந்துமலி
டுவோனோகண்டாயென்றோழி. (203)

எண்குணத்தாலெல்லார்க்குமிறைவனெல்லாம் ஸ்வானென்ன
கத்தும்புறத்துமுளானின்பநடராஜன், பெண்குணத்தையறியாதவிள
ம்பருவந்தனிலேபிச்சேற்றிமணம்புரித்தான்பெரிதுகனித்திருந்தேன்,
வண்குணத்தாலுபவநானறியநின்ற டொழுதில் வந்தறியானின்பமொ
ன்றுக்கூறியானவரும், பெண்குணத்தானல்லன்புதல்லவென்ப
பலகாலவழித்தறிந்துமலிடுவோனோவிளம்பாயென்றோழி. (204)

உண்மறந்தவுயிரகத்தேயொளிறிறைந்தவொருவனுலகமெலாமு
டையவனென்னுடையநடராஜன், பான்மறந்தசிறியவிளம்பருவமது

னமாலேபரிசாணி சான்றெந் தாகுசிபபருவம்கிறபரியான, ஞானம
தெய்வானைனின்று மிராநான மறிகு மாட்டேன நவ, பேறியவ கிறியசச
மமகமு மவருமே, கோணமறிகுதமுபேபோனமிடியேனனவன நன
குணமறி நனமவிடுவேனோகூருயெனறேழி (205)

முன்னமுடிபு

வெறுசு துரைக்கேகனபிடைக்கொலா மொறு சுதருாலவேணடு ம
வினநகறிவுக்கரிவாக்மெப்பொதுவினடிப்போட கறுதுரைதாராத
மகரு மருவானிநதுரைகது மபெரியகருணைரெடுகடலேழுசுண்ணே
நகுருமபே, மபுசு துரைப்படுவனருணீவடிவகுதின மன்றிமுதசிட
நுமுன்னையலான மறெருசாரப்பியேன மசது கதுரைகதுரைகளெ
லாநதிருவருளேயென திருக்கிப்பகலா மறசெயவகைபான நிலை.

அன்பு மால்.

எது மரியாசிருந்திருச்சிறியேனைப்பெடுத்தவிடு கறிவுசிறியே
நசிடவு மபுநது, கோதுமறைமுதற லைகளோ மலுணரவுணாவிலி
ருந்தணா சியருருணமைநிலைகாட்டி, கீதசெவிக மயநெறிசெலு
லைக தவிகதுகருவருணமே பபொது பெறியி செவதுசியுநானம
ருரும, போது மயங்கேனமகேனென நுமடககெல்லாமபோக்கிபெ
னககுள நிருநகபுனிதபரமபொருள (207)

அன்பு மால்

சுறபோதுதோன்ற நலசாநிலேசான மதாண மலாகளவரு
நதியிட தனிரது நடவருளி, மெறபோதுககன நிரவிலமாளிருகுமி
டம்போதெழிறக வந்நப்பிரதிகளெளிபேரையடை துப, பொற
போசவண்ணமென மெனடை சனிலேயளிகதுபபுலையொழிந் தலைத

னிலேபொருதகுவெண்ணுரைதாரப, சிற்போகமபமான நிரு மணி மன
நி கடு சிவமபமாமநுபோககநிருநடுஞ்செய்யாரேச (204)

சகலமொடுக்கவலமுக்காககாநலிடதம் தற்பரமாய நினக துகின்ற
ராண மலாக ராவருதக, பகலொழிபாடுவிரவினட சருளி படிபெனப ரிபு
மி டைததுமணிதகவுநிறபி சப, புகலுறு கவருகலென வழைத
வென துகரநே பொருதாவொண்ணுகொடுதகனை நனபொன்னருளொ
ன்னெனபே னுகலொழியபபெருதவாகருநறுமசிமதகே கதவுபா
பொதுவிவினபகடமுடைபபர மொருளே (205)

206. துருடைப்பிள்ளையாரந் மாலை.

யிர பவமுற நிபுலானிடகதேபாகருளதுபவமுறுமச
செயிரினல்ல பவச சிலேசகதவிவவதுபவமுறுமென்றாய
பயிலுமுபவாணடி நகிவைகருஞ்ஞான்பபாணமசிமத நண்ணிமெய கெறியா
பயிரதபுருது நகிவைச தருளியஞானப நன்னெருகருசுதருநவே,
தகதுவநிலைகடனிநகனியேறி கனிபபரநா நமாதலகடு
யொததகன மய மா ினனோகியினறியுறவிடலுயிரதுபவமென
நிததுணைவெளியினென்னெனபென்னிடசேசமிரு வறரிசனைய
| னனேரு
சிதகநகராநிஞானசமபகசயசவமேயெனதுசநதருவே (211)

கனிபபரநாவெளியினமெனினதுதன மயக சமமமாக்கிப
பனிப்பிலாதெனறுமுள்ளநாயகினவசிபபரமபரததுடபுறமாகி
யினிப்புறவொனறுமிபமபுறவிபலபாயிருகதேதயமுடபவென
வெனநெருளபுரிதரபஞானமபக வென்னுமெனநருகுமணியே.
புள்ளகாயவினருமெருபெருவெளிகே மலுநாநாயமுறறுமுள்ளது
[வாய
புள்ளநாமெனரபகானரபநகனகாயகவிறுநருபுரணநாயினென

விள்ளொளுவப்பாலப்படிக்கப்பால் வெறுவெளிசிவவ துபவமென்
அள்ளுறவளித்தஞான சம்பந்தவுத்தமசுத்தசந்தருவே. (213)

தெய்வமணியே.

நிலையு அநிராசையாமுயர்குலப்பெண்டிரொடுநிகழ்ச்சாந்தமாம் புதல்
வனும், நெறிபெறுமுதாரகுணமெண்ணுநற்பொருளுமுணீக்துமறிவா
ந்துணைவனும், மலையு அநிராகாரணப்பனுஞ்சுத்தமுறுமணமென் னுந
ல்லேவனும், வருசகலகேவலமிலாகவிடமும்பெற்று வாழ்கின் தவாழ்வ
ருளுவாய், அலையிலாச்சிவஞானவாரியேயானந்தவமுதமே குமுதமலர்
வாயணிகொன்பொற்கொடிபசுவகொடியிருபுறம்படர்ந்தமுதபெறுவரு
பொன்மலையே, லைவார்புகழ்ச்சென்னையிற்கந்தகோட்டத்துள்வளர்தல
மோவருதந்தவேளே, சுண்முகத்துய்யமணியுண்முகச்சைவமணிசண்
முகத்தெய்வமணியே. (214)

ஒருமையுடனினதுநிருமலரடிநினைச்சின் தவத்தமர் தமுறவுவேண்
டும், உள்ளொன் றுவைத்துப்புறம்பொன்றுபேசுவாருறவுசலவாமை
வேண்டும், பெருமைபெறுநினதுபுகழ்பேசவேண்டும்பொய்மைபேசா
திருக்கவேண்டும், பெருநெறிபிடிந்தொழுகவேண்டும்தமானபேய்ப்பிடி
யாதிருக்கவேண்டும், மருவுபெண்ணுசையைமறக்கவேவேண்டுமுனைம
றவாதிருக்கவேண்டும், மதிவேண்டுநின்கருணைநிதவேண்டுநோயற்ற
வாழ்வின்னவாழவேண்டும், தருமமிசுசென்னையிற்கந்தகோட்டத்து
ள்வளர் லமோவருதந்தவேளே, சுண்முகத்துய்யமணியுண்முகச்சை
வமணிசண்முகத்தெய்வமணியே. (215)

நாம்பிரமநமையன்றியாம்பிரமம்வேறில்லைநன்மைநீமைகளுமில்
லை, நலில்கின்றவாகியாந்தரமிரண்டினுலொன்றறநிதின் தருண் றுவி
ணை, போம்பிரமநீதிகேட்போர்பிரமையாகவேபோதிப்பர்சாதிப்பர்
தாம், புன்மைநெறிகைவிடார்தம்பிரமம்வினையொன்றுபோந்திடிந்

பேகவதிவா, சாமபிரம மாமிவாகடா மபிரமமெ மனுமறிவு காமபுராமபெ
 னுமறிவுகாண சகதுவவகண்டபர் புரணகார வுபரா தரி வசிந் பிரமசீ,
 காமபிரிவில் சென்னையிறு காதகோட்டக சுவ்வளர தலே மாகுதுகா தேவ
 னே, உணமுதகது பபமணிபுணமுதக னசைவமணிசுணமுதக னப பவ மணி
 யே (216)

என நின்றவாழ்கா பேயாவாயகூடகநுமேககற்றிருக்குமவெ
றுவாப, எககாபெரு மாணுநாணங்காபுடா ஸயிகழ்விந்தெகிக த
கலை, காககி துநீனமோளி காணுதக பவாதுண்கலீகா கசா பிகவழுகண
கடவுணினபுகழ தனைசகேனாா ஸீணாசெலினைககிழவுகேட கருசெவி,
பகக மறநீனயெருபபாலிகடெஞ்சமபகீரெனகெவகுடுஞ்சுட, பரம
நிநருமுன்னாசுரியாதவஞ்சாலைபல்யேயகநீனகொடுவடை, சுந்த
மிகுசொன்னேபிறகநசகோட்ட துதவனாதலமோவநகநகவேனே, ச
ணமுதகதுபபம நிபுணமுசசைசவ மணிசணமுததலயவ மணியே,

பரிணதீர்ப்புசு ௨4 பவாவா 2010-11 சள்ளமுதுணடுவ ௧ திருவா
ட, அடபர் னதிருவடிவணககி மீனா கீலமுடிய ரீ எசோபகி பாமுத லை,
மெய்யரின திருமேனரிணடடணணியாகணகண திககவொரிமெவுக
ணகக, லேலநித புகழே டடடவிய சுகா திருசுமொவிவிழாசசபககேடக
ருமெசு தி, ஆபயரினபதமெ ணணு மீலோககணருமெபசசக நபமா
னொருசம, டோ நறணுநதிரமுநக திததெபரியோகைககசுவான
ன மிதிரினதகைகக, சையமுயாசெனணையிதகத 3 மீசாடட கதுனவளா
கலே மா வகத கககேவகீன, துணமுதததுயபபணி புணமுதச ரசக மணி
சணமுதகதெயவமணியே (215)

நான்கொண்டவிதத்தினையடியலாற்றி தாது மன மநாடாமை மயாகுமிந
 , நல்லிசுமாதகனியைபின்மைமெ னுமொருதுட்ட நாயவதுதகவயிய
 ஈதோ, பாண்கொண்டிப்பாவளிபெ பனசெயயே கென்னசெயவேனநா
 ராமமெ பன்னுமொருதை, தும்கொண்டமுகசேவா வலிவிடுபுனசி ரிய

னென்றன் முகமபாரததருளுவாய், வான்கொண்ட வெள்ளமுதவாரியே
 மிகுகருணைமழையேமழைக்கொண்டலே, வள்ளலேயென்றிருகண்
 மணியேயெவ்விற்பமேமயிலே ஹமாணிகமே, தான்கொண்டசன்
 னேயிறகா புகோட்டகாவுவொகலமேவதா புகேனே, பண்முகதது
 யயமணியுணமுச சைவமணி சண்முத புகையவமணியே (219)

பிரபாற்றமை.

தருதையா யுநருருவாயான்போற்றத்தாமியுமபுமியுமபொருளுஞ்
 சொரிலவாய்வுடையமுதா துணையுஞ்சுற்றமுமுற் றியென்றே
 கருதையுற்றிடுகேயிருக்கினேறணிது ின்றிருவுந்நசொரிசுதேவபா
 ரிசை செயயுல்கிலபாணுநக வங்கலிசியோநினனருட்கழகேசா. [ப]

ளானு வவரைமேருருளா ரியோநிற்றிருநிரவொழிசுதமுமுதுப்
 மனதுறுமி யமலர்மலாநகதநன்மங்கலமுதருகுகின்றனசாப்
 பொன்னியலவிளகாமபொலிக வகிசிப்பு வைவயாபுணாநதிடப்போந
 [தாள்
 சொன்னதருணமருட்பெருகு சீதாதிதுலகவநகருளுகலரைகேச.

சிந்தைபவியங்கம்.

கரணவாகுணபாணமிகமயநகிலங்குகிணெரு நகணைகருமறி
 லேயன், மரணநீககிடவாதுநிற்சின்னேறன்வள்ளலேயுன்றன்மனகதறிப்
 பறிபேயன், இரணனென்னெனையெண்ணிடேலபிந்நேசரிசைசவா
 ன்றிலேனெநன் சின்னுபய, சரணமீசகருந்வாயவடலரேசசகியசச
 பைகதனிப்பெருமபதியே. (222)

சீருவடிமுறையீடு.

கனிந்தென படம்பிற்று சுந்தனையென தாகரு க்ருகிலையமர்ந்தனை க
னிந்தேத, வெளித்தவென்னநிலில்வினாகினையுயிரிற்சிதழ்பினுற்கலங்க
னையுள்ளி, களிர் கிடச்சாகாவரங்கொடுச்செதன் னுக்கடைபடாச்சித்தி
கமெல்லாம, அளித்தனையெனக்கேரின்பெருங்கருணையடியன்மேல்
வைத்தவாறென்னே. (223)

அந்தவிதானந்தனுபவவிடையீடு.

திருத்தகுபொன்னம்பலத்தேகிருநடனஞ்செய்தருளுங்கிருவடி
ளடிச்சிநியென்சென்னியிசைவருமோ, உருத்தகுநாளில் கதிடைகீண்
மலத்தடைபோப்ஞானவருபடிவமடைவெழுநுவொன்றிரண்டென்
றாச், பொருத்தமுடசுத்தசிவானந்தவெள்ளம் தும்பிப்பொருகியகம்பு
றங்காணுகைகுதிறைக்கிடுகேம், அருகருமலவெள்ளத்தோன்முழ்கி
நான்போயதுவாகப்பெறுவேமெனநிறகிலென்மேல்விரோவே. (224)

ரணமெலங்கரைநதகனிககரைகாண்பதுவிதோகரைகண்டபொ
ழுஞ்சினையுநகண்டுசெளியேமீளு, அரணமெலங்கடநககிருவருள்வெ
ளிநோபடுமோவாய்வெயிரிக்குளானநதவதுபவந்தாணுறுமோ, மரணமெ
லாந்விளந்துவெய்யமலகிநிறைகலவாய்தநிடுமோமூலமவாதனையும்
போமோ, சரணமெலாந்ரமன்றிற்றிருநடஞ்செய்பெருமான்நனது
திருவுளமெதுவோசற்றுமறிக்கிலனே (225)

கனக்கமறப்பொதுநடநான்கண்டுக்கொண்டகருணங்கடைச்சிறி
யேனுளமடித்துக்காய்த்தொருகாய்தான், வினாகசமுறப்பழுத்திடுமோ
வெம்பியுதிந்திடுமோ வெம்பாதுபழுக்கினுமென்கர, லிலகப்படுமோ,
கொளக்கருதுமலமாயைக்குரங்குவாந்நிடுமோ குரங்குவராத்தெனது
குறிப்பிலகப்படினார், தானக்கமறவுண்ணுவென்தொண்டைவிக்கிக்
கொளுமோசோகதிருவுளமெதுவோவேதுமறிந்திலனே. (226)

தாய்கொண்டதிருப்பொதுவிலெங்கள் தருநாதன் சந்திதிபோய்வர
விடுத்தெனிக்கரணப்புவை, காப்பொண்டு உந்திடுமோபழங்கொண்டுவ
ருமோகனின் பழங்கொண்டுவருநகாலனைமதமாம், பேய்கொண்டு
போய்விடுமோபிலத் திடைவீழ்ந்தடுமோபின்படுமோமுன்படுமோபிண
ங்கியொளித்திடுமோ, வாய்கொண்டு உன்றிடுமோதோற்றிடுமோவெ
ன்னே மறந்திடுமோ கிருவுநத் தின் உண்ண மறிந்திவனே. (227)

திருவருட்புத்தச்சி.

வே, நெறியா நமதக் கூனறிபவுராணங்கச் சிவம்புநெறியிதிகாசம்
விதித்தெநிமுழுதும, ஐதகின நகுநனைத் துமுனவனைத் துங்காட்டியு
ள்ளதனையுள்ளபடியுணரவுணர் த்திணையே, ஏசுமறுணர்ந்தனை வீண்
போதுகழிப்பதற்கோரொள்ளவுமெண்ணமிலெனென் நெடுநீபுணர்ந்
தே, நீ நெய்யனை தயம் உலகிததாடல்புரிவாய்சிந, சிகரமணியே
யென்றிருநடநாயகனே (228)

பிள்ளைப்பெருவிறாணப்பம்.

மலத்திலேகிடந்தேன் றனையெடு தருளிமன்னிய உழவளித்தறி
ஞ், குலத்திலேபயிலுந்தரமுமிங்கெனக்குக்கொடுத்துளே விவங்குசற்கு
ருவே, பலதகிலேசிறுந்தம்பலத்திலேபொன்னம்பலத்திலையன்பர்தம்ம
றிவார், எலத்திலேயாங்குந்திலவனையெனது தானையேகேட்கவெ
ன்மொழியே. (229)

ஓர்ந்தவுள்ளதே பிறைறந்தொளிர்கின்றவொருவனே யுலகியல்திலே
மாந்தர்களிதப்பைக்குறித்திடும்பறையின் வல்லொலிகேட்ட போதெல்
காந்தியென் னுள்ளங்கலங்கியசலங்கங்கடவுணையேயறிந்திடுவா [வாம்
யேந்துமிவ்வுலகிலிதப்பெனிலென்றாயென் னுணருங்குதுவியல்பே.

நடுநிலையில்லாக்கட்டந்தைகருணைநண்ணிடார் சமையரைநாளுந்
கெடுநிலைநினை கருஞ்சிற்றதிகாரமேகடரைப்பொய்யலாற்கிள்காப்

படுநிலைப் படைரைப்பார், துன்போதெல்லாம்பயந்தனன் சுத்தசன்மார்க்கம்
விடுநிலையுலகநடைபலாங்குண்டேவருவினைப் பவருவினைனென்
[அப்ப. (231)]

7. என்னிகாற்பியாத் தலைவனென ராஜ்யபாங்கத்தே தரங் துந் துணையே,
மெள்ளிருகண்ணெயென் னுயிர்க்குயிரே யென் னுடையெய்ப்பினில்
னவப்பே, யுன் னுபற் கினியமெவாருவானே பெணா னுண் னையேநினைத்
திருக்கின்றேன், மன் னுமென் னுன்னமெலிவுராளினிருகதரங் கண்ணமுந்
கிடுவனமரியும். (232)

சிவதீசனம்.

பாலிமனக ஞாங்காட்டம்பார்க்க முடிவாதேபரிவெறுதேசனிக்
 வெறுத்தே தன்பற்றனை யுநர் விரித்தே, ஞவியுடல்பொருளாயுன்பா
 ற்கொடுத்தே, துன்னருட்பேராசையா டாகி மீனமடு, துமுயல்கின்றே
 ன், கூலியெனோடாட்கொளரீரெனயாடோ டினதுகுறிப்பறியேன்பற்
 பலகாலகூலியினோடுகின்மீதன், தேவிசிவகாமவல்லிமதிமுமணவாளா
 தெருணிறைவானமுதலிசுதநசருணயிது ானே. (236)

வாதனைத்தறிவு

தெரிநகரெரியர்கருநா புரிவல்லிதற்பென றுரைத் ததெய்வமறை,
 திரிதசிறியாகருநா புரிதலகிறப்பிற்சிறிதற்பென் றுரைத்தனவே
 பரிசுதம்மறைமைபுகுநறவ ணையேயென்றிறப்பண்ணியினே
 விததபாநா டுசசிறியேனாகிரகியருளல்வேண்டாடீவா (237)

பொன்னந்தத் தழுந்தல்.

இருட்சாசித்ததுவசசாதிரச தப்பையிருவாய்ப்புப் புன்செயிலெ
 ருவாசசிப்போட்டு, மருட்சா விசமயங்கன்மதங்கனாசிரமவழக்கெலாந
 குழிகொண்டிமண்முடிப்போட்டு, தெருட்சாருஞ்ச தசன்மாரகக
 நவநீதிரிதநதுவினங்கேவார்சிற்சபைகாட்டும, அருட்சோழிவீதியிலா
 டுசெயிநீரேயருட்பெருஞ்சோவியென்னுண்டவநீரே, (238)

திருவடிப்புநுச்சி.

அளவையளவையே துநகடநதுநின்றிருந்தமருட்பெருந்தேசாநியை
 யுலகச, களவைவிட்டவர், கருதுதுனேவினவகுங்காட்சிசுயககருணை
 யாவகடலை, யுளவையென்றெனக்கேயுபைததெலாம்வயலெவாளியையு

முத லியவொளியைக, குளவாரி றிறைந் தருசுவபசிறைககோயிலிற்
ணடுகொண்டேன (239)

நந்தரிசுநார்.

இளை கூவிடகதிவு நியனபட்டகேகரிருகதேவமவைவப்
வளை நமநானமுன்நெரிச நுளா வார்த நருணவாரிசிறைக
திலை சதேவாகருள சேதவநி சநிபமுந துரிபாநீபமட்டுக
களை மலையைப்படிமலையிற்றிளாநதுவயங்குககண்டேன. (240)

திருடப்புநட்சி.

படிபடககிககேளவிடபாாமபற்றறவி ட்டககிப்பாா திடலும
டககியுறுமபரிசமெலாமடகசி, படிபடிமபுண்டசெயடககிககரகமெ
லாமட சசிசசாடமதருசமடமெனுஞ்ச நகையுமவிட்டககி, மடிபப
ககிர்னாநலமலில்லெனெனேவ வனககரகுகமவிபம்பவனறனமன
கதரங்குதரி, துடிப்படககியாட்டுகாண்ட தரைமேயெபண்ணுள
சேச தருடம்புரிகினறநி ககிகாரனேடே (241)

பற்றறுரை.

ஆங்காரந்த நக வரு ருளோகாநினறவமேனய மமேயென்னப்
பாவென்னையாவென்னரேச, மோககாரட்லேகாட் டயதனமேலுற்சுரு
ளிருமொருந் ஸயங்காட்டியபா லுயாரதநனிந லையிற், பாங்காகவேச
திரெயநதப்பததலைவ ராலுமபடைககுவாருள சிததயையாரன்படைநக
வைசதபசியே, தூங்காது பருஞ்சகமேசகிதட்டிலிலுலகைசசுதத
சன்மாரககந ணிலேவை தருள சவிரைமேசே (242)

திருவருட்புத்திரி.

மேல்வெளிகாட்டி வெளியிலேவினோக்தவினோ வெலாங்காட்டிமெய்
வேத, நால்வழிகாட்டி யென்னுள்ளே வினாகும்தோக்கமேயாக்கமுந்திற
லும், நால்வகைப்பயனுமளித்தேனைவனாக்தநாயகக்கருணைநற்றாயே,
போலுயிர்க்குயிராய்ப்பொருந்தியமருந்தேபொது நடம்புரிகின்றபொரு
ளே. (243)

வெற்புறுமுடியிற்றம்பமேலேந்நிமெய்நிலையார்வித்தவியப்பே
கற்புறுகருச்சிவினிகின்றகரும்பேருணைவானமுதல்தென்கடலே
மற்புறுமறிவிலருளொளியாகியானந்தமாமனுபவமே
பொற்புறுபுகியேயுற்புத்திரியேபொதுநடம்புரிகின்றபொருளே.

திருவருட்பெருமை.

பெருகுமாருணைப்பெருங்கடலின்பப்பெருக்கமேயென்பெரும்
பேதே, யுருகுமோருள்ளுந் துவட்டுறாவினிக்குமுண்மைவானமுருமே
யென்பாற், கருகுநெஞ்சத்தனைக்கொளிர்ந்திடப்பிரிந்தகருணையங்கடவுளே
விரிந்து, வருகவென்றெனரத்தேனவையருட்சோதிவழங்களைவாழ்நின்
மாண்பே (245)

விண்ணார்செஞ்சுடரோசுடர்மேலியவுள்ளொளியே
சுண்ணார்வெண்மதியேயுதிற்றுகியதெண்ணமுதே
சுண்ணார்மெய்க்கனலேசுவகாமப்பெண்காதலனை
யண்ணாதந்தனையேயருளாரமுதற்குனையே. (246)

பொறிவேறின்றிநினைக்கம்போற்றும்புனிதருளே
சுறிவேறின்றிநின்றபெருஞ்சோதிக்கொழுஞ்சுடரே
செறிவேதங்களெல்லாமுரைசெய்யநிறைந்திடுபே
சுறிவேதந்தனையேயருளாரமுதந்தனையே. (247)

தேனாய்த் தீம்பழமாய்ச்சுவைசேர் கருமபாயமுதந்
தானுபன்பருளையினிச்சின்று கனிப்பொருளே
வானாய்ச் சாலனலாய்ப்புணலாய்கில்வாழ்புவி பா
யானாய்ச் சநையருளாரமுதந்தனையே.

(248)

உருமபங்குறல்.

கருணை உருமபிப் பொதுநோக்குங் கண்ணிற்கிடைத்த சண்ணே
யோர்கனியிற்றகனீர் உன்புருவானகருத்திற்கிடைத்தகருத்தேமெய்யரு
ணனிலயினதுவதுவாயறிவிற்கிடைத்தவறிலே யென்னகருதும்புறத்
துமொளிநிறைவித்தமர்ந் தருருவேயைம்பு, க, வருணமுதலாயவைகடங்
தவரைப்பாய்விளங்குமணிமன்றில்வயருசுடரேயெல்லாஞ்செய்வல்ல
குருவேயென்னுனச்சே, கருணைநடஞ்செய்ப்பரேசெயென்றேயெயென்ற
த்தந்தரேசெயனித்ததலை மப்பதிரே பி, தருணம்வாய்த்தருணமே.

கலைசார்முடி புடந்துணர்வுபடந் துநிறைவாய்க்க கிலதாய்க் கரு
ணைமயமாப்விலங்குசினாகாயநடுவிலியற்றையு, மைத், கலைசார்வடி
விலின்படம்புரியும்பெருமைத்தவிமு கலைசாகாக்கல்விபயிற்றியென்
னுடாரந்துவிளங்குஞ்சந்தருவே, புலைசார்மன துச்சிறியேன்றன் கு
ற்றமனைத்தும்பொறுத்தருளிப்பொன்றாயுவுகொடு கெல்லாம்புரிய
ல்லபந்தருட்சேரதி, நிலைசாரினைநையனி தனைநான்பொதுவில்லா
னநீதியெனுநிருத்தம்புரிகின்றேன் புரிசனீயோநானேனாகி கந்தாயே.

திருவுந்தியார்.

இரவுவிடிந்ததினையடிவாய்துன

பரவிமகிழ்ந்தேனென்றுந்தீபற

பாலமுதுண்டேனென்றுந்தீபற.

(251)

பொழுதுவிடி ததுபொற்பசமவா 115 ன்

மேதாழுசாமகிடி 2 கென்ன றுநீபற

தூயவனனென்ன றுநீபற

(252)

தூகக கொலைத்ததுசூரியனேறன றின

மேனககநடிவிரகமே கென்ன றுநீபற

வினனமுதுண்டேமென்ன றுநீபற

(253)

தூன்படிவிரகடிதுதூகக கொலைகநடி

ஆனபங்கிடைததுகென்ன றுநீபற

மென்னாரபலித்ததென்ன றுநீபற

(254)

நூனமுடித்தாரமொவித்தது

தினத்தவிராத்தென்ன றுநீபற

சிறச்சைபகண்டேமென்ன றுநீபற

(255)

நூனமுடித்தாரமொவித்தது

பரையொளியோங்குகென்ன றுநீபற

பலித்ததுபுறையென்ன றுநீபற

(256)

2 னளிருனீங்கிறென்ன றுநீபற

தென்னமுதுண்டேமென்ன றுநீபற

சிறக்ககவுண்டேமென்ன றுநீபற

(257)

11 னளிருனீங்கிறென்ன றுநீபற

சிறக்ககவுண்டேமென்ன றுநீபற

சிறக்ககவுண்டேமென்ன றுநீபற

(258)

தையையகண்டேமென்ன றுநீபற

சிறக்ககவுண்டேமென்ன றுநீபற

சிறக்ககவுண்டேமென்ன றுநீபற

(259)

முகநிலையப்பற்றேறணமமு * தமிழாஸ்ஞான

சி, சிவையுற்றேறெனன் றுநச் பற.

சி சுனாமரீனென் றுந் தீடற

(260)

എന്നതിനാൽ - തീർ.

தேனையமுதேதசி,ந்சபயிற்சிவமேமதவமேமெசயகின்மேற

நடேனபுதநசெவாளியேமெம்புணாடேவென் றனுயர்க்குயிராம்

யானையெண்ணை, தானை, தவானை, தானையெல்லாம்

நாளை யையபாவுமமாடுவான் னப்பாயா னுன்னடை க்கலமே.

(261)

தட்டு மகடவகாமனாப்பரிஸயக்கட்டுமிட 1 ஃ 3 கட்டுவித்தென

மட்டுக்கடங்குரவா ஐகாரமதுமாவடங்கவடக்குவ் : 50

விருட்டுக்கிளைசுர, வீரண்டுமென நகிசைவிதெதுல்லா வின்னமு ந

மட்டும்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனது கிணற்றையடிமேல் நன்றைக் கலக்கிறேன். 202

பரிஷத் நுமை.

வண்ணம் தேவநின்றுவடிவு தேவநின்றுமன்னியவண்ணம்

மெய்யானவற்றை, மெய்நெய்யைத் தவிர்த்துச் சித்தாந்தம் : அந்நெய்யும்மேலெ

ண்ணையதுண்டோ, துண்ணலின்பாதுவளியநான்றியேன எரினிச்சிறி

துமிழகாற்றேறா, சிண்ணமேன் மேலானேயெனநாளைக் கவனிவித்

துகநீர்ப்பற்றுணிகா - 60

(263)

எமமதநி டெபுக் ன்னருவா ிலெய் ல்லவது சலறி உதனென ல்லாஞ்

சம்மதமா கிதெகா ர்கினேறனல்லாற்றனிததுஉவயெறண் ணியதுண்

$$|\psi\rangle_{\text{out}} = \frac{1}{\sqrt{2}} \left(|\psi_1\rangle + |\psi_2\rangle \right)$$

செம்மலுன்பா தமளியான, றியேன் சிறி துமிங்குளி, துயரா ற் றன்

இம்மக்களையேன்கூறித் துவாறுள்ளாயிற்று. வசந்தன் டெனஸ் பர்ட் . 264

சிவபுண்ணியப்பேறு.

வேதமேவிளங்கமெய்மையேவயங்கவெம்மையேநீங்கிடவிமல
வாதமேவழங்கவானமேமுழங்கவையமேயுய்யவோர்ப்பா
நாதமேதொனிக்கஞானமேவடிவாய்நன்மணிமன்றிலேநடிக்கும்
பாடுமேபிடித்தேதென்னனக்கிதுபோதும்பண்ணியதவம்பலி : சதுவே

கட்டமுங்குழன்றேன்கவலைவிட்டொழிந்தேன்கலக்கமுந்தீர்ந்த
னன்பிறவிச், சட்டமுங்கிழித்தேதன்றாக்முந்தூற்றந்தேன்சாவையுநோ
வையுந்தவாகுதேன், சிட்டமுமடைந்தேன்கிற்சபையுடையான்செல்வ
மெய்ப்பின்னையெனறொருபேர்ப், பட்டமுந்தரிசுதேனெனக்கிதுபோ
தும்பண்ணியதவம்பலி : சதுவே (266)

சமரச நிலை.

ஒன்றே சிவமென்றுணரநிலை வலகமெலாம்
நன்றே வொருமையுற்று நண்ணியே - மன்றே
உடம்புரியும் பா : நரினமலர்க் குள்ளம்
இடம்புரிசு வாழ்க வினசத்து. (267)

நிலைவிபாங்கிக் குறைத்தல்.

வேதாந்தநிலையொடுசி, தாந்தநிலையுமேவும்பொதுநடநான்குணல்
வேண்டும், நாயாந்தக்திருவீகிநடப்பாயோதோழிநடவாமலென்மொழி
கடப்பாயோதோழி. (268)

தொம்ப, வருவொடுதற்பகவெளியிற்றேன்றசிபதநடநான்குண
ல்வேண்டும், எம்புமாகியிசைவாயோதோழியிசையாமல்வீணிலைய
சைவாயோதோழி. (269)

தூய் கூறல்.

பொன்செய்ந்நவடிவைப்புணர்ந்கிடந்நைத்தேன் பொங்கியதா
சைமேலென்ற, னென்செய்வேனெனையும்விழுங்கியதையோவென்
னளவன் றுகாணென்றான், கொன்செயுமுலகரென்னையுனதுகுறிப்
பையுவுகுறித்திலாரென்றான், வன்செயுமவர்வாயோய்வென்நென்றான்
வரத்தினுல்கான்பெற்றமகளே. (270)

ஆடியபா தத்தழகென்னென்றைத்தானன்பிறைக்கடினென்றான்
கோடிமாதவங்கள்புரியினும்பிறக்கக்கூடுதல்கூடுமோவென்றான்
பாடியபடியென்கருத்தெலாந்ரப்பிப்பரிசெலாம்புரித்தனென்றான்
வாடியவுளமும் உள்ளித்தனென்றான்வரத்தினுல்கான்பெற்றமகளே.

பாங்கிதல் விபெற்றி யுரைத்தல்.

அம்மகுவைக்கணையொன்றோவைவகணையும்விடுத்தானருளடையு
மாயையினாலாருயிர் நான்பொறுத்தான், இம்மதமோசிறிதுமிலாந் கலவி
யிலேயெழுந்தவேகசிவபாகவொள்ளதகிரண்டுபடாளெனினும், எம்
மதமோவெக்குலமோவென்றுநினைப்புள் தேல்வன்மமூமிவன் குலமு
மெல்லாமுஞ்சிவமே, சம்மதமோதேவாதிருவாய் மலரவேண்டுஞ்சபை
யில்படம்புரிகின் நதனிப்பெரியதுரையே. (272)

தத்துவருந் தத்துவஞ்செய்தலைவர்களுமபிறருந் தனித்தனியேவ
வந்துவந்துகண்ணெதிர்த்திடுகின்ற, ரெத்தவணையும் மந்தவரைசெய்தெடு
துப்பாராளிருவழிகணீர்சொரிவாளென்னுயிராநாயகனே, யொத்துயி
ரிந்கலத்துகொண்டவுடையாபென் றுமையேயோதுகின்றாளிவளவி
லுத்தமரேயுமது, சித்தமெதுதேவாதிருவாய்மலரவேண்டுஞ்சிற்பை
யிற்பொற்சபையிற்றிசழ்பெரியதுரையே. (273)

கரவறியாவமபலதெய்கன் கணவரைககண்டலதுகண்மியிலேனுண்
டிகொளேன்கவரித்தமரேனென்பா, எரவறியாள் பகலறியாளெதிர்வரு
கின்றவரையின்னவரென்றறியாளிகின்னலுழக்கின்றான், வரவெதி
ர்பார்த்துழல்கின்ருளியவளவினும் துமனக்கருத்தின் வண்ணமெதுவா
ய்மலரவேண்டும், விரவுமொருகணமுமினிதாழ்த்திலுயிர்நியாள்மெ
ய்ப்பொதுவில்நடம்புரியுமிகப்பெரியதுரையே. (274)

ஊரரசையுடலாசையுயிர்பொருளிஞ்சையுற்றவர்பெற்றவராசை
யொன்றுமிலாளுமது, பேராசைப்பேய்யிடிபாள் கன்ருண்டுபிழற்றும்
பிச்சிமெனப்பிழந்துகின்றாள்பிற்பெயர்கேட்டிடினோ, நாராசஞ்செவி
புகுந்தாலென்னல்கின்றான்நாடறிந்ததிதுவெல்லாம்நங்கையிவளவி
ல், நீராசைப்பட்டதுண்டேல்வாய்மலரவேண்டும்நித்தியமாமணிமன்
றில்நிகழ்பெரியதுரையே. (275)

என்னுயிரிந்கலந்துகொண்டாரவநிலிஃவர்தாமிருக்கவிடம்பு
னைகவென்றாளிச்சைமயமாகித், தன்னுயிர்தன்னுடல்மறந்தாளிருந்தறி
யாள்படுத்துந்தரித்தறியாளெழுந்தெழுந்துநனித்தொருசார்திரிவாள்,
அன்னமுணவழைத்தாலுங்கேட்பதிவாளுலகிலனைக்களையாரதிசயிக்
குங்குணங்கள்பலபெற்றான், மின்னிகளைவிழைவதுண்டேல்வாய்மல
ரவேண்டும்மெய்ப்பொதுவில்நடம்புரியுமிகப்பெரியதுரையே. 276

தலைவி தலைவன்செய்தேத் தூய்க்குரைந்தல்.

அதுபாவகமுக்கதானபாநாட்டிலம்பலஞ்செய்துநின்றமெழுகர்,
விதுபாவகமுக்கதோழியுநஹும் மெய்ப்பாவுனைசெய்யும்மேகையிலவந்
து, பொதுபாவனைசெய்யப்போகாதேபெண்ணெய்ப்பாவுனைசெ
ய்துகைப்பானேனையோ, இதுபாவமென்கின்றொரன்னடியம்மாவெ
ன்கைபிடிக்கின்றான்ரன்னடியம்மா. (277)

வெம்ம வெஞ்சிடைமே மவுறவுனஞாவெம்மால் மாறறுபொன்னம்ப
லவாணா, சம்மக மாமிடவாக ளுநா னுந் தது ர்பேசிகஞாண்டொக
துறுமேபோகில் இமமத மபேசியிறவகாடே பெண்ணையேந்சிவாகத
தைவெப்பசினைநீர்ான், எம்மதெ மனசினுரெனனடியமமாவென்கை
பிடிக்கினுரெனனடியமமா (278)

மறப்பறறெஞ்சிடைவாழ்கினறவள்ளல் மலப்பறறறுததவாவாழ
கதுமனாள், சிறப்புறற மவகைபாதுமமொடுானுனசிற்தமலமபா
டிச்செலகினறபொது, புறப்பறறகறற தொடங்கா பெண்ணேபுலை
மகப்பறறையறுததாயின்ககே இறப்பறறென்கினுரெனனடியம
மாவென்கைபிடிக்கினுரெனனடியமமா. (279)

தலைவி வந்துநல்.

கண்ணுறவகேஹுறககினுமென்கணவரொடுகலக்குங்கனவனறியி
லெயெனமேனதனாலோவனறி,யெண்ணுறநகாக் லவிலவரிருக்குமிடம
புருவேனெனறுரைகதேனிநனாலோவெதனாலோவறியேன பெண்
ண்டங்காடுனா தோழிபேசிமுகககடுதாளபெருததயவால்வளாகதவ
ளுமவருதபலாள்ளாளு, மண்ணடங்காபபழிகுமிறறவாகளிருந்ாரா
வாளலட்டராயாதிருவுள்ளமறிகிலினே. (280)

கண்கலக கணவரொனனைகைகலக கருணைககணமறிநதில
மெனனேன நனாலோவனறி, என்கலகதபோகமெலாஞ்சிவபோககத
னிமீவயிருந்தெனனேறனி நனாலோவெநனாலோவறியேன, கண்கலக
மதிமுககானையேறுபட்டாளபாககிவிபாகெடுதவளா தவளுமவே
றசிலபுகனாளு பண்கலகமொழி மடவாபழிகுறலாளுபததாபுகழ
டடராயாசி சமிறகிலினே. (281)

தனித்தலைவரவருகின் றதருணமிதுமடவீர்தனிக்கவென விடும்
 னென்றேன தனாலோவன்றி, இனித்தசுவையெல்லாமென்கணவரடிச்
 சுவையெயென்றுரைத்தேனிதனாலோவெதருலோவறியேன், பனி
 தகுவிர்காலத்தேசனித்தசலம்போன்றாள் பாங்கியெனவளர்த்தவருந்
 தூங்குமுகங்கொண்டாள், கனித்தபழம்விடுத்தமின்றாக்காய்தின்னுகி
 ன்றார்கருத்தாநடராய்நிருக்கருத்தையறிந்திலனே. (282)

நற்றாய் செவிலிக்குக் கூறல்.

஁ ணர்ந்தவர் தமக்குமுணர்வரியானென் னுள்ளகத்தமர்சனென்
 ன்றாள், அணிந்தனெனக் கையருண்மணமாலையுநிசயமநிசயமென்
 றாள், துணிந்துநான் றனிதகபோதுவந்தென்கைகொட்டனன்பிடித்த
 னென்றாள், புணர்ந்தனன்கலந்தானென் னுளேகனிதுதப்பொகுகி
 னான்பெற்றபொன்னே. (283)

திருமணிப்பொதுவிலொருபெரும்பதியென்சின்னையிற்கலந்தன
 னென்றாள், பெருமையிற்சிறந்தேசெனன்பெருந்தவழைதப்பேசுதலரித
 ரிதென்றாள், இருமையுமென்போலொருமையிற்பெற்றாள் யாண்டொள்
 யாண்டொளரென்றாள், மருமலர்முகத்தேசயினகைதுளும்பவயங்கினாள்
 னான்பெற்றமகளே. (284)

எலுநன்மணிமாமன் றருட்டேசாதியென் னுளத்தமர்ந்தனென்றாள்
 பாலுமின்சுவையுன்போன்றென தாவிபற்றினன்கலந்தனென்றாள்
 சாலுமெவ்வுலகுந் தழைக்கவென்றனக்கேசத்தியையளித்தனென்றாள்
 மேலுமெக்காலுமழிவிலென்றாள் மிகுகளிப்பற்றனன்வியந்தே.

அனுபவமலை.

கண் ணுறங்கே ணுறங்கி னுமென்கண் வரெடுகலத் துங்கனவேகண்
 மெமகிழ்வேன்கண்வொன்றேநனவின், எண்ணடங்காப்பெருஞ்சோ
 நியென்னினைறவெரேனையே யினைந்திரவுபகல்காணுநின் புறச்செய்கின்
 றார், மண் ணுறவகுமலைபுறவகுமலைகடலுமுறவகுமற் றுளவெல்லாமுற
 வ்கும்மாளில் நெய் நெய்த, பெண்ணுறங்காளெனகையாய்பேசிமகிழ்கின்
 றார்பெண்களெல்லாங்கூசுகின்றார்பெருந்தவஞ்செய்கிலே. (286)

அன்னமுணவழைக்கின்றாய்தோழியிங்கேநான்ருனம்பலத்தே
 யாடுகின் றவண்ணலடிமலர் தந்தன், அன்னைநினைந்துண்டென்னென்று
 ளளகந்தேவாழுமொருதலைமைப்பெருந்தலைவருடையவருட்புகழா, மி
 ன்னமுநிலெவன் னுடையன்பெண்ணுறுங்கனியினிரகமுமென்றனிக்க
 ணவருருக்காட்சியெனுமோ, கன்னலுளே கனித்தெழுந்தேதம்பாரு
 வகலந்தேகனியிதுண்டென்பசிசிறிதுங்கண்டிலனுள்ளகந்தே. (287)

கண்கலந்தகணவெரேன்கைகலந்ததருணங்கண்டறிபென்னென
 யுமென்கரணநகடையு, மெண்கலந்தபோகமெலாஞ்சிவபோகந்ரணி
 லோரினையவெவ் றுரைக்கின் றமறையவின் றறிந்தேன், விண்கல
 நத்திருளாருயிர்கலந்ததருணம்வினைத்துயர்தீர்த்தடைந்தசுகநினைத்தி
 டிந்தோறெல்லாம், உண்கலந்தவானத்தப்பெரும்போகமப்போதுற்றதெ
 னவெனைவிழுங்ககத்தறதுகாண்டோழி. (288)

கற்புடமணக்கின்றென் னுடம்புமுழுதுவகணவர்திருமேனியிலே
 கலந்தமணமதுதான், இற்புடமணம்போலமறைவதன் றுகண்டாயியற்
 கைமணந்தூரியன்றையிறைவடிவத்துளவே, பொற்புவுகறுமணமுங்க
 ண்டறியாருலகர்புண்ணியனாந்திருவடிவினண்ணியவாறுதுவே, நற்பு
 தியணிந்ததிருவடிவுமுற்றுந்தோழி நான்கண்டேனுள் புணர்ந்தேருண
 துவானேனே, (289)

கள்ளாண்டாளெனப்புகன்றார்களை கசபைநடுவேகண்டதுண்டுசிற்
சபையிலுண்டதுமுண்டடிநான், எள்ளுண்டபலவிடயத்திற்குநக்கம்
என்றேயென் னுபிறவாநிலையிலிருந்துங்கள்ளுநகர், உள்ளுண்டபோது
மயக்குற்றிடுங்கள்ளலேயுள்ளமயக்கலைத் திணையுமொழிந்திருநகன்மட
வா, யள்ளுண்டபிறகுமெனையடுத்தடுத்தக்கண்டாலறிவுதருமவர்க் துமி
ங்கையாளுண்டசுள்ளோ. (290)

மனையானேந்துமலரணைமேலெனையானேந்தபோதுமணவாளர்வடி
வென்றுமெனதுவடிவென்று, தனைநிலைநடப்பிரித் திற்ததிலையடி
யெனையுத்தான் சற்றுமறியேனெனில்யான்மற்றறிவென்கேனை, திணைய
ளவாயினும்விதற்புணர்ச்சி யென்பதிலையே திருவாளர்கலந்தபடிசெ
புவொப்படியோ, மனையானேந்தாலில்வாறான்கேட்பேனப்போதுன்
னறிவுமென்னறிவுமொரறிவாங்கானே. (291)

மணவாளர்வருகின்றதருணமிதுமடவாய்மானிகையில்வாயில்ல
லாம்பளம்பெறநீபுனைக, குணவானரணையுமலரணையசுத்தைநானேகுல
வுமணியிளக்கத்தாலலக்கரிக்கப்புகுவேன், புணவாசசுகந்தருமென்ற
னிக்கணவரவரினிலாசற்றுமயல்வாதனைகளுற்றிடுதலாகா, அணவாசும
தரிசுவரைப்புறப்பணிக்கேவிடுவென்புடையார்களுக்கிடுவகப்பணிசெ
ய்திடவே. (292)

என்னிருக்க மணியனையாரென்னுயர்நாயகனாரென்னுயிருக்க
முதலானுரல்லாஞ்செய்வல்லார், பொன்னணிபொற்சபையாளர்சிற்ச
பையாளனைப்புறம்புணர்ந்தாரகம்புணர்ந்தார்புறக்கத்தும் புணர்ந்
தார், அன்னியரல்லடியவரேயெனதுகுலவெதயவமருந்தவதார்த்திடைத்
தருவாருமதுமட்டோ, மன்னுறுமென்றனித்தாயுந்தந்தையுமங்கவ
ரேமக்கள்பொருள்மிக்கதிருவொக்கலுமங்கவரே. (293)

திருச்சிறுமபலதநின்பத்திருவருக்க்காண்டின்பத்திருநடஞ்செ
ய்சருள்கின்றதிருவடிக்கேதொழும்பாய், அருச்சிக்கும்பேரன்பாறிவி

னகண்ண நிவாயவவரிவிலவீனோநக்சிகாநந வமுதாநிப, பரிசுசிக துவவ
வறி விபினைநநசசவை பாசி பாயஞ்சிபபப நெனு பவமாகிந் தைநே ,
உருசசிக துமென மறை னோ ந மங்கனெ ஸலாமோ துகினற வெ னிலவ ரத
மமொளி புரை பபு வெ

(214)

ரதறறியேனி நந நு சிபகச சயி பவ னவீயெனகி நர பரீபெ
னைவிட்டேகுதொடாநான, கூறறறியா சிப மபோவி நநசிக ம
ருண நகணடபட்டுசன புகலவேணன பகிரண்டர, போறறறியாபப
ருளேசாசிமீஸ பரபபுசேசேகானறிட பாகசனநிவே போனறியமொ
னததாந, மாறறறியாபபபானனெரு ரியோவ பவெளிகுளுநாநி ம
ாளவருளொளி பவவீசசரயிநரு மவையே

(215)

தம மபறி ரெல்லாரு மபுற ருருககாநதோப சபைநடங்கன
ளவகளிக நநச நன ரேபலவா, லு மம ரியோவி நியுடையாரெல்லா
ருதகாண விநநசமங்கன முகபகே னவனவெனொ ரிர, எமையநி
காப ப நெனென துவபபி உப பாராணுமென நாமதகெனனிதைவகா
லபிடி ககுகொண்டேன, நவ மபறி பாபபேப ரவே வகாசியழியாசச
கமபெற லவாழகவென ராநாண்டாயெனரேழி.

(216)

தூ நகுநீபெனகினருய தூநகுநேருவெனது வரைவ ருமோந
ருண மிநிறைக்கமுநசாலை வருமோ, நவநிநிரானற ரிதந்ருககவேண்டு
வதாதலி னெவென னுடைய தூ நமெலார் னறுவெ பககி ஏநகலறப
புறததே பபாயக தூநகுநீதோழி மெனனிருக னமனியவேயாரெனோப
ரணநசவுடனே, ஒவ நறவேநானவ ரைக்கலநதவருமோநுமொனருணபி
னனருனைபபுபுகினதேறுவரக

(217)

யமுதேலகாலயியாமவருகினரேமிதுந மமீனாயெனருவ
ராணையருளாணைகண்டாய, வெபயருள நதேபுதுதபபோன திருளிரவு
விடிநததநருசுடருகயமேவுகினறதருணந, தைபலீநிநானறனிககவே
ண்டு வகாலி னுலசறதே பபபுறதசிருநீகலவாவநகவுடனே, உயயவிக

கேநானவரைக்கலந்தவருநா னுமொன்றானபின் னருணையழைக்கின்றே
னு வந்தே (298)

வைகறைய் தருளுத யந்தோன றுகின் றதென துவன்னல்வருதரு
ணமினிவார் சுதையொன்றானுலம, சைகரையேலிங்நானான் றனித்தி
ருத்தல்வேண்டிந்தாழ்குழ ல்நீயகேபோய் தகததுவப்பெண்குழுவில்,
பொய்கரையாதுள்ளபடிபுறம்பேசியிருநீபுத்தமு, மலரித்தவருட்சித்தர்
வந்தவுடனே, உடம்புரைவாய்நானவரைக்கலந்தவருநா னுமொன்றானபி
ன்னருணையழைக்கின்றேனு வந்தே. (299)

காலையிலேவருகுவரென் கணவரென்றேநினகருக்கழறினனானெ
ன்னலதுகாதி லுற்றநிலையோ, யேலையிலாபவன்போலேவம்பளக்கின்
றாய்விடிந்ததுநான் றனித்திருக்கவேண்டுவதாதலினால், சோலையிலே
மலர்கொய்து கொடுத்தவந்தேபுறத்திற்குழந்திருப்பாய்தோழியென்ற
ன் றுணைவரவந்தவுடனே, ஓலையுருதியானவரைக்கலந்தவருநா னுமொ
ன்றானபின் னருணையழைக்கின்றேனு வந்தே. (300)

விடிந்ததுபேராணவமாங்காரிருணீங்கியதுவெய்யவினைத்திரளெ
ல்லாம்வெந்ததுகாண்மாயை, ஒடியததுமாமாயெழுந்ததுதிரைநீர்
ந்ததுபேரொளியுதபஞ்செய்தநினித்தலைவர்வருகருணந், திடம்பெற
நான் றனித்திருக்கவேண்டுவதாதலினால்தொழிநீபுறத்திருமாதேவ
ர்வந்தவுடனே, உடம்புறவேநானவரைக்கலந்தவருநா னுமொன்றானபி
ன்னருணையழைக்கின்றேனு வந்தே. (301)

மாலையிலேயுலகியலார்மகிழ்நரொடுகலத்தல்வழக்கமதுகண்டனநீ
மணவாளருடனே, காலையிலேகலப்பதற்கிங்கெனைப்புறம்போவென்
றாய்கண்டிலநீத்திசயமென்று ரையெலென்றோழி, ஓலையிலேபொறித்
தலைநீயுன் னுளத்தேகருதியுழல்கின்றாயாதலிலிவ்வுளவறியாய்தருமச்,
சாலையிலேஉமரசசன்மார்த்தக்கங்கத்தனிலேசற்றிருந்தாயெனிலிதனையு
ற்றுணர்வாய்காணே. (302)

என்னுடைய, அணித் தோழியிதுகேள்மீயங்கேவெல்லாஞ்செய்வல்
வவ்வென்னின் னுயிர்காயகஞர், மன்னுடையதிருத்தோளோநான் றழுவந்
தருணந்தனித் திவசாக்கிரமென்றினித்தனிவேண்டாய், பன்னுமிந்த
நிலைபரசாக்கிரமா கவுணரேல்பதர்பரசாக்கிரமடங் தம்பதியாகும்புணர்ந்
து, மன்னுநிலைமற்றிரண்டங்கடந் தருதுரியாடலையென்றுணர்க
வொளிர்மேனிலையிருத்தே. (303)

நான் புகலுமொழியிதுகேள்வென்னுடையதோழிராயகஞர்தனியிரு
வநான்றழுவந்தருணம், வான் புகழுஞ்சுத்திவசாக்கிரமென்றுணர்ந்
தோர்வழுத்துநிலையாகுமுருச்சுவைகலந்தேபதுவாம், தேன்கலந்தசு
வையொடுநன்மணிகலந்தவொளியாய்க்குடிரிபின்றியியற்கையின்பசரிவ
ங்கலந்தநிலையே, தான் புகல்மற்றையபுன்றுகடந் தப்பாலிரும், சாக்கி
ராதி, மென, தனி, துணர்ந்துகொள்கே. (304)

பொன்பறியாப்புகல்வார்போன்மறைப்பென்னமடவாய்புவை
யர்காலையிற்புணரநாணுவர்காணென்றாய், அன்பறியாப்பெண்ணருக
கேநின்னுரைச்சமந்தமாமாகைவெட்கமறியாபென்றநிலையோசோ
ழி, இன்பறியாயாதலினாலிகனநீயிசைதொயிறைவாரிருவடிவதுகண்
டிட்டதருணந்தான், துன்பறியாதகாலையென்றுமாலையென்றுமொன்
றுந்தோன்றாதுசுகமொன்றேதோன்றுவதென்றறியே. (305)

அருளுடையா ரெலையுடையாரம்பலத்தேநடிசு, தமழகரெல்லாம்வ
ல்லவர் நாமணந்தருளுங்கல, மிருளுடையநீரவகத்தேயெப்தாதுகண்
டாயெதனுவென்றுண்ணுதியேலியம்புன்கேள்மடவாய், மிருளு
டையென்றனித்தலைவர் திருமேனிச்சோகிசெப்புறுபார்முதல்நாதப
ரியந்தங்கடந்தே, அருளுறுமோர்பரநாதவெளிகடந்தப்பாலுமப்பாலும்
விளவகுமடியகம்புறத்துநிறைந்தே. (306)

உரியபெருந்தனித்தலைவரோங்குசடாந்தத்தினுட்புறத்துமப்புறத்
துமொருசெங்கோல்செலுத்துந், தூர்யர் தூரியங்கடந், சுககொருபர்

பொது விநாயகசாடம்புரிக்கின்றதி தரடிக்கழலே, பெரியபத்தகலைவரெ
லாம ிநசரிஸையுடையோபெண்ணுரைபென்றென்னுநிதோகொள்ள
சியோகோதி, அரியபெருமபொருண்மனைகநாசமாநுநரைகநும
நீறுயுநிநகித்தநேசாரைமலிலையுநியே (307)

எல்லவுகிலையெவ்வகதமருமபெருநுதோசியிரேயி மொரென்ப
அறிபாடேயுமிமக்கவாசகாந, காவைபெறுகுருடாசநிகண்டகை போ
லேகரிவாண நூசகாகவநிலையறிபா, சபிவிநிடாயியேசெய்யு
கனரென்ப ிருநகண்டகண்டேன மெபதமனமுதமுண்டேன
செய்யுநிடப சமரசசன மாககசகாசுநிலேசா சந சிமொழியு
மீதமொயிபாமினவே (308)

எப்பொருட்தும வுயிரகமுள்ளககநுமபுறசது மியலுண்மைப
நிலின்பககவாசிகழகம, மெய்ப்பொருநாஞ்சுவமொன்றேமென்றறி
தே னுநககமாயிநபுசிநேரென மடவாடீகிரதாசின நயமீடும்,
இப்பொருட்பொருளுணைதேயினைப்பெதனேன்பொதுவிலிறைவா
செயுநிரசசபவின்படரணீ படபறவேகாணுநீமலசுருண வெ
ல்லாமபடடநடுபகடோலெவ டடவெளியாமே, (309)

சரியையிலான துமொருகிரியையிலான துதனையோகிலான
குரகனீதந நிகண்டறிநகேன, உயிசிவஞானநிலைநான துமருளொளி
பாலொன்றொருவாமிருகேனதே மலுண்மைநிலைபெற்றேன, அரியசிவ
சிதாந வேகாநமுதலாமாதநக நிலையறிநகேனப்பாலினதேருகதம,
பெரிபசிவவனுபகசுதாந சமரசசன மாககமபெற்றேனநிகிறவாமையு
றதேனகாண்டோயி (310)

துருவுபரசாககிர தைக்கண்டுகொண்டேனபரமசொப்பனங்கண்
டேனபரம முததியுக்கண்டுகொண்டேன, குருபிரமசாககிரசதைக்கண்
டேனபினபிரமங் குலவியசொப்பனகண்டேன சிவசுமுநகிகண்டே

ன், மருதுர்யங்காண்கின்றேன் சமரசசன்மார்ச்சு ககடடினேன்பொது
விலருட்குச் சாடுகணவர், மருவிடப்பெற்றவர் வடிவாநானேன் களி
ததுவாழ்கின்றேனெநிரற்றவாழ்க்கையிலென்றோழி (311)

சுனிப்படுமோர்சு சதவியுபார்க்கிரண்வினையிற்றனிச்சிருந்தேன்சுந்
சுவியெசாப்பன சதேசாரக்தென், சுனிப்படுமோர்சு சதவியுபாத்தியிலே
களி டே : ன்கவந்துகொண்டேன்சுச் சுவியுபாத்தியிலேயதுவாய்ச, செனி
ப்பில ரலெல்லாமாயல்லவாந்ருச் சதவியுபாத்தியிலே சுவியுபாத்தியிலே
நிறைந்தேன், யினிப்புறுகின்றசபையிறையையெற்றநாள் : குலத்திலே
யும்பெற்றிவகையிருக்கின்றேன்றோழி. (312)

அருட்டேசாதி சுவியெரெனச்சுண்டையகணவரழகியபொன்மே
னியைநன்றமுவிளின்றதருணம், இருட்சாதி சதவியுபாத்தியிலே
ம்போயினவாலெவசுணும்மேரொளிமயமாயிருந்தவாங்கவந்தாம், மரு
ட்சாதிசுக்கியெனைப்புணர்சுவியுபாத்தியிலேயதுவாய்ச, செனி
றைவற்றேன், நெருட்சார்யிலிருந்தே சுவியுபாத்தியிலேயதுவாய்ச, செனி
பைகண்ணுற்றேனென்றிருக்கணவருட்கு. (313)

புறப்புணர்ச்சியென்கணவர் புரிந்தருணர்சான் புகழ்தருநாளுண்
டுபுரிந்தருணம், சிறப்புணர்ச்சியென்கணவர் புரிந்தருணர்சான் புகழ்தருநாளுண்
தருணர்ச்சுகததைச்செப்புவதெப்படியோ, பிறப்புணர்ச்சியென்கணவர் புரிந்தருணர்சான்
சுத்தசுவாந்தெப்பெருமேபாகப்பெருஞ்சுசந்தானப்பெருகியெய்துநிறைந்
தே, மறப்புணர்ச்சியில்லாதேநானதுவாயதுவென்மயமாய்ச்சின்மயமா
ய்ச்சின்மயமானதிலேயே. (314)

வரம்பி லின்பம்.

சு : மருற்றுவம்புதவெளிகரணவெளியேற்றுவல்குவெளியுபாத்தியிலே
வெளிகுவெளியேமுதலாம், இத்தகையவெளிகளுள்ளேயெவ்வொரு

யோநடனமியற்றுமவெளியென்கின்றரென்றவவெளியில், நித்தபரி
பூரணமாயானந்தமயமாப்பிருத்தமிழெம்பெருமானிபுணநடராயன்,
சித்துருவாந்திருவடியினுண்மைவண்ணமறித்துசெப்புவதாரென்வச
மோசெப்பாயென்றேழி. (315)

காற்றுருவோகனலுருவோகடவுளுருவென்பார்காற்றுருவுங்கன
லுருவுங்கண்டுரைப்பீரென்றால், வேற்றுருவேபுகல்வாதவேறென்
ருல்மறுத்தால்விழித்துவிழித்தல்மேல்வார்புகவுருள்கின்றார்,தோ
ற்றுமந்தத் தத்துவமுந்நோற்றார், தத்துவமுந் துரிசாகவகையகடந்தக
சொருபமாகி, மாற்றமனவுணர்வுசெல்லாததல்த் தாடுமபெருமான்வடி
வுரைக்கவல்லவரார்வழுந்தாயென்றேழி. (316)

அடிமைப்பேறு.

தானையருளானுன்றானேபொருளானுன்
தானையெல்லாம்வல்லதானுன்-ருனேதான்
நானுனைன் னுடையநாயகனுனைஞான
வானுனைம்பலத்தெம்மான். (317)

சிதம்பரமாண்மியம்.

உலகமெலாந்தொழுவற்றதென்றகுண்மையொண்மைதந்தே
யிலகவெலாம்படைத்தாருயர்காதருளென்றதென்றும்
கலகமிலாச்சுத்தசன்மார்க்கசங்கங்கலந்ததுபார்த்
திலகமெனநின்றதுத்தாளுனசிதம்பரமே. (318)

குருநெறிக்கேயெனைக்கூட்டிக்கொடுத்ததுகூடறிதாம்
பெருநெறிக்கேசென்றபேர்க்குக்கிடைப்பதுபேயுலக
குருநெறிக்கேற்றவர்காணற்கரியதுகாடுகின்ற
குருநெறிக்கேற்கின்றதுத்தாளுனசிதம்பரமே. (319)

கொல்லாநெறியதுகோடாநிலையதுகோபயிலார்
சொல்லா லுவந்ததுசுத்தசன்மார்க்கந்துணிந்ததுல
கெல்லாமளிப்பதிநந்தாரொழுப்புவதெதமொன்றுஞ்
சொல்லாவளத்தினைத் தகராளுனசி தம்பரமே (320)

காணாதகாட்சிகள் காட்டுவிக்கின்றதுகாலமெல்லாம்
வீணாள் கழிப்பவர்க்கெய்தரிதானதுவெஞ்சினத்தார்
கோணாதெஞ்சிற்குலாவிநிற்கின்றதுகூடிகின்ற
சேனாடர் வாழ்த்துவதுத் தராளுனசி தம்பரமே. (321)

சொல்வந்தவேதமுடிமுடிமீதிற்றலங்குவது
கல்வந்தெஞ்சினர்காணற்கரியதுகாமமில்லார்
நல்வந்தனைசெய்யநண்ணியபேறதுநன்றெனக்கே
செல்வந்தந்தாட்கொண்டதுத் தராளுனசி தம்பரமே. (322)

ஏகாந்தமாகிவெளிபாயிருந்திங்கென்றேமூன்னை
மோகாந்தகாரத்தின்மீட்டென்னெஞ்சமுயங்கிரும்பின்
மாகாந்தமானதுவல்லினைநீர்தெனவாழ்வித்தென்றன்
தேகாந்தநீங்கியதுத் தராளுனசி தம்பரமே. (323)

கைம்மாறினாமை.

கடுத்தமனத்தையடக்கியொருகணமுமிருக்கமாட்டாரே
படுத்திநியேன்குற்றமெலாம்மொறுத்தென்னநிலைப்பலநாளுந்
தடுத்ததடையைத்தவிர்தென்றுஞ்சாகாநலஞ்செய்தனியமுதங்
கொடுத்தருவோநின்றனக்குக்கைம்மாறேதுகொடுப்பேனே. (324)

சேட்டித்தாலகச்சிறுநடையிற்பல்காற்புகுந்துநிரிந்தாமயல்
நீட்டித்தலைந்தமனத்தையொருநிமிடத்தடக்கிச்சன்மார்க்க

கோட்டிசியன் தருணங்கொளலாகூடப்புரிந்துமெய்நிலையைக்
காட்டிக் கொடுத்தாயின் னனகருகைக் மமாதேறுகொடுப்பேனே. (325)

கோலைகசருதித்தினநோ ஹஞ்சுமுன் றுசமுன ஹமயங் துமந்த
கோலைககிசைநகமன ததைமுற் றுமடக்கொனமெய்நெறியிற்
கோலைத் தோலைத்துக்கண் விளக்கங்கொடுத்துமேலும் வேகாத
காலைக கொடுத்தாயின் னனகருகைக் மமாதேறுகொடுப்பேனே. (326)

அருணாநியாமனக் குரங்கையடக்கத்தெரியாததெனடுசொந
திருணாநை ததஞ்சமுன் றுசமுன் றினே ஃதுக்களைத் தேனெனக் கந்தோ
மெருணாநிலகில்மரணமுறுகுகிறந் நகநியாததிருவளித்த
கருணாநிதியேநின் னனகருகைக் மமாதேறுகொடுப்பேனே (327)

மாட்சியளிக்குஞ்சன் மார்க்கமரபில்மன ததைச்செலுத்துதற்கோர்
சூட்சியறியாதுமுன்றேனைச் சூழ்ச்சியறிவித்தருளரசி
னூட்சியடைவித்தருட்சோநியமுதமளித்தேயானநதக
காட்சிகொடுத்தாயின் னனகருகைக் மமாதேறுகொடுப்பேனே. (328)

போதலொழியாமனக் குரங்கின் போகையடக்கத்தெரியாது
நோகல்புரிந் திநியேனுக்கிரங்குகருணை நோக்களித்துச்
சூதலெனுமோசங்கடத்தைத் தவிர்ந்தென்னுயிரிற்றான் கலந்
காநிலரசேநின் னனகருகைக் மமாதேறுகொடுப்பேனே (329)

திருவருட்பேறு.

விளங்குகின்ற சிற்றம்பலத்தருணா மவிராகின் றபெருவாழ்வே
கனடகமில்லே சாருநாநி யாங்கியகரு ஃனே படியேனுண்
விளம்பினின்றே றாவிண்ணப்பந் தருசெவ்வியா ருள் புரிந்தாயே
யுளங்கொளியவடி விம்மையேமந் திரவொளியடிவா மாதே. (330)

சிறந்தபேரொளிதசிருசுகிறற மபல சிலே ிகமகினறபெருவாழுவே
 துறந்தபேருள பருடபெருகு ஷோச மேபசுகபபெரு நிலையே ளான
 மறநசுடா துசெ பவிண்ணப்பநசு ருசெசவ்மடுப சருளாபுரித்தாயே
 பிறந்தவ் வவுடலென ப மிங்கழிவுருபபெருமைபெற மிடுமாறே (31)

வயநகுதினறசிறறமபலந்தனனிலேவ ராகினறபெருவாழுவே
 மயங்குருதமெயய நிவிலேவிள கியமாமணிவ்ளக்கேயிங்
 கியங்குஹற ஷேபனமொழிவிண்ணப்பமேறறருளாபுரித்தாயே
 தயங் த வவுடலெனற நயுமழிவுருதநனிவடிவாமாறே (32)

கையினெலவிபோலவிளங் தசிறற மபலங்கலந்தரு ாபெருவாழுவே
 மெயிலேவிள மேதாந கியபோகமேமெயபபெரு மபொருளேநா
 னைய மறறுரைக்கிடவண்ணப்பமேறறளி ரயிஞ்ஞானறே
 செயபும் வவுடலென றுமிங்கழிவுருசசிவவடிவா மாறே (33)

சந்தந மணிமாலை

உருவமு மருவமுமு யமுமுளதாயுள கிலதாயுள ரொருசனிமுக்
 லே,சருவ்னிலென்கருள்கனிந்த ர் தவனைகண்ணுடையா பபெருங்
 கடவுளாபதியே, கிருநிலபெறவெனைவ ராககினறபரமே மசியகுருதுளி
 யதசிறறெளிபதுபமே, தருவளாபொழிவவடறசபைர் றையொளியே
 சனிபடராஜ வெனசற தருடனியே (34)

தத்தவமசு கலயினுவிது காலைச சயநக டெனன தனி துரை
 கெனகடந, மெய்யவகளைகளுட்கிமெயந் லக்கேயேறறி ளானிற
 வா பவியலளித்தருளாற, சிதருவாதுலங்ககவ் வறறிஹமாட்சசெயவி
 ததேபாருடசிவபாஞ்சடமே, சமுதுவகெறிருவடலருடகடலேதனி
 நடராஜவெனசறகுடுமணியே (35)

வேதத்தின் முடி மிசைவிளங்குமோர்விளக்கேமெய்ப்பொருளாகம
வீடின்முடிச்சுடரே, நாதத்தின்முடிநடுமயிடுமொளியேநவையறுமு
ளத்திடைநண்ணியநலமே, யேதத்தினின்றேனையெடுத்தருணிலைக்கே
யேற்றியகருணையென்னின் னுயிர்த்துணையே, தாதுற்றவுடம்பழியா
வகைபுரிந்ராய்தனிநடராஜவென்சற்குருமணியே. (336)

தான்டெற்ற பேறு

மனமெனுமோர்பேய்குதரவகுமடப்பயலேநீதான் மற்றவர்போ
லெனைரினைத்துமருட்டாதேகண்டாய், இனமுறவென்சொல்வழியே
யிருத்தியெனரித்கமாயிருந்திடுநீயென்சொல்வழியேற்றிலையானுலோ,
தினையளவுன்னதிகாரஞ்செல்லவொட்டே னுலகஞ்சிரிக்கவுனையடக்கி
டுவேன்றிருவருளாற்கணத்தே, நனவிலெனையறியாயோயாரெனவந
கிருந்ராய்ஞானசபைத்தலைவனுக்குநல்லபிள்ளைநானே. (337)

பன்முகஞ்சேர்மனமெனுமோர்பரியாசப்பயலேபகையாதேகிதை
யாதேபாசகுமிடமெல்லாந், கொன்முகங்கொண்டடிக்கடிபோய்குது
தியாதேயெனதுகுறிப்பின்வழிநின்றிடுநிங்குகிப்புநடவாது, என்மு
னமோர்புன்முனையேவருந்தபனித்துளியீயிம்மெனுமுன்னடக்கிடுவே
னென்னையறியாமோ, பின்முனெனநினையெல்காண்சிற்சபையினடி
கும்பெரியதனிதலைவனுக்குப்பெரியபிள்ளைநானே. (338)

விரிந்தமனமெனுஞ்சிறியவியாடடுப்பயலேவிரித்துவிரிந்தலை
யாதேசமெல்லியாதேவிடயம், புரித்தென்றிபுரிந்தவமேபோகாதேபொறி
வாய்ப்புரையோ, விரையாதேபுருந்தும்பயகாதே, செரிந்துவெளிநடொ
ருநிலயிற்சித்திரம் போலிருநீசிறிதசைந்ராலக் கணமேசுதைத்திடுவே
ன்கண்டாய், பரிந்துனையோரென்றுபார்ந்தாய்சிற்சபைவழிபதிநனக்
கேயருட்பட்டம்பலித்தபிள்ளைநானே. (339)

அகங்காரமெனும்பொல்லா அடவாதிப்பயலையடுக்கடுக்காயெடுக்கி
ன்றாயடுத்துமுடுக்கின்றாய், செகங்காணத்தலைகா லுந்தெரியாமலேன்து
திரிகின்றாய்நின்செபந்தான்சிறி துநடவாது, இகங்காணவடங்குகநீயட
ங்காயேற்கணத்தே யிருந்தவிடந்தெரியாதே யெயிர்த்திடச்செய்திடுவே
ன், சுகங்காணவென்றனைநீயறியாயோநான் றுன்சத்திசுவசன் மார்க்கம்
பெற்றபிள்ளைகானே. (340)

மானெனுமார்சகச்சாலச்சிறுக்கியிதுகேளுன்வஞ்சகக்கூத்தெல்
லாமேமார்முட்டையெனக்கட்டி, ஈனமுறவின் றலேமேலேற்றெடுத்துக்
கொண்டுன்னேவல்புரிபெண்களோடேயிவ்விடம்விட்டேகிக், கான
டைந்துகருத்தடங்கிப் பிழைத்திடுநீயிலேயேல் கணத்திலுனைமாய்ப்பே
னுன்கணத்தினொடுங்கண்டாய், ஏனெனைநீயறியாயோசிற்சபையினட
ஞ்செயிறைவனருட்பெருஞ்சோதிக்கினியபிள்ளை நானே. (341)

மா மாயையெனும்பெரியவஞ்சகநீயிதுகேள்வரைந்தவுன் றன்பரி
சனப்பெண்வகைதொகைகளுடனே, போமா றுன்செயலனைத்தும்பூர
ணமாக்கொண்டுபோனவழிதெரியாதேபோய்ப்பிழைநீயிலேயேல், சா
மா றுன்றனையின்றேசாப்த்திடுவெனிது நான்சத்தியமென்றெண்ணுதி
யென்றனையறியாயோ, ஆமா றுசிற்சபையிலருணடனம்புரிவாரருள
முதுண்டருணிலேமலமர்ந்தபிள்ளைநானே. (342)

கன்மமெனும்பெருஞ்சிலுருக்கடுக்கலகப்பயலேகங்குகரைகாண
தகடல்போலேவினைகள், நன்மையொடுதீமையெனப்பலவிகற்பங்காட்
டிநடத்தினைநின்னடக்கையெல்லாஞ்சிறி துநடவாது, ஏன்முனிருந்த
னையெனினீயழிந்திடு வாயதருலிக்கணத்தே நின்னினத்தோடேருகநீ
யிலேயேல், இன்மையுறமாய்த்திடுவேனென்னையறியாயோவெல்லாஞ்
செய்வல்லவனுக்கினியபிள்ளைநானே. (343)

எத்துணையுங்காட்டாதவாணவமென்றிடுமோரிருட்டறைக்கோரதி
காரக்குருட்டுமுடப்பயலே, இத்துணைநாட்பிடித்ததுனைக்கண்டு துரத்தி

டவேயின்னுமரைக்கணந்தரியேனிக்கணத்தேநினது, பொத்தியசுற்
றத்துடனேபோய்விடுதியிலையெல்பூரணமெய்யருளொளியாற்பொன்
றுவிப்பேனினையே, சத்தியஞ்சொன்னெனைநீயறியாயோளுன
சபைத்தலைவன் நருதலைமைத்தனிப்பிள்ளைநானே. (344)

பேசுதிரோதாயியெனும்பெண்மடவாயிதுகேள்பின்முன்றியா
தெனைநீயென்முன்மறைக்காதே, வேசறமாமலிரவுமுழுதும்விடிந்த
துகாண்வீசுமருட்பெருஞ்சோகிவிளங்குகின்றதறிநீ, ஏறுநின்செய
லனைத்துமென்னளவினடவாதிதையறிந்து விரைந்தேனைவிட்டேகு
விக்கணத்தே, மாசுறுமென் ரிதமொன்றுந்தெரிந்திலையோவெல்லாம்
வல்லவொருசித்தருக்கேநல்லபிள்ளைநானே. (345)

தூக்கமெனுங்கடைப்பயலேசோம்பேறியிதுகேள்துணந்துனது
சுற்றமொடுசொல்லுமரைக்கணத்தே, தூக்குடெருங்காட்டகத்தேயே
குக்கநீயிருந்தால் ப்பாதுன்றலைபோருஞ்சத்தியமீதறிவாய், ஏக்கமெலாந்
தவிந்துவிட்டே ஞக்கமெலாம்பெற்றேனென்பமுறுகின்றேனீயென்
னையடையாதே, போக்கில்விரைந்தோடுகநீபொற்சபைசிற்சபைவாழ்
பூரணர்க்கிங்கன்பானொருளெனவறிந்தே. (346)

பயமெனுமோர்கொடும்பாவிப்பயலேசீயிதுகேள்பற்றவென்ற
னைவிடுத்துப்பனிக்கடல்வீழ்ந்தொளிப்பாய், தயவிலுரைத்தேனின்னு
மிருத்தியெனிலுன்றன்றலேதனக்கு, தீம்புவுருந்தலைமட்டோநினது,
செயலுறுமுன்ஞடம்பழியுஞ்சுற்றமெலாமிதக்குந்தீர்த்தினியிலையெ
ன்றேதுருவார்த்தையிறகுகும், அயலிடைநோந்தோடுகநீயென்னையறி
யாயோவம்பலத்தென்னப்பனருணம்புபிள்ளைநானே. (347)

கோபமெனுப்புலப்பயலேகாமவலைப்பயலேகொடுமோக்கடை
ப்பயலேதுறும்புமதப்பயலே, தாபவுலோப்பயலேமாற்சரியப்பயலே
பவுடனிங்கிசைக்கின்றேன்றூழ்ந்திருக்காதீர்காண், தீபமெலாங்கடந்
திருஞ்சேர்நிலஞ்சாரப்போவீர்சிறிதுபொழுதிருந்தாலுந்நினைமிக்கே

யழிவீர், சாபமுறமுன்னமறி நடு காடுமினோவெனனை ததானறியீர் சனி
க ழலவனறலைபயிள்ளை நானே (348)

பசியெனுமோபெரு மபாவிப்பயலே துன்பெனுமோபபாவிப்ப
யலையாப ந்தெனுமபொ பபயலே, வசியவ துதைககசுடைபபயலேதடை
பபயலேயிடராமவனபயலேவீ விரொலாடு மனபுடை சிலலாதீர், வசியவு ம
க குளமுளதோ விககண கதேதீவிராநட ந்துவினா நடு காடுமினோநாடறியா
வன டதே, வசியு மன துதையறியீர்சா சபையில்விளங்குங்கடவுளமகி
மு பகரி தத குணிகக சிரபய் ள்ளே நானே (349)

மரணமெனுமபெருந சிருட்டுமபாவிப்பயலேவையகமு மவானக
முமற்றகமுங்கடநதே, பரணமுறுபே ரிருட்டுபெருநிலமுநதாணடப
பசையறீயொழிந்திடுகவிங்கிருநதாயெனிலோ, இரணமுறவுனைமுழு
துமடி சுகிடுவனிது ரா னெனனுடையா னருளாணையெனகுருமேலா
னை, அரணுருமெனறனைவிடுதே ரயோடுகநீநானருனருடபெருஞ்சோ
கிபபதியையடைநபிள்ளை நானே (350)

உய்வதை கூறல்

நுதிய நதமுமில்லதோர மபல நதாடும
சோதிதனனையேரினமினகளசுகமபெறவிழைவீர்
நீங்குகொண்டுரை யுடுகனிது நீவிராமேலெறும
வீசிமற்றையவீகிகளகீழ்செசெலுமவீதி (351)

துரியமேறபரவெளியீலசுகநடம்புரியும
பெரியதோருடசோரியைப்பெறுதலெயெவைககும
அரியபே றுமற்றவைவெலாமெளியவேயறிமின
உரியவிமமொழிமறைமொழிச ரியமுலகோ (352)

ஆகமாநகமுமவேத்தினநதமுமறையும்
 பாகமாம்பரவெளிநடம்பரவுவீருலகீ
 மோகமாநதருக்குரைத்திலெனிதுசுகமுன்னும்
 யோகமாநதாகுக்காலமுண்டாகவேயுரைதேகன (353)

உறுதி கூறல்.

வட்டிமேல்வட்டிகொளமாகக்கூதிலின் நீர்வட்டியைவளர்க்கின்ற
 மாகக்கதையறியீர், பெட்டிமேலபெட்டிவைத்தாள்கின நீர்வயிற்றுப
 பெட்டியைநிரப்பிக் கொண்டொட்டியுள்ளிருந்தீர், பட்டினிகிடப்பா
 ரைப்பாக்கவுநீரீர்பழங்கஞ்சியாயினுமவழங்கவுநீனையீர், எட்டிபோல
 வாழ்கின்றீர்கொட்டிபோற்கிள்ளத்தீர் ரெத்துணைகொள்கின்றீர்பித்தல
 கீரே. (354)

சாதியிலேமதங்களிலேசமயநெறிகளிலேசாதிரசசங்கடிகளிலே
 கோதிரசசண்டையிலே, ஆகியிலேயபிமானித்தலைகின்றவுலகீரீலந
 தலைநதவீணே ராழி லுக்கலவே, நீதியிலேசமமாகநிலைநிலைஞ்
 சாநிருக்கமிடுதனித்தலைவரொருத்தரவாசாமே, வீதியிலேயருட்சோ
 தியிலேயாடலபுரியமேவுகின்றதருணமிதுகவுகின்றேனுமையே

வையகத்தீரவானகத்தீரமற்றகத்தீரநுமது வாழ்க்கையெலாமவா
 ழ்க்கையெனமதித்தமயவகாதீர், மையகத்தேயுறுமரணவாத்நையைத
 தவிர்த்தவாழ்க்கையதேவாழ்க்கையெனமதித்ததனைப்பெறவே, மெய
 யகத்தேவிருமபியங்கே வந்திடுமினெனதுமெயப் பொருளாநதனித்தந
 தையித்தருணநதனிலே, செய்யகத்தேவளாஞானசித்திபுரநதனிலேசி
 ததாடலபுரிஞ்ஞாநிண்ணமிதுதானே. (355)

சுத்தசிவில.

சத்தியஞ்செய்கின்றேன்சகத்தீரறிமின்கள்
சித்தியெலாம்வல்லசிவமொன்றே-நித்தியமென்
றெண் ணுமெண்ணத்தாலேநம்மெண்ணமெவங்கைகூடும்
நண் ணுமின்பத்தே நெனன் றுநான். (357)

சாத்திரங்கெனல்லாந்தடுமாற்றஞ்சொல்வதன்றி
நேர்திரங்கள் போற்காட்டநேராவே-நேத்திரங்கள்
சிறற்பலவன்றிருவருட்சீர்வண்ணமென்றே
உற்றிவகறிந்தேனுவந்து. (358)

வேதாகமங்களென்றுவீண்வாதமாடுகின்றீர்
வேதாகமத்தின்விலைவறியீர்-சூதாகச்
சொன்னவலா லுண்மைவெளிதேநான்றவுரைத்தவிலை
என்னபயனோவிலை. (359)

மாரக்கமெலாமொன்றாகுமானிலத்தீர்வாய்மையிது
தூக்கமெலாநீக்கித்துணிந்துளத்தே-யேக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்கசங்கத்தைச்சார்ந்தியின்சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ்சேர்வீரிந்நான். (360)

மொந்திருவருமெமரவகாளிவவுலகில்
சாமரந்தராகாத்நரம்பெறவே-காமாந்த
காரத்தைவிட்டுக்கருதுமினோவித்தருணம்
நீரத்தைச்சேர்வீர்நிசம். (361)

ஞானசரியை.

தீமைபலாநன்மையென்றேதிருவுளங்கொண்டருளிச்சிறியே
னுக்கருளமுத்தத்தெளிவளித்ததிற்றத்தை, ஆமயந்தீர்த்தியற்கையின்ப

வனுபவமேமயமாயம்பலத்தேவிளங்குகின்றவருட்பெருஞ்சோதியை
யோர், ஓடியவான்வடிவுடையாருள்ளகத்தேதினைந்தவொருபொருளை
ப்பெருங்கருணையுடையபெரும்பதியை, நாமருவியிறவாநல்லம்பெறலா
முலகீர்நல்லவொருருணமிதுவல்லவாம்மினீரே. (362)

நிந்தையிலாநெஞ்சகத்தேதினைந்தபெருந்தகையைநிலையனைத்து
ங்காட்டியருணிலையளித்த்குருவை, எந்தையையென்றனித்தாயையெ
ன்னிருகண்மணியையென்னுயிரையென்னுணர்வையென்னறிவுள்ள
றிவைச், சிந்தையிலேசுனித்தினிகருந்தென்னமுதையனைத்துஞ்செய்ய
வல்லதனித்தவேமைச்சிவபதியையுலகீர், முந்தைமலவிருட்டொழியமு
ன்னுமினோகரணமுடுக்கொழித்துக்கடமைரணநடுக்கொழித்துமுயன்
றே. (363)

சாருலகவாநனைபைத்தவிர்த்தவருள்ளகத்தேசத்தியமாயமர்ந்தரு
ளுமுத்தமசற்குருவை, நேருறவேயெவராஊககண்ணிகொளற்றரிதாம்
நித்திபவான்பொருளையெல்லாநிலைகளுக்காஊகி, வருறவேவிளவதகின்
றவியற்கையண்மைதன்னையெல்லாஞ்செபவல்லபத்தையெனக்களித்
தபதியை, ஒருறவென்றடைந்துலகீர்போற்றிமகிழ்நதிடுமினுள்ளமெ
லாகனிந்துருகியுள்ளபடிநினைந்தே. (364)

பதிநிச்சயம்.

கிழக்குவெளுத்ததுகருணையருட்டோதியுதயங்கிடைத்ததெனது
ளக்கமலங்கினர்ந்தெனதகடேசு, சமுக்குவெளுத்ததுசாதியாசிரமாசா
ரஞ்சமயமதாசாரமெனச்சண்டையிட்டகலக, வழக்குவெளுத்ததுபல
வாம்பொய்நூல்கற்றவாநம்மெனம்வெளுத்துவாய்வெளுத்துவாயுறவா
தித்த, முழக்குவெளுத்ததுசிவனோபொருளெனுஞ்சன்மார்க்கமுழுநெ
றியிற்பாநாசமுருமுழுகியதே. (365)

உழக்கறியீரளப்பதற்கோருளவறியீருவதிருநறியீர்பேரறியீருண்
மையொன்றுமறியீர், கிழக்கறியீர்மேற்கறியீர்மப்பலத்தே மாயைக்கேத
மறநடிக்கின் மறபாதமறியீரோ, வழக்கறியீர்சண்டையிட்டேவம்பளக்க
வறியீர்வடிக்குமுன்னேசொறெடுததுவயிற்றடைக்கவறியீர், குழைக்
கறியேபழக்கறியேகூட்டுவர்க்கக்கறியேகுழம்பேசாரேறையெனவுங்கூற
வறியீரே. (366)

இணக்கறியீரிதமறியீரிருந்ததிலயறியீரிடமறியீர் கூடமறியீர்வ்
வுடம்பையெடுத்த, கணக்கறியீர்வழக்கறியீர்மப்பலத்தேமாயைக்கலக்க
மறநடிக்கின் மறதலக்கமறியீரோ, பிணக்கறியீர்பிரட்டறியீர்பிழைசெ
யவேயறியீர்பேருணவைப்பெருவயிற்றுப்புல, திலிடவறியீர், மணக்க
றியேபிணக்கறியேவறுப்பேயோர்பொரிப்பேவடைக்குழம்பேசாரே
யென்றடைக்கவறியீரே. (367)

கடுகாட்டுக்கறிககடுக காளிக்கவெணக்கழறிககளிக்காங்ன்ற
சுடுகாட்டுப்பிணங்காளிச்சகமனைந்துங்கணச்சகமேசொல்லக்கேண்மி
முடுகாட்டுக்கூற்றுவுருஞ்சாவீரந்சாவதற்குமுன்னேறியீர் [ன்
இடுகாட்டுப்பிணங்கண்டாலேத்துமிசுவெமைபுமிவ்வாறிகடுகவென்
[தே (368)

வாதுபேசியமனிற்காரொருவார் ததைகேண்மின் கள்வந்து நும்
போதுபோவதன்முன்னரேயருட்பொதுவிலேநடம்போற்றுறியீர்
திதுபேசினீரென்றிடாதுமைத்திருவுளங்கொளுங்காண்மினோ
சூதுபேசிலனன்மைசொல்கின்றேன்சுற்றமென்பதுபற்றியே. (369)

ஞானசம்பந்தர் ஸ்தோத்திரம்.

ஒங்காரவணமீதுநானிருந்தகருணமுவந்தெனதுமணவாளர்சிவந்
தவடிவகன்றே, ஈங்காரப்பளிங்குவடிவெடுத்தெதிநின்றாரிருந்தருள்

கவெனவெழுந்தேனெழுந்திருப்பதென்னீ, ஆங்காரமொழியென்ற
 ரொழிந்திருந்தேனப்போதவாநானோனாவேராவறிந்திலன்முன்குறிப்
 பை, ஊங்காரலிரண்டுருவுமொன்றோனொங்கேவுதெந்தவதுபவந்தோ
 ழிரிதைந்தபெருவெளியே. (370)

திருவண்ணப்பதிகம்.

எழுவகைப்பிறவிகளுளெப்பிறவியெய்துகினுமெய்துகபிறப்பி
 லினிநா, நெய்தாமையெய்துகினுமெய்திகெவிருமையினுமின்பமெய்
 தினுமெய்துக, வழுவகைத்துன்பமேவந்திடினும்வருகமிருவாழ்வவந்தி
 டினும்வருக, வறுமைவருகினும்வருகமதிவரினும்வருகவவமதிவரினு
 ம்வருகவுயர்வோ, டிழிவகைத்துலகின்மற்றெதுவரினும்வருகவலகெ
 துபோகினும்போகின், னிணையடி கண்மறவாதமனமொன்றுமாத்திர
 மெனக்கடைதல்வேண்டுமரசே, சுழிவகைப்பவரோகரீக்குநல்லருளெ
 னுங்கதிருந்துதவுநிதியே, கனகவம்பலநாதகருணையங்கணபோதகம
 லகுஞ்சிதபாதனே (371)

சந்ததமெனக்குமகிழ்தந்தைநீயுண்ணின் தன்னிடத்தேதமவல்லித்,
 தாயுண்ணின்னடியரென்னுநற்றமருண்டுசாந்தமெனுநேயருண்டு, புந்
 திகொணிராசையாமனைவியுண்டறிவெனும்புதல்வனுண்டிரவுகலும்,
 போனவிடமுண்டருட்பொருளுமுண்டானந்த போகபோக்கியமுண்
 டி, வந்தனைசெய்நீறெனுங்கவசமுண்டக்கமாமணியுமுண்டாருசெழுத்
 தா, மந்திரப்படையுண்டிசிவகதியெனும்பெரியவாழ்வண்டுதாழ்வுமுண்
 டோ, கந்தமிருகொன்றையொடுக்கைவளர்செஞ்சடைக்கடவுளேகரு
 ணைமலையே, கனகவம்பலநாதகருணையங்கணபோதகமலகுஞ்சிதபாத
 நே. (372)

ஆளுடையவடிநாருண்மாவே.

வான் கலந்த மாணிக்கவாசகநின் வாசகத்தை
நான் கலந்துபாடுவகானற்கருப்பஞ்சாற்றினிலே
தேன் கலந்துபால்கலந்துசெழுங்கனித்தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஹான் கலந்துவழிர்கலந்துவடிட்டாமலினிப்பதுவே. (373)

பெண்சுமந்தபாகப்பெருமாறொருமாமே
லெண்சுமந்தசேவகன்போலெய்தியதும்வைகநதி
மண்சுமந்துநின்றதுமோர்மாறன்பிரம்படியாற்
புண்சுமந்துகொண்டதுநின்பொருட்டன்றோ புண்ணியனே. (371)

மெய்யநர்வியப்பு.

இராகம்-அடாண, ருபகதாளம்
பல்லவி

எனக்குமுனக்குமிசைந்தபொருத்தமென்னபொருத்தமோ
இந்தப்பொருத்தமுலகில்பிறருக்கெய்தும்பொருத்தமோ.

சரணங்கள்.

உன்பேரருளைநினைகருந்தோறுமுடம்புபொடிக்குதே
உண்டுபசிதீர்த்தாற்போற்காசல்மிகவுந்தடிக்குதே
அன்பேயமையுமென்றபெரியர்வார்த்தைபோயிற்றே
யன்போரணுவமில்லாவெனச்சிங்கருளவாயிற்றே. (எனக்கு)

நினைக்கநினைக்கத்தித்திப்பெனதுநினைவிற்கொடுக்குதே
நின்பாலன்றிப்பிறப்பாற்செல்லநெஞ்சநடுக்குதே
எனைத்துன்பொழித்தாட்கொண்டநினையன்னையென்பனோ
வெந்தாயன்பிலேனின்னடிக்குமுன்னையென்பனோ. (எனக்கு)

நெடுநாண்முயன் றுங்காண்டற்கரியநிலையைக்காட்டியே

நிறைந்தென்னகத் தும்புறத்துஞ்சூழ்ந்தாயொளியைநாட்டியே
நடுநாடியின்னருளுக்கென்மேலென்னநாட்டமோ

நாய்க்குத் தவிசிட்டனைநின் றனக்கிங்கிதுவோராட்டமோ. (என)
பூதவெளியினடமும்பதவிவெளியினுட்டமும்

போகவெளியிற்கூத்தும்யோகவெளியுளாட்டமும்
நாதவெளியிற்சுனிப்பும்பரமநாதநடமுமே

நன் றுகாட்டிக்கொடுத்தயென் றுநலியாத்திடமுமே. (எனக்கு)
எட்டுயிரண்டிமிதுவென்றெனக்குச்சட்டிக்காட்டியே

யெட்டாநிலையிலிருக்கப்பிரிந்தாயிட்டுக்கூட்டியே
துட்டவ்வேயைத்தீர்த்துஞானச்சுடருள்ளேற்றியே
தூண்டாதென் றும்விளங்கவைத்தாயுண்மைசாற்றியே. (என)

எண்ணந்தோ றுமெண்ணந்தோ றுமென்னுளினிக்குதே
யிறைவநின்னைப்பாடநாவிவழுத்தஞ்சனிக்குதே
கண்ணுங்கருத்துநின்பாலன்றிப்பிற்பாற்செல்லுமோ
கண்டேனுன்னையினிமேலென்னைமாயைவெல்லுமோ. (என)

விந்தோநாதவெளியுங்கடந்துமேலுந்ருதே
மேலேவெளியுங்கடந்துன்னடியாராணையாளுதே
அந்தோவுனதுபெருமைசிறிதுமறிவாரில்லையே
யறிந்தாருலகிலின்பவடிவமாவரோல்லையே. (எனக்கு)

சாதல்பிறத்தெனன்னுமவத்தைதவிர்த்துக்காலையே
தனித்துன்னருளினமுதம்புகட்டிக்கொடுத்தாய்மேலையே
ஓதலுணர்தலுவத்தெனக்குநின்பொற்பாதமே
யுலகவிடயக்காட்டிற்செல்லாதெனதுபோதமே. (எனக்கு)

தாங்கல்விடுதலிரண்டுமெனக்குச்சமமதாயிற்றே
சகத்தில்வழுங்குமாயைவழுக்குத்தவிர்ந்துபோயிற்றே

யேங்கல்சலித்தலிண்ணுமின்றியிளைப்புநீங்கினே

னெந்தாப்பகருணையமுதுண்டின்பப்பொருப்பிலோங்கினேன். ()

உறவுபகையென்றிரண்டுமெனக்கிங்கொன்றதாயிற்றே

யொன்றெனறிரண்டெனறுளறுமபேதமோடிப்போயிற்றே
மறைவுரினாவென்றென்னேஊலித்தவலிப்புநீங்கினேன்

மன்றிற்பரமாநத்தநடங்கண்டின்பமோங்கினேன். (எனக்கு)

புருநை.

இராகம் - காம்போதி, அடதானம்.

பல்லவி.

வாரீர்சிதம்பரவல்லிசிவகாம

வல்லிமணாளரேவாரீர்

மணிமன்றவாணரேவாரீர். (வாரீர்)

சரணங்கள்.

ஆகமவேதமனேகமுகங்கொண்

டருச்சிகரும்பாதரேவாரீர்

ஆருயிர்நாதரேவாரீர். (வாரீர்)

உள்ளக்கருத்தைநான்வள்ளற்குரைப்பதென்

னுள்ளத்திருந்திரேவாரீர்

வள்ளர்க்கரியிரேவாரீர். (வாரீர்)

உன்னுதோறுன்னுதோருள்ளையினிகின்ற

உத்தமரேயிகுருவாரீர்

உற்றதுணையானீர்வாரீர். (வாரீர்)

ஊமையெழுந்தினுள்ளமையெழுத்துண்டென்

றேமையறிவித்தீர்வாரீர்

சேமஞ்செறிவித்தீர்வாரீர். (வாரீர்)

எட்டும் ரண்டுமென்றிட்டுவழங்குத

லெட்டும்படிசெய்தீர்வாரீர்

எட்டுருவாயினீர்வாரீர்.

(வாரீர்)

எண்ணமெல்லாழுமதெண்ணமல்லால்வேறே

ரெண்ணமெனக்கில்லவாரீர்

வண்ணமளிக்கின்றீர்வாரீர்.

(வாரீர்)

ஏகாந்தநன்னிலையோகாந்தத்துள்ளதென்

றேகாந்தஞ்சொல்லினீர்வாரீர்

தேகாந்தமெல்லீரேவாரீர்.

(வாரீர்)

ஏகாதகல்விதான்சாகாதகல்வியென்

றேகாதலாற்சொன்னீர்வாரீர்

வேகாசகாலினீர்வாரீர்.

(வாரீர்)

ஏசாததங்கிரம்பேசாதமந்திர

மீசானமேலென்றீர்வாரீர்

ஆசாதுயில்லீரேவாரீர்.

(வாரீர்)

இந்துமலங்கனும்வெந்துவிழுவெழுத்

தைந்துஞ்செய்யுமென்றீர்வாரீர்

இந்துசிகாமணிவாரீர்.

(வாரீர்)

ஒத்தவிடந்தனில்லித்திரைசெய்யென்றி

ரொத்தவிடங்காட்டவாரீர்

சித்தசிகாமணிவாரீர்.

(வாரீர்)

ஓங்காரநாடகம்பாங்காகச்செய்கின்ற

வோங்காரநாடேரவாரீர்

ஆங்காரநீக்கினீர்வாரீர்.

(வாரீர்)

ஓராதுலகினைப்பாரா திருநினக்
கோராவகையென்றீர்வாரீர்
பேராநிலைத்தீர்வாரீர்.

(வாரீர்)

ஓமென்பதற்குமுன்னுமென்றுரைத்துடன்
ஊமென்றுகாட்டினீர்வாரீர்
நாமென்றுநாட்டினீர்வாரீர்.

(வாரீர்)

கீர்த்தனைகள்.

இராகம். கல்யாணி - அடகானம்.

பல்லவி.

இதுநல்லதருணம் — அருள்செய்ய

இதுநல்லதருணம்.

அறுபல்லவி.

பொதுநல்லநடம்பல்லபுண்ணியரேகேளும்

பொய்யேதுஞ்சொல்கிலென்மெய்யேபுகல்கின்றேன் (இது)

சரணங்கள்.

மதித்தசமயமதவழக்கெல்லா

மாய்ந்தது

வருணச்சிரமமெனுமயக்கமுஞ்

சாய்ந்தது

கொதித்தலோகாசாரக்கொதிப்பெல்லா

மொழிந்தது

கொலையுங்களவுமற்றைப்புலையு

மழிந்தது

(இது)

குறித்தவேதாகமகூடச்சலு

மடங்கிற்று

கொதித்தமனமுருட்டுக்குரந்து

முடங்கிற்று

வெறித்தவெவ்வினைகளும்வெந்து

குலைந்தது

விந்தைசெய்கொடுமாயைச்சந்தையங்

கலைந்தது.

கோபமுங்காமழுங்குடிகெட்டுப்

போயிற்று

கொடியவோராங்காரம்பொடிப்பொடி

யாயிற்று

தாபமுஞ்சோபமுந்தான்ருளே	செற்றது	
தததுவமெல்லாமென்றன்வச	நின்றது.	(இது)
கரையாவெனதுமனக்கல்லுவ	கரைந்து	
கலந்துகொளற்கென்கருத்தும்	விரைந்து	
புரையாநிலையிலென்புநியுந்	தங்கிற்று	
பொய்படாககாதல்நதும்பிமேற்	பொங்கிற்று	
ஐதுநல்லகருணம் - அருள்செய்ய		
ஐதுநல்லதருணம்.		

பிரபஞ்ச வெற்றி.

அருட்சோதியானேனென்றறையப்பாமுரசு
 அருளாட்சிபெற்றேனென்றறையப்பாமுரசு
 மருட்சார் புதிர்ந்தேனென்றறையப்பாமுரசு
 மரணந்தவிர்த்தேனென்றறையப்பாமுரசு.

மங்களம்.

புங்கவர் புகழுமாதங் கமுகந்திக
 மெங்கன் கணேசாந் துங்கந்து - மங்களம்.

போதந்திகழ்பர நாத்தனிநின்ற
 நீதராஞ்சண்முக நாடிந்து - மங்களம்.

பூசைசெய்வாருள மாயைசெய்வார்தில்லை
 யீசரொமது நடராஜற்கு - மங்களம்.

புண்ணியராகிய செண்ணியராப்த்தவம்
 பண்ணியபத்தர்க்கு முத்தர்க்கு - மங்களம்.

சிருச்சிற்றம்பலம்.

நிரதிகயாந்தத் திரட்டு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

திருப்போருர்ச் சந்நிதிமுறை.

குறுங்கழி நெடில் விருத்தம்.

அருட்கட றதம்பிக் கவுட்செவிச் சார லருவிபாய்ந் தெழிறரு மச
லம், விருப்புற மருப்பிற் கடகமொன் றெடுத்த லீறுகிம் புரியெனத்
தரிப்போய், சுருப்பினந் தொருங் கதுப்பினா மயக்கிற் றுளோந்துரு
தெனையினி யளிப்பாய், பொருப்பன புயத்தோய் மயிற்பரி யுகைத்
தோய் போரிவா ழாறுமா முகனே. (1)

அறிவுதன்னினை விந் கலந்து றுபோ திலரும்பரமுயிர் சகமுளவாம்
பிறி விலவ்வறிவந்நினைவினையகன்ற ற்பேதாபேதங்கனொன்றின்
நெறியுறத் தானே தன்னிடத்திருக்குநிச்சயமெவ் றெனக்கிசைத்தான்
பொறி மறுமாற்பன மருகவேனெனையாள் போரிவாழா றுமா முகனே. 2

நினைவறிவென விவவிரண்டினே விரித்துநிகழ்த்து றஞ்சருதியீண்
டிவற்றி, னினைவிரண்டாகும்பரனினைவெனவுந்லவு றுமுயிர்நினைவெ
னவும், புனைபாந்நினைவுசகமுயிர்நினைவுபுரிந்தைதப்பிடிக்குமென்றிசை
த்தான், புனையரும்பாரஞ்சொரிந்ருநெய்தற்போரிவாழா றுமா முகனே.

பரனதுமுகத்திற்குலகுபொய்சீவன் படிற் றுளக்கினுக்கதுமெய் மமை
திரமு றுசாட்சிதானெனச் சீவன் றெரிந்திடிற் பரன்மனமிவற்காம்
விரவியசகம்போதுபொய்யாகிவிளங்கு றுமென் றெனக்கிசைத்தான்
புரமெரிசெய்தோ றுநுவந்துபெற்றெடுத்தபோரிவாழா றுமா முகனே 4

அறிவினோக்கி லுயிர்வயமாகும கமனஞ்சகக் கையவவுயிர் தான்
பிறிபடநோக்கின்மனத்தினின்வயமாம்பிறப்புமீதிந்நவயப்படாது
நெறியு றுமறிவின்மிகப்பரிசிக்கினினைப்பருங்கதியுமீடுன்றான்
பொறிமயிலே றுஞ்சேவகனெனையாள் போரிவாழா றுமா முகனே. (5)

ஏதொருநினைவிந்கெழுமதுமனமீதெனதெனவருமிதன்மூலந்
தீதறுமூலவகங்கரமீத்பானென்றெழுஞ்செப்புமிநகிவைக்கு
மூதிருளவித்தைமூலமீசகன்றான்மொய்யறிவெனவெனக்கிசைத்தா
போதகமார்க்கும்புகன்றமெய்க் குரவன்போர்வாழா றுமா முகனே. ன்

சச்சிதாந்தமெனும்பெயர் மூன்றிற்றழுவுமாவரணமுன்றிவைநா
 நிச்சயவறிவாற்சமாதிரூனத்தானிகழ்வுறுசகசூனத்தா [தான்
 லச்சமின்றகலுமிவற்றினையறியென்றருட்கடனிறைத்தெனையளித்
 பொய்ச்சமுக்ககன்மமனத்தினுர்நினைக்கும்போரிவாழாறுமாமுகனே.

சுருதியின் றுணிவானினைவுகொண்டெலகந்துச்சமென் றுணர்ந்த
 ச்சயமாங், கருது றுநினைவையடக்கியிவ்வுலகங்கானலென் றுணர்ந்த
 ல்சமாதி, யிருவகையாய்முன்னுரைத்தவையின் றியிலங்கறிவுருவமா
 ருத்தல், பொருவ றுசகசூனமென்றிசைத்தான்போரிவாழாறுமா
 முகனே. (8)

நிச்சயஞானஞ்சமாதிரூனங்கணிராசையார்மனத்தினிற்கலங்கா
 தெச்சமென்றிருக்குமாசையார்மனத்திலிரண்டுஞானங்களுங்கலங்கு
 நச்சுதலவெருளியின்றியசகசூனானிகணசையுளர்போலப்
 பொய்ச்சகத்துறினுங்கலங்ஞரென்றன்போரிவாழாறுமாமுகனே

சித்தொருநான்கிற்பிரமங்கூடத்தன்செப்புமாயாரகிதங்கண்
 மத்தமிலீசனுயிர்கடாமாயாசகிதங்கள்வழுத்துமிவவீசன்
 சத்தெனுந்தன்னைமறப்பிலாமையினற்றகுந்திகேடிலன்சீவன்
 பொய்த்தலில்லீடுதெடுமென்றிசைத்தான்போரிவாழாறுமாமுகனே.

ஒதுருநாமமியானெனதசுத்தமுயர்ந்துளசுத்தவாதனைக
 ளாதியுகிரோதமனுக்கிரகித்தாலாககைவாக்கியக்கவாதனைக [ன்
 னேதமில்காட்சிகாண்பவனென்றவிவற்றுளோர்வகுப்பினன்மனத்தி
 போதமினினைவைப்பகுத்தடக்கென்றன்போரிவாழாறுமாமுகனே.

கயிலைவாழரசுத்தகற்பகமக்கனவரசுரைகொடிக்கனிநூ
 லியல்புறுகற்புக்கன்னிமாரிருவரிருமருங்குறைவடமேரு
 வயிலுடன்மயிலுங்கோழியுமாடுமழகுடன்படைத்தமெய்க்கடவுள்
 புயலினஞ்சுரந்துபொழிதருநீதிப்போரிவாழாறுமாமுகனே. (12)

தடவரைப்பிறந்தநதியராச்சென்றுதண்கடற்படமுடியீது
 சுடர்விரியுதயகதிர்மணிவிளக்குஞ்சுந்தரப்போரிவேலிறையே
 மடமையின்றடியேனுனதருளமிர்தவாரியின்மூழ்கிடநினையாய்
 குடமுனிசிவந்தசடைமுடியிவந்தகுரவணிசரணவாரிசினே. (13)

முற்றுப்பெற்றது.

